

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM

NR. 05 - 102. ÅRGANG 08.03.16 - 05.04.16

**BRATTØRA:
DEPRIMERENDE
OG JÆVLIG**

SEX PÅ CAMPUS

LESERENE FORTELLER

**FIREDOBLET OPPMØTE:
ENDELIG FYLLES STORSALEN**

**VALGLISTER ENGASTERER
I OSLO OG BERGEN,
VAKTUELT FOR
STUDENTTINGET**

GRATIS!

REDAKSJONEN

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Martin Gundersen - Tlf: 477 56 515
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Miriam Finanger Nesbo - Tlf: 976 47 426
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Synne Hammervik - Tlf: 955 20 352
ansvarligredaktor@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Halvor Haugan nyhetsredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Kristian Gisvold reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Benedikt Javorovic kulturredaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Jahn Ivar Kjølseth

FORSKNINGSREDAKTØR
Kaia Sørland

MUSIKKREDAKTØR
Anna Melkild og Rasmus Liestøl
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Anniken Larsen fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Andrea Gjerde grafisksjef@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Ingrid Skogholt debattredaktor@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Fredrik Andersen - Tlf: 920 52 309
dagligleder@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Torjus Lunde Bredvold - Tlf: 482 17 454
redaksjonssjef@studentmediene.no

DESK
Tonje Jacobsen (sjef), Anders Pásche, Linn Danielsen
Ejvemo, An Nguyen, Sunniva Heim, Inga Skogvold
Rygg, Jens Erik Vaaler, Aksel Borgen

JOURNALISTER
Erland Åstøl, Mats Vederhus, Fredrik Bakke, Ingeborg
Nyrud, Johannes Bjartnes, Frida Aune, Jens Erik Vaaler,
Martin Gundersen, Jahn Ivar Kjølseth, Rolf Martin Krey,
Henriette Sandberg, Kaia Sørland, Ingrid Domben,
Henrik Dalsbek, Marie Norum, Svein Amund Åstebøl
Hansen, Maren Kronlund, Inga Skogvold Rygg, Stefan
Kaliski, Idunn Skjerdingsstad, Emma Redli, Eirik Vågeskar,
Torben Dahl, Mari Engh, Karina Solheim, Kristina Bye,
Emilie Pedersen, Trym Kjos

FOTOGRAFER
Hans Fredrik Sunde, Hedda Rysstad, Jonas Halse Rygh,
Lasse Georg Tønnessen, Silje Krager, Mats Vederhus

ILLUSTRATØRER
Christian Hekaas (sjef), Nora Birgitte Johansen,
Lars Martin Rossvik, Eirin Mari Fossøy, Inger Sidonia
Krajič

GRAFIKERE
Inga Skogvold Rygg, Hilde-Katrin Hagen Fjærtorg, Torger
Timenes Bell, Yordana Lieng Jakobsen

KORREKTUR
Anders Pásché (sjef), Kristina Bye, Trude Telle, Emma
Redli

FORSIDE
Lasse Georg Tønnessen

Miljøtrykksak fra Trykkpartner AS.
Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

SINGSAKERBAKKEN 2E, 7030 TRONDHEIM
E-POST: ud@underdusken.no/annonse@underdusken.no

For annonser: salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er eit sjølvstendig organ for studentar, utgjeve
av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir
delt ut gratis på lærestader i Trondheim med medlemsrett
i Studentersamfundet. Under Dusken kjem ut åtte gonger
i semesteret.

Under Dusken arbeider etter reglane i Ver Varsam-plakaten
for god presseskikk. Dei som tykkjer det vi skriv om dei er
ugreitt, vert oppfordra til å kontakte redaksjonen.

facebook.com/dusken.no

@dusken.no

«Det ekte sluttproduktet er oss»
- Benedikt Javorovic

LEDER

Slett søknaden min

Nestleder Magne Mæhre i finansstyret (FS) i Studentersamfundet gikk på talerstolen under lørdagens festmøte om relativitetsteorien. Han beklaget på vegne av Studentersamfundet at personlige data og søknader til Studentersamfundet i perioden 2008 til tidlig 2012 ble delt på kodenettverket Github. Jeg er blitt fortalt at det er litt som å dele det på en spesialisert instagram, eller andre sosiale media. Det er egentlig veldig positivt at vi deler av alt det arbeidet som blir lagt ned, slik at det kan brukes til å forbedre (eller forverre?) nettsider verden over.

Grunnen til at informasjonen kom på avveie var en liten glipp som ble gjort i forbindelse med at kildekodene til samfundets nettsider skulle deles gjennom Github. I utgangspunktet var det en positiv utvikling som avdekte en feiltrend. Nå må avdekkelser brukes til å forbedre måten vi behandler data fra samfundets gjengmedlemmer på.

Selvsagt er det ikke greit at e-postadresser og passordinformasjon ble delt, men dette ble håndtert med en gang det ble oppdaget, og alle det angikk fikk informasjon om glippen. Det er også en god anledning til å bytte ut litt passord her og der. Poenget er at dette ikke skal skje igjen, og at mer ærlighet knyttes til den informasjonen Samfundet lagrer om oss.

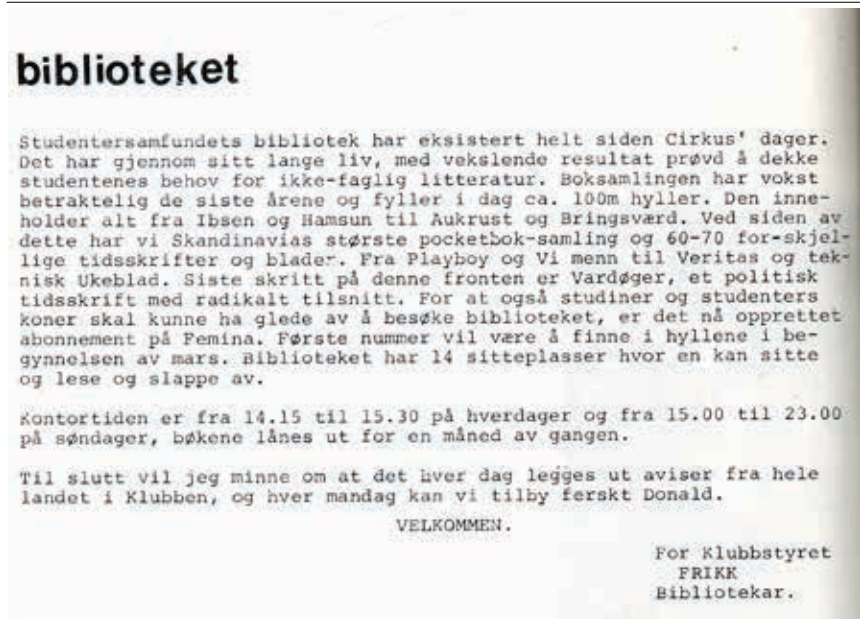
Det er vanskelig å se hva Samfundet skal med søknadene våre i ettertid, spesielt søknadene til de som ikke ble tatt opp. Det er litt ekkelt å tenke på at noen har hatt tilgang til søknadstekstene våre, som i mange tilfeller kan være ganske personlige. Ingen tror at noen av oss bruker tekstene til å henge ut enkeltpersoner. Men slike feil og glipper skjer. Det er da uhyre viktig at slik informasjon ikke lagres på diverse servere på Samfundet og Gløshaugen.

Mæhre opplyste, på vegne av FS og Samfundet, om at denne hendelsen skal brukes til noe, og vaslet full gjennomgang av alle Samfundets servere. Det Samfundet virkelig kan lære av dette er hva som bør, kan, og skal lagres av personalia. Ytterst få har tenkt på hva som skjer med deres søknad til Studentersamfundet etter at de ble, eller ikke ble tatt opp i en av gjengene på Samfundet. Og det har derfor ikke blitt en sak tidligere.

Vi i Studentmediene skal også lære av dette, og oppfordrer andre i vår situasjon til å gjøre det samme. Vi har helt sikkert søkerinformasjon fra våre søkere liggende på servere som vi har glemt eksisterer. Det har heller ikke vi lov til. En liten feil, uansett hvor og hos hvem, fører derfor til at vi utvikler oss i riktig retning. Alle sammen.

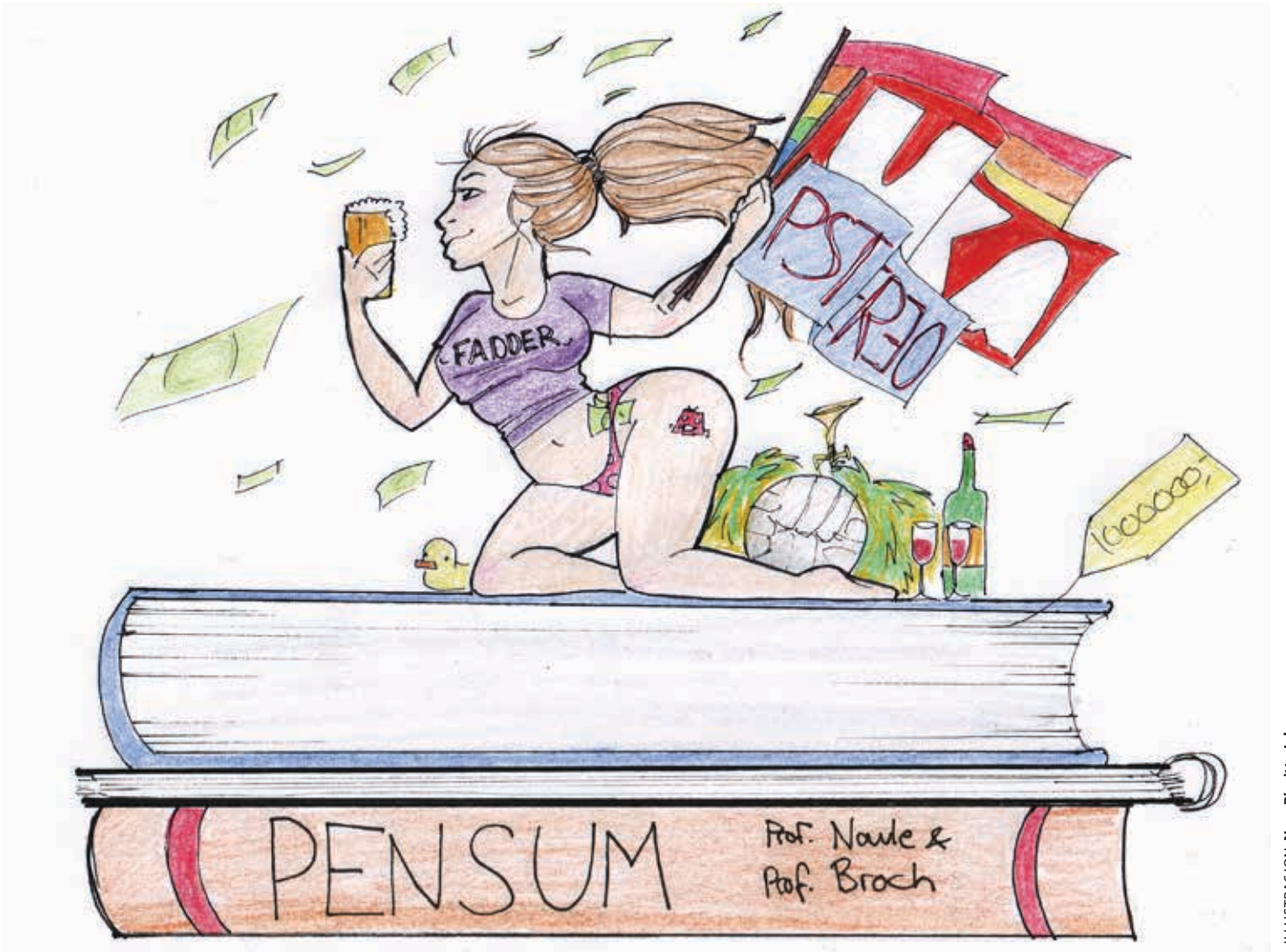
MIRIAM NESBØ

Nestleder, Under Dusken

FRA ARKIVET
Under Dusken #5 1971

TIPS OSS

tips@studentmediene.no

ILLUSTRASJON: Nora Birgitte Johansen

En snylters innrømmelser

Jeg har levd på din regning i ett år, og kommer aldri til å betale det tilbake.

KOMMENTAR

ERLAND ÅRSTØL

Nyhetsjournalist

Det er imponerende hvordan staten kan påspandere folk beløp i hundretusen kroners-klassen fordi de ikke helt vet hva de vil med livet. Kanskje har de lyst til å lære seg litt mer fransk? Eller hva med et årsstudium i filosofi? Det er veldig lett å la studielivet renne ut i øl, frivillige verv og halvkvasse semesteroppgaver hvis noen andre tar regningen. Jeg har gjort det samme selv. Tatt et friår fra mine vanlige studier, og tatt et årsstudium i statsvitenskap fordi jeg hadde bedre ting å finne på enn å begynne på en mastergrad.

Du har møtt sånne som meg før. Vi studerer bare for å få penger inn på konto. Vi er ikke interessert i fagfeltet, og tar eksamener bare for å slippe ekstra studielån. Snart skal vi gjøre noe mer seriøst, vi lover. Men inntil videre må du bare finne deg i at vi bruker fellesskapets penger, bor i en studentbolig du kunne

hatt, og stjeler din lesesalplass. Sistnevnte bare av og til, vi ville aldri finne på å studere så veldig hardt.

Det er fort gjort å glemme kostnaden man legger på samfunnet ved å studere. En ny rapport fra Nifu og Deloitte anslår at det i 2013 kostet i gjennomsnitt 183 000 kroner å gi en student 60 studiepoeng. I tillegg kommer rundt 40 000 kroner i stipend som staten aldri får tilbake. Samme år betalte hver nordmann i gjennomsnitt inn 103 000 kroner i skatt, ifølge tall fra Statistisk sentralbyrå. Selv om det blir et grovt anslag, innebærer det at gjennomsnittsnordmannen betaler skatt i over to år for å betale for ett år med studier. Jeg håper den som står på for at jeg skal studere tar det med godt humør. Hun kan trøste seg med at jeg kan argumentere godt for at velferdsstaten skal overføre hennes penger til min lommebok: Jeg har tross alt studert statsvitenskap.

Mange studenter har en tanke om at snylting på Lånekassen er innafor. Det er ikke vanskelig å se hvor den tanken stammer fra. Studenter lærer seg fort at deres innsats, eller mangel på sådan, bare har konsekvenser for dem selv. Dermed er det

verken skammelig eller flaut å hvile på laurbærene. Dessverre er ikke den tesen helt riktig. Grunnen til at man får studere gratis er at man skal kunne gi noe tilbake til samfunnet ved en senere anledning. Hvis du kaster bort tiden din gir du ikke noe annet tilbake enn renten på studielånet.

Vi har lang tradisjon i Norge for at alle bidrar til fellesskapet ved hjelp av høy skattleggingsgrad. Da kan vi med god samvittighet ta i bruk alle de godene staten gir tilbake. Samtidig finnes det grenser, folk blir forbannet på de få som bruker Nav som sin egen pengebinge. De bør bli like forbannet på folk som går studier uten noen intensjon om å bruke utdanningen til noe fornuftig.

Å ta ansvarlige valg faller på en selv som student. Forstå meg rett: Selvfølgelig skal det være lov å vingle. Man kan ikke forvente at 18-åringer som kommer rett fra videregående skole skal vite hva de vil bruke resten av livet sitt på. Man må ikke ha et konkret yrke i tankene. Et genuint engasjement for studiet og mulighetene det gir bør man likevel ha. Det er ikke for mye å forlange for over 200 000 kroner i året.

Det sorte fåret

Kathrine Thorborg Johansen kommer fra en familie med nesten bare leger, men angrer ikke på at hun ble skuespiller av den grunn.

TEKST OG FOTO: Mats Vederhus

Johansen, aktuell med teaterstykkene *Doppler* og *Det er bedre å kappe det av enn å gå gjennom livet*, sitter i garderoben sin i andre etasje på Trøndelag Teater og reflekterer over hvorfor hun ble skuespiller. Hun begynte på dramalinjen da hun var sytten år, og fulgte opp med et år på teaterlinjen på Romerike Folkehøgskole.

– Begge foreldrene mine er leger, søsteren min er akkurat ferdig utdannet lege, og broren min har akkurat bestemt seg for å studere fysioterapi. Så det er veldig tydelig hvem som er det sorte fåret i familien, sier hun.

Etter folkehøgskolen kom hun rett inn på Teaterhøgskolen.

– De tenkte nok at: «Når hun først har kommet inn der, da går det nok greits».

Akkurat nå spiller hun datteren til Erlend Loes karakter, Doppler, i Trøndelag Teaters adaptasjon av boken.

– Vi snakker jo oss egentlig gjennom hele boken, i tillegg til at vi har lagt til masse scener. I boken er min karakter, den fjorten år gamle datteren som er sykelig opptatt av *Ringenes Herre*, med i tre sider eller noe. Men i stykket har jeg en ganske stor rolle, fordi vi utviklet karakteren ganske langt.

Kunstspirer

Johansen har veldig mye helsevesen i familien sin, men var spesielt knyttet til sin farfar.

– Han var liksom pioneren som brøt ut av arbeiderklassen og begynte på universitetet ...

Hun legger om stemmen sin og gjør noen høyverdige fakter med armene for å indikere hvor stort det var.

– ... og ble lege, men han drev med kunstmaling på si. Jeg husker at han fortalte historier om sin mor som også var en fattig arbeiderkvinne. Hun stod over kjøkkenbenken i gløden fra et stearinlys og leste skjønnlitteratur. Folk i min familie har hatt en kreativ spire i seg, men ikke yrkesmessig.

Reflektert

På spørsmål om hva som inspirerer henne som skuespiller blir hun nesten overveldet fordi hun synes spørsmålet er så stort. Hun stopper seg selv midt inne i setninger, tilsynelatende for å reflektere over det hun har sagt og søke etter poenger i resonnementet hun holder på å bygge.

– Det må vel være noe rettet mot hvorfor vi behøver kunst generelt i vårt samfunn – hva vi skal med det,

KATRINE JOHANSEN

Beste kulturopplevelse:

– Da Susanne Sundfør avsluttet Øyafestivalen ifjor. Da grein jeg.

Største guilty pleasure:

– Justin Bieber.

Verdens største problem og hvordan fikse det?

– Donald Trump. Hvordan fikse ham? Hva med sterk sidevind?

Råd til trondheimsstudenten?

– Det er mange som gjerne vil inn på Teaterhøgskolen eller kanskje har en drøm om å jobbe med film eller bli kjent, men jeg tror at hvis man virkelig, dypest sett, liker det man holder på med, så får man det til uansett, da finner man en vei til å gjøre det. Om man kommer inn på Teaterhøgskolen eller ikke, så spiller ikke det så stor rolle, for det viktigste er at man får gjøre det man elsker å gjøre. Man må gjøre det man blir tent på og brenner for.

eller hva vi får ut av det. Jeg tror det handler om at man... noen ganger kan forandre folks liv og folks... oppfattelse av omverdenen eller seg selv. Man kan også skape et annet og større rom for tenkning eller refleksjon. Noen ganger kan det også være deilig å flykte inn i en annen virkelighet eller oppdage nye perspektiver.

Tilkalle oppmerksomhet

Da skuespiller og bergenser Helge Jordal nylig fylte sytti år, hadde Nrk.no et langt portrettintervju med ham, hvor han blant annet sammenlignet teater med det å finne gode måter å fortelle historier på. Noen får publikum til å høre bedre etter enn andre, mener han. Johansen er enig i at noen skuespillere drar mer oppmerksomhet mot seg enn andre.

– Det føler jeg kanskje handler mest om at man hengir seg selv til arbeidet sitt, eller at man har et genuint ønske om å fortelle et eller annet, eller formidle et bud... åh, jeg hater ordet «budskap». Eller at man ønsker å oppnå kontakt med publikum eller medskuespillere, og derfor setter seg selv fri. Det er nesten helt umulig. Det er noen som får det til, og de er helt fantastiske å se på.

Johansen synes det er noe moraliserende over ordet «budskap».

– Jeg får følelsen av at «nå skal vi ta opp dette temaet, og så skal publikum tenke det eller det.» I min korte yrkeskarriere på to og et halvt år har jeg lært at hver publikummer er forskjellig og bør få oppleve en forestilling på sin egen måte.

Johansen foretrekker forestillinger som ikke har en klar moral eller et klart budskap, hvor man heller tar opp et tema og ser på det, så publikum kan tenke litt selv hva de synes om det.

– På den annen side, bare ved at man tar opp et tema sier man jo noe om det. Dette budskapet kan endres bare ved at skuespillerne posisjonerer seg litt annerledes på scenen, for eksempel.

Som den skuespilleren hun er, har hun er bred og variert smak.

– Jeg elsker film. Hvis jeg kunne valgt fra øverste hylle kunne jeg tenkt meg å jobbe med den kanadiske regissøren Xavier Dolan. Han laget filmen *Mommy*, som er fantastisk.

Og til slutt utbryter hun «Og Ruben Östlund, selvfølgelig!» **UD**

VIL ENGASJERE: Prorektor for nyskaping Johan Hustad håper at NTNU skal være et godt eksempel også for andre universiteter.

Leter etter akademisk kompetanse

Det kommer flere høyt utdannede flyktninger til Norge enn noen gang før. Nå får de tilbud om akademisk språkkurs på NTNU.

TEKST: Fredrik Bakke FOTO: Kai T. Dragland (NTNU)

I høst skrev Dusken.no at NTNU drev med planlegging av tre prosjekter som skulle gi flyktninger med akademisk bakgrunn muligheten til å involvere seg i sine fagfelt ved universitetet. Planleggingen har tatt tid, men fra høsten av settes initiativet i gang for fullt. I første omgang får 40 flyktninger mulighet til å ta språkkurs ved NTNU.

Språk essensielt

Institutt for språk og litteratur skal stå for språkkursene som er det innledende initiativet i det akademiske samarbeidet. Tanken er at språket må være på plass før flyktningene kan dele sin akademiske kompetanse med NTNU. Instituttleder Annlaug Bjørnsnøs for språk og litteratur er glad for at prosjektet endelig er klart.

— Jeg har store forventninger til prosjektet, og det er godt at vi endelig har kommet i mål.

I motsetning til vanlige norskkurs, hvor deltakere lærer dagligdagse ord og fraser, vil de her også få opplæring i akademisk norsk.

— Norsklærerne våre er svært kompetente fagfolk og de gleder seg til å bidra. Det er svært viktig at flyktningene kommer raskt i gang med sine nye liv i Norge, og da er det viktig at NTNU gjennomfører konkrete tiltak som støtter opp om universitetets visjon: Kunnskap for en bedre verden.

Kursene har oppstart i høst og det blir to grupper med kurs, men av pedagogiske hensyn er

det ønsket at gruppene ikke overstiger 20 personer. Derfor blir det 40 flyktninger som får muligheten til å delta til høsten.

Økning av akademiske flyktninger

Den nåværende flyktningstrømmen skiller seg fra tidligere på den måten at en stor andel er høyt utdannet. Dette gir Trondheim kommune utfordringer som skiller seg fra tidligere erfaringer. Annette Gunnerud, ved Kvalifiseringssenter for innvandrere (INN) i Trondheim, forteller at det de siste to årene har vært en stor økning i antall flyktninger med høyere utdanning.

— Hos INN har vi mange flyktninger med ingeniørbakgrunn, men også en del med helse- og pedagogbakgrunn, sier hun.

Gunnerud legger også til at hun er glad for at NTNU samarbeider med kommunen.

— Samarbeidet med NTNU hjelper oss å se nye løsninger, da det tidligere har vært utfordrende å finne relevant praksis og å knytte kontakter når antallet flyktninger har økt.

Lignende prosjekter har ikke vært gjennomført før, men optimismen rundt er stor.

— Jo kjappere man kommer ut i relevant praksis og fagmiljøer, desto raskere når man målene sine, uttalte Gunnerud til Dusken.no i høst.

Mange vil bidra

Hovedelementene i NTNU sine initiativ er et tett samarbeid med Trondheim kommune. Prorektor for nyskaping, Johan Hustad, legger vekt på NTNU sitt samarbeid med kommunen for å integrere flyktninger:

— Lokalt samarbeider vi med Trondheim kommune for å styrke kompetansen i kommunen og NAV om utdannings-, praksis- og jobbmuligheter for flyktninger med akademisk bakgrunn.

I tillegg til dette, prøver de ut gjestordningen Academic Guest Network. Denne ordningen går ut på at flyktninger med helsefaglig bakgrunn får offisiell gjestestatus på universitetet i ett eller to semestre. Disse tiltakene er alle rettet mot de som har fått oppholdstillatelse, men det er også planer om å hjelpe asyl-søkerne. Her har miljø ved arkitektur og billedkunst og ved produktdesign vist stort engasjement for å bidra.

— Det er her snakk om rent praktiske ting, alt fra hvordan mottakene organiseres, til hvordan mottakssystemet burde vært designet.

Rektoratet forteller at de håper på å kunne dele sine opplevelser rundt prosjektet med andre universiteter.

— Med denne ordningen håper vi å motivere andre universiteter, både nasjonalt og internasjonalt, sier Hustad. **UD**

Bokpresentasjon på Akademika Dragvoll

onsdag 9. mars kl. 12.15.

Henning Fjørtoft er førsteamanuensis ved NTNU og har skrevet boken **Effektiv planlegging og vurdering - læring med mål og kriterier i skolen.**

Boken er beregnet på lærere, skoleledere og lærerstudenter, og gir en inspirerende innføring i systematiske verktøy for planlegging, læring og vurdering.

Lett servering. Velkommen!

UKENS APP-TILBUD

Strikkmappe metallic

Ord. pris 25,- pr. stk

Mister miljøenes mangfold

Teknologifakultetet ved HiST splittes over tre Gløshaugen-fakultet. Ansatte er bekymret og frykter dårligere miljø.

Tekst: Ingeborg Nyrud Arkivfoto: Lasse Georg Tønnessen

UNIVERSITETSSOMORGANISERING

• I 2016 skal det nye universitetet omorganiseres med HiG, HiÅ, HiST og NTNU.

• Så langt i prosessen har arbeidet omhandlet plassering av studieprogram på fakultet, der hovedprinsippet er faglig tilhørighet.

• Styret vedtar instituttstrukturen i august. I forkant av møtet skal det være bred involvering fra alle fagmiljøer.

• Arbeidet skal være ferdig 1. januar 2017

Kilde: NTNU

Ansatte og studenter på Fakultetet for teknologi ved gamle HiST vil merke forandringer når de nå blir delt inn i tre teknologifakultet på Gløshaugen. Noen er mer bekymret enn andre.

– Denne perioden er veldig hektisk for oss, med store forandringer og helt nye systemer å forholde seg til, sier instituttleder ved Institutt for matteknologi, Eva Falch.

Hun støttes av seniorkonsulent ved Fakultet for teknologi, Oddrun Husby, som i tillegg uttrykker usikkerhet for framtiden.

– Jeg har opplevd at mange ansatte er slitne fordi de får tredd mye over hodet på kort tid. Nye regelverk, system og rutiner gjør at det til stadighet dukker opp nye problemstillinger, og dette kan virke belastende på personalet, sier Husby.

Husby mener også at det er høyskolene som vil merke de store forskjellene.

– Alle institusjonene som nå skal bli ett universitet har veldig ulike kulturer og for lite

kjennskap til hverandre. Sånt blir det mange utfordringer med i det daglige, og jeg tror det er vi som merker det mest, sier Husby.

Spredd over tre fakultet

Den nye fakultetsstrukturen for gamle HiST blir formet etter Gløshaugens tre eksisterende fakultet: Ingeniørvitenskap og teknologi (IVT); informasjonsteknologi, matematikk og elektroteknikk (IME); og naturvitenskap og teknologi (NT). Forskjellen fra høyskolen er at fakultetene er mye mer disiplinorientert, altså er fokuset heller på fag og forskning. Nestleder i Norsk Tjenestemannslag (NTL) og universitetslektor ved tidligere HiST, Ronny Kjelsberg, forklarer at man på høyskolene jobber mye mer profesjonsrettet.

– På høyskolen har man egne realister på ingeniørutdanningen som lager egne opplegg, og fagene organiserer seg mer rundt utdanningen.

På Gløshaugen tar alle sivilingeniørutdanningene samme mattefag for eksempel, sier Kjelsberg.

For ham er det problematiske at mangfoldet forsvinner.

– Alle studenter er forskjellige og vil utdanne seg på forskjellig vis. Med denne trenden ser jeg at mangfoldet forsvinner, og faren er at studiene blir mer like over tid, sier nestlederen.

Han er også bekymret for fagmiljøene i den nye strukturen.

– I verste fall blir fagmiljøene fullstendig oppløst og en konsekvens blir at praksisorienteringen i ingeniørutdanningen forsvinner, sier Kjelsberg.

Organisasjonsdirektør Ida Munkeby ved NTNU sier at en av begrunnelsene for fusjonen var å skape tettere samarbeid og integrering mellom disiplinlag og profesjonsfag.

– Fusjonen skal lage et bedre fagmiljø og NTNU vil ikke lykkes med dette om vi ikke skaper gode betingelser både for disiplinlagene og profesjonslagene, sier Munkeby.

Hun legger også til at det er viktig å sikre gode arbeidsmiljø for de ansatte i omstillingsarbeidet.

– Usikkerheten vil oppleves som stor for noen,

noen av de ansatte ved de gamle høyskolene og gamle NTNU. I så fall har lederne et viktig ansvar for forsvarlig arbeidsmiljø, sier organisasjonsdirektøren.

Tillit til NTNU-systemet

Nestleder Marte Øien ved Studenttinget på NTNU forteller at de fortsatt har troen på at studentene skal komme best ut av fusjonen, som er det uttalte målet.

– Vi har tillit til NTNU-systemet og er derfor ikke spesielt bekymret. Det har hele tiden vært fokus på at fusjonen skal skape robuste og spesialiserte fagmiljøer og det tror jeg studentene kan dra nytte av, uten veldig store forandringer, sier Øien.

Hun mener likevel at man må være være oppmerksom på bekymringssignaler.

– En utfordring er selvsagt at det kan bli for disiplinbasert, men da må man være oppmerksom på det og styre unna i god tid, sier Øien.

Ida Munkeby tror også at NTNU-systemet vil fungere godt for studentene under fusjonen.

– Mitt inntrykk er at undervisningen og støtteapparatet rundt studentene fungerer helt som normalt, og har så langt ikke fått indikasjon på at det ikke er tilfellet, sier Munkeby. **UD**

Vil belønne pedagogikktalenter

Ei arbeidsgruppe nedsatt av NTNU og Universitetet i Tromsø har skrevet rapporten «Innsats for kvalitet» der målsettinga er å styrke kvaliteten på undervisninga, melder Universitetsavisa. Gruppen foreslår at dyktige forelesere bør få status som «merittert underviser» og belønnes med høyere lønn. Den som får innvilget status som «merittert underviser» skal få økt lønn i form av tre lønnstrinn. Samtidig skal instituttet der søkeren kommer fra, få et engangsbetrag på 30 000 kroner.

Arbeidsgruppa beskriver også hvordan undervisning og veiledning tradisjonelt har havnet i skyggen av forskningsoppgaven.

– Undervisning beskrives ofte som plikt pålagt av andre, mens forskningen derimot er en rett preget av kvaliteter som frihet, utvikling, og egenmotivasjon. I et slikt perspektiv vil undervisningen lett framstå som noe som «forstyrrer» forskningsoppgaven.

Kilde: Universitetsavisa

Ex.phil. og studiepoengene forandres

Stedlig leder ved NTNU i Gjøvik, Ole-Jacob Oosterhof, forteller i et intervju med Under Dusken at det ikke enda er klart hva som vil bli praktisk annerledes, men det som helt sikkert vil endres for alle høyskolenes del er ex. phil. og fordelingen av studiepoeng.

– I dag har ikke høyskoleutdanningene ex. phil., men dette må innføres når det er et universitet. I tillegg må studiepoeng endres slik at alle har et likt system under en felles institusjon: I dag har Gjøvik fag med 5 og 10 studiepoeng, mens NTNU har 7,5

og 15, forteller Oosterhof.

Videre forteller han at det ikke er gjort noen endringer foreløpig, men at det vil komme i gang så fort som mulig når det nye felles universitetet nå omorganiseres.

– Det er enda ikke bestemt hvilke av studiene som skal ha ex. phil. som krav. Arbeidet med endring av studiepoeng er heller ikke ferdig fordi dette er et omfattende prosjekt som vil kreve en gjennomgang av alle berørte studieprogrammer, sier Oosterhof.

Tvunget til å ta eksamen i trusa

Rundt tusen indere måtte strippe ned til bare trusa da de skulle ta eksamen for det indiske forsvaret, melder the Guradian. Hensikten var å spare tid på å slippe og kroppsvisitere alle de håpefulle rekruttene som avla eksamen i håp om å bli tatt opp til det indiske forsvaret.

– Vi hadde ikke noe annet valg enn å følge instruksene vi fikk, selv om det føltes noe rart, sier

en av deltakerne.

Året før arresterte politiet i Bihar 1000 personer som hadde betalt andre andre for å ta eksamen i deres navn. Juksingen ble da filmet og oppdaget med et mobilkamera.

Kilde: The Guardian

BILFRIE BYSENTRA – AKTUELL PROBLEMSTILLING OG UTFORDRING
NTVA inviterer til åpent møte tirsdag 15. mars 2016, kl. 1615-1800, R9 på Gløshaugen

Foredrag ved:
- Tor Medalen, *NTNU*
- Hilde Opoku, *talsperson MDG*

Gratis adgang. Enkel servering.
Påmelding - og info - www.ntva.no

ARKIVFOTO: Linda Haugen

VIL REDDE KJELLERNE: Simen Madsen, Martine Lysebo og Hege Borge mener kjellerne har betydd mye for mange studenter.

Kjellerne ikke åpne i fadderperioden

Grasrotkampanjen #Reddkjellerne mobiliserer kraftig på sosiale medier for å bevare samlingsstedet.

TEKST OG FOTO: Johannes Bjartnes

— Moholtkjellerne er en arena hvor man kan gjøre alt mulig rart!

Det sier Martine Lysebo. Hun er en av initiativtakerne bak kampanjen #Reddkjellerne. Sammen med Hege Borge og Simen Madsen laget hun tirsdag kveld facebooksidene Reddkjellerne som på kort tid har fått nesten 2000 likes.

— Folk er ikke så opptatte av fest og fyll, men heller hvor lett det er å bli kjent med andre på kjellerne. Det er et sted hvor alle er velkomne, sier Borge.

De tre er utsendte fra ulike linjeforeninger. Alle linjeforeningslederne har blitt enige om å sette ned en arbeidsgruppe slik at linjeforeningene kan ha et samlet talerør i saken. Det gjør det også enklere å jobbe opp mot Sit.

Stort engasjement

På facebook har initiativtakerne bak kampanjen bedt folk sende inn sine beste minner fra kjellerne.

— Vi har fått inn over 450 svar på undersøkelsen. Det viser at det er et stort engasjement, og det er det vi prøver å formidle til Sit, forteller Lysebo

Hennes favoritt blant de innsendte bidragene er det en fra Psykolosjen som har sendt inn:

«På grunn av kjellerne har jeg blitt kjent med utrolig mange flotte folk! Det var også der jeg for første gang møtte jenta som jeg nå skal gifte meg med!»

Hun understreker hvor viktig kjellerne er for at studenter blir kjent på tvers av både faddergrupper og studieretninger.

— Det kommer til å bli vanskelig å gjøre seg kjent med hele klassen sin. Plutselig har vi nærmest ungdomskolestemming i gjengene, sier hun.

— Jobber så fort vi kan

Kjellerne på Moholt har vært stengt siden slutten av januar. Årsaken var at røykutvikling i en av lokalene avdekket uforvarlige brannsikkerhetsmessige forhold. Boligdirektør Lisbeth Aspås i Sit forteller at de vil gjøre så mye de kan for å åpne kjellerne så fort det går dersom dette blir beslutningen fra konsernstyret i Sit.

— En del ting må vi gjøre uavhengig av hva konsernstyret bestemmer seg for i mai. Der har vi allerede begynt prosessen med å forberede søknader til kommunen.

De tre initiativtakerne er mest opptatte av at prosessen skal komme i gang.

— Det aller viktigste er at vi kan være der i det hele tatt, skyter Madsen inn. Samtidig sier de at de ønsker at kjellerne skal være et trygt sted å være.

Vil være stengt lenge

Tidligere har det vært håp om at de kan gjenåpnes før høstens fadderperiode. Aspås vil ikke spå om, og eventuelt når, kjellerne kan gjenåpnes.

— Alle er enige om at et samlingssted slik som kjellerne er viktig for studiemiljøet i Trondheim. Denne saken dreier seg om mer enn bare bolig, og derfor er det konsernstyret som må ta en avgjørelse. Den fattes 12. mai, sier hun.

Fredag 4. mars skal konsernstyret i Sit diskutere saken. Det skal imidlertid ikke tas noen avgjørelse før 12. mai. Da bestemmer styret i samskipnaden om kjellerne har livets rett eller ei. Først etter det kan de nødvendige arbeidene begynne for å gjenåpne lokalene. **UD**

STUDENTENES BESTE MINNER

«Det var under fadderperioden på kjelleren min at jeg ble godt kjent med, og lagde mange gode minner med de i klassen min! Jeg har vanskeligheter for å se for meg at vi hadde blitt like nært knyttet hvis det ikke var for kjelleren!»

«Kjellern har vært et samlingspunkt som rett og slett ikke kan erstattes. Å oppgi en grunn eller ett minne er umulig da nesten samtlige kvelder på kjellern er uforglemmelige.»

«Det er på grunn av kjellerne at jeg fikk venner i Trondheim.»

«Kjelleren var en utrolig viktig del av fadderperioden. Den var et samlingssted for alle, og et gratis lavterskeltilbud. Det sosiale og alle kontaktene man knyttet på tvers av linjer hadde ikke blitt det samme uten.»

«Norges beste studieby er ikke Norges beste studieby uten Kjellerne!»

«Kjellerne er helt vesentlige i de første årene for studenter på gløshaugen, og noe av det som er med å skape miljøet. Jeg er for øvrig ikke i tvil om at kjellerne representerer et bedre alternativ enn å sende alle inn på Samfundet eller til byen.»

Arbeidsgivere fra hele Trøndelag vil møte deg!

Torsdag 7. april kl. 10.00-15.30 er du invitert til Trøndelagsdagen 2016

Sted: Clarion Hotel & Congress, Brattøra

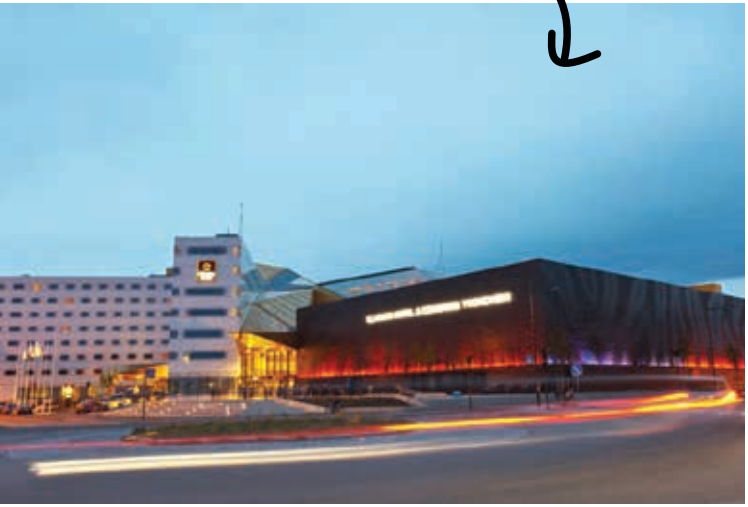
Her får du:

- bli kjent med trøndersk arbeids- og næringsliv
- knytte kontakter for prosjektoppgaver, sommerjobber og faste stillinger
- inspirerende Pecha Kucha-foredrag
- gratis inngang, mat og drikke med topp råvarer fra Trøndelag
- delta i trekning av gavekort med fantastiske premier

Meld deg på her...

Møt opp med sykkel...

...og delta i trekningen av splitter nye sykler...

... eller få fikset på din gamle sykkel helt gratis – Miljøpakken stiller med sykkelservice mellom klokken 12.00 og 15.00!

Påmeldte til Trøndelagsdagen 2016 pr. 8. mars:

Academic Work, Adecco, AIESEC, Atmel Norway AS, Danske Bank, DIGS, Dronning Mauds Minne, Experis, Fosen Innovasjon, Fundator, Gjensidige Forsikring avd. Trondheim, Helse Nord-Trøndelag HF, Høyskolen Kristiania, Innherred samkommune, JOBBiNT, Klæbu kommune, Kongsberg Seatex, KS Nord-Trøndelag, Kysttrainee, Lerøy Trondheim, Lykkelig som liten, MARINTEK, Melhus kommune, Metreno, Namdalshagen, Namdalskysten, Namsos kommune, Nasjonalparken Næringshage, NAV Sør-Trøndelag, Ninabea design & branding, Nord universitet, Nordea, Nord-Trøndelag fylkeskommune, NTE, NTNU Alumni, NTNU Bridge, NTNU Senter for eiendomsutvikling og forvaltning, OBOS Basale, Orkdalsregionen, Overhallgruppen, Rissa kommune, Rørosregionen Næringshage, Sandvik Teeness, SINTEF, Skatteetaten, Skaun kommune, SmartHelp, Sopra Steria, SpareBank 1 SMN, Stamina Helse, Sør-Trøndelag fylkeskommune, The List, Toyota Material Handling Norway, Trondheim kommune, TrønderEnergi, Trøndersk Kystkompetanse, Work Work, ÅF Reinertsen.

VALLISTER: I Bergen og Oslo (bilete) røyster studentane på politiske grupperingar.

Ingen interesse for listeval ved NTNU

Studenttinget vil ikkje ha partipolitisk innblanding på studentpolitikken.

TEKST: Frida Rystad Aune

Etter fusjonen må Studenttinget finne ein ny måte å organisere seg på for å representere studentermassen på best mogeleg måte. I den anledning har arbeidsutvalet sendt ut ei høring kor dei drøfta forskjellige mogelege modellar og ba om høringssvar frå studentråda. Eit alternativ var listeval, slik ein har ved universitetet i Oslo og i Bergen. Høringsfristen gjekk ut 29. februar. I svara har det blitt gjort eit poeng av at dagens valordning har gitt eit slagkraftig Studentting. Derfor hadde ingen studentråd anbefalt å gå over til éin valkrets og listeval.

Listeval aktiviserer

Både ved Universitetet i Oslo og i Bergen har ein eit listevalsystem til studentparlamentet. Det betyr at studentane organiserer seg i lister som stiller til val. Systemet kan minne mykje om stortingsvalet i Noreg, der listene oppfører seg som politiske parti og studentparlamentet er Stortinget.

– Ein fordel med listevalordninga hos oss er at ein har fleire som er aktive i valkampen, seier leiar i studentparlamentet ved UiB, Johanne Vaagland. Ei liste har som oftest fleire aktive kandidater enn plassar dei til slutt får i parlamentet.

Leiar i studentparlamentet ved UiO, Julie Sørlie Paus-Knudsen, er einig i at listene skaper engasjement for studentdemokratiet i Oslo.

– Du har mange drivkreftar på forskjellige sted i dette studentdemokratiet. Kvar liste er sin lille motor som jobbar hardt for å rekruttere, motivere og informere om studentdemokratiet.

Det er ni lister som stiller til val ved UiO i år. Det betyr at det er ni forskjellige organisasjonar som jobbar mot valkampen nå og får med fleir til studentdemokratiet. Paus-Knudsen synast initiativet frå listane er svært positivt.

– Dei har også sine egne arrangement, quizar, feministisk aften, debattar om klima, veldig mykje engasjement blant listene og mange arrangementar som dei lagar heilt sjølv og det trur eg er kjempepositivt, for alt er jo i den studentdemokratiske ånden.

Skepsis til ideologi

I dag går plassane i studenttinget ved NTNU til tillitsvalte som er valt gjennom urneval der ein stemmer på kandidatar frå sitt fakultet. Dette systemet har ein også delevis ved studentparlamenta i UiO og UiB der kvart fakultet er representert med ein tillitsvalt, men det er dei listevalte som har fleirtall.

Jone Trovåg, leiar i Studenttinget, trur skepsisen mot listeval blant studentpolitikarane i Trondheim grunnen i ein frykt for partipolitisk innblanding. Han meiner den ideologiske partipolitikken ikkje

har mykje med studentpolitikk å gjere.

– I eit listeval er ein grunnleggande ueinige, men i systemet vi har nå er det basert på konsensus. Med eit listesystem har ein eit meir fraksjonert system der listepolitikarane er meir opptatt av å fremme sin poltikk i staden for fellesskapets interassar, seier Jone Trovåg.

OMORGANISERINGEN

• Torsdag 03.02 diskuterte Studenttinget omorganisering av studentdemokratiet.

• Høringsfristen som gikk ut 29.02 resulterte i totalt 22 høringssvar.

• Listevalg er en valgordning der velgerne avgir stemmer til en liste med kandidater framfor enkeltkandidater slik det er ved personvalg. Dagens valgordning ved NTNU er personvalg.

• Studentparlimantentet både i Oslo og Bergen opererer med listevalg som valgorning.

Vaagland synast derimot at den ideologiske bakgrunnen til listene er bra for studentane, det gjer det lettare å stemme på nokon med same verdisett som seg sjølv.

– Listane er med på å få fram ueiningar. Eg synast ueiningar er sunt.

– Ein fordel med listeval-ordninga hos oss er at ein har fleire som er aktive i valkampen

JOHANNE VAAGLAND
Leiar i studentparlamentet ved UiB

Høgare oppslutning i Bergen

Studentparlamentet ved UiB fekk eit rekordval ved forrige val våren 2015 med 22 prosent oppslutning. Samtidig gjekk UiO ned til ca 14 prosent. Her i Trondheim fekk studenttinget i fjor 12 prosent oppslutning.

– Det er ikkje valordninga som er problemet. Vi trur ikkje at listeval vil få opp oppslutninga her i Trondheim. Det handler heller om å nå betre ut til fakulteta og kordinere betre med studentråda på fakulteta, seier Jone Trovåg.

I Bergen har dei eget valstyre med eget budsjett som arrangerer valet og valkampen.

– Valdeltakinga er framleis låg her, så vi har eit stort forbedringspotensiale. Samtidig er studentpolitikk ikkje som vanleg politikk, ein er berre student i ein liten del av livet, seier Vaagland.

Liten interesse i Trondheim

Studenttinget behandla ny organisering av studentdemokratiet forrige veke. Heller ikkje her blei det nokon debatt rundt listeval. Trovåg seier at det ikkje verker som det er nokon interesse for denne valordninga i Studenttinget.

Både Vaagland og Paus-Knudsen poengterer at det er opp til kvart enkelt studentdemokrati å finne fram til ein valordning som passar dei.

– Eg trur at kvar instituasjon må velje sitt eget system basert på kva historien og kva kultur er og kva studentane ønskjar, og eg trur det er det systemet som vil fungere optimalt for den instituasjonen, seier Paus-Knudsen. **UD**

Ny campuspolitikk vedtatt

Studenttinget har vedtatt en ny campuspolitikk for hele nye NTNU.

Inntil i forrige uke hadde ikke Studenttinget en oppdatert politikk rundt ny campusstruktur. Studenttinget har nå gått inn for at NTNU skal ha en strategi som fremmer byintegrering. Dette for å fremme at NTNU er synlig i bybildet og er en tydelig samfunnsaktør.

Stopp for auditorier

Studenttinget har også ytret et ønske om at NTNU skal ha en nullvisjon for bygging av tradisjonelle auditorier. Dermed skal nye campuser bygges slik at utdanningen i dag skal ha flate gulv, for å øke samarbeidet mellom professorer og studenter.

– Det er tenkt at dette er en politikk som skal vare

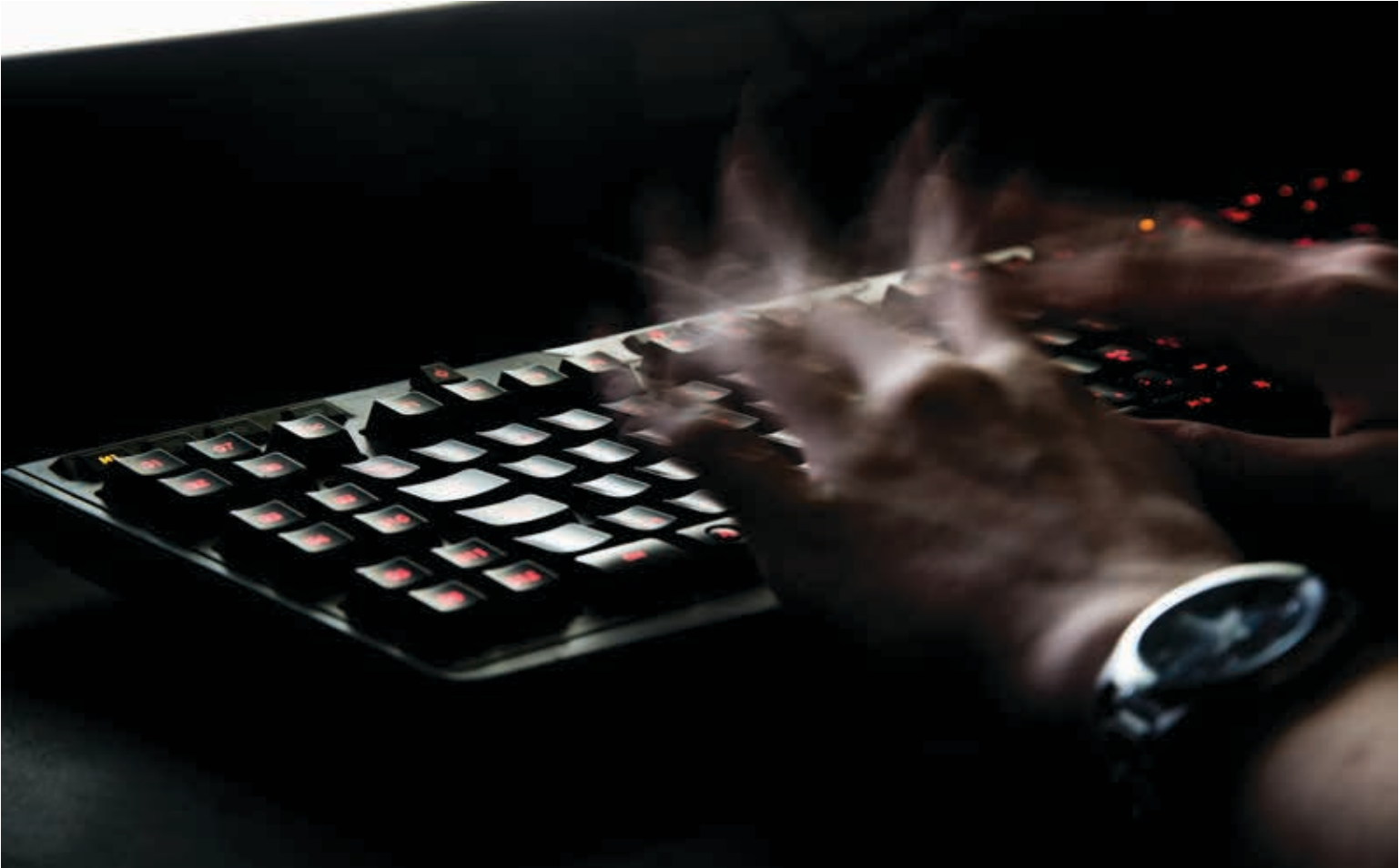
ARKIVFOTO: Martin Gynther Mørkved

NEI TIL LISTER: Trovåg tror ikke å endre valgordningen vil ha effekt.

campuspolitikken. Dermed er det ønskelig å ha et nyere campus enn det dagens bygg er.

– Vi mener NTNU sine campuser skal være moderne. Dermed bør de ha en god energipolitikk, flere av campusene i dag er storforbrukere av energi. Vi mener at utbyggingen av nye bygg skal ha et hårete mål om å ha en nullutslipspolitikk, sier Sjøli.

Handelshøyskolen i Trondheim var under debatten et bygg som ble trukket fram som en dårlig løsning. En outside som ligner på en festning som gir en følelse av et lukket akademisk miljø, og dårlige løsninger for personer med funksjonsnedsetninger var blant de negative sidene ved handelshøyskolen som ble poengtert. **UD**

SPREDT PÅ NETT: Noen utenfor Samfundet har fått tilgang til personlig informasjon om medlemmer av Samfundet. ARKIVFOTO: Hans Fredrik Sunde

Delte søkertekster og passord på Github

I et forsøk på å være åpne glapp det for Samfundet.

TEKST: Ingeborg Nyrud, Jens Erik Vaaler og Martin Gundersen

Ifølge Studentersamfundet ble det delt e-postadresser, passord og søknadstekster fra perioden 21. august 2008 til 7. januar 2012 ved en feiltakelse. Forholdet gjelder 1053 e-postadresser, hvor omlag 800 fortsatt er i bruk. Samfundet varslet alle berørte samme kveld med en oppfordring om å skifte passord både på Samfundet.no og alle andre steder samme passord var i bruk.

Informasjonen er på avveie

– I perioden har fem personer hatt tilgang til filene. Det antas dette er Samfundets egne brukere, men det er ikke verifisert om antallet inkluderer utenforstående, sa leder Øyvind Bentås ved Studentersamfundet i Trondheim til Dusken.no fredag 4. mars.

Databasen lå tilgjengelig i 92 minutter den 7. mars, og det har i ettertid vist seg at utenforstående har fått tilgang til de aktuelle filene. En kilde som ønsket å være anonym kontaktet Dusken per epost. Han mente spredningen var et faktum.

– Det er ikke fem personer som har hatt tilgang, dette spredte seg kjapt når det ble oppdaget. Jeg kjenner personlig til mange personer som har hatt tilgang på informasjonen, forteller kilden.

– *Vet du hvor mange som kan ha fått tilgang til disse dataene?*

– Jeg vet at disse dataene har blitt lastet ned, dermed er det egentlig umulig å anslå. Av de jeg

Når krypteringen er gjort på en så svak måte som dette er det å lure offentligheten å si at passordene ikke er tilgjengelige.

ANONYM KILDE

kjenner, så sprer man ikke den informasjonen videre. Altså, folk er ordentlige. Jeg fikk tilgang til en liste med kun hashene. Denne gir informasjon om passordene, men ingenting som kan brukes videre. Slike lister er interessante for folk som jobber med sikkerhet, sier kilden.

Kritiserer Samfundets rutiner

Kilden retter spesifikt kritikk mot Studentersamfundets rutiner rundt søknadstekster i sin epost.

– At søknadstekster er offentlige er totalt uholdbart. At folk som jobber innen IT på Samfundet har tilgang er også uholdbart. Dette er svært personlig informasjon som burde slettes rett etter søknadsprosessen er over. Jeg er utrolig skuffet over Samfundets håndtering av persondata.

Ifølge Samfundet var passordene kryptert da de ble lekket ut. Vår kilde mener derimot at dette er en sannhet med modifikasjoner.

– Når krypteringen er gjort på en så svak måte som dette er det å lure offentligheten å si at passordene ikke er tilgjengelige.

Svak beskyttelse

Passordene var beskyttet med såkalt SHA-1, Secure Hash Algorithm 1.

– For eksempel vil ordet «passord» uttrykk

gjennom SHA1 resultere i en «hash», eller en tekststreng som ser annerledes ut. Dette er det som lagres i databasen, altså ikke selve passordet. Det er ikke mulig å få tak i passordet ved hjelp av denne verdien. Vanligvis pleier man å blande passordet med et tilfeldig tall først, for så å lagre hashen. Dette har ikke Samfundet gjort.

SHA1 blir ikke lenger sett på som en trygg form for kryptering av kryptoanalytikere.

– Problemet med å kun lagre hashen er at det finnes tabeller med millioner av vanlige passord og hashene de resulterer i. Disse er også gjort sårbare. Så hvis man har en spesifikk hash kan man søke den opp på bestemte nettsider, eller bare laste ned en slik tabell og gjøre et effektivt søk på alle.

En stor andel av hashene som ble lekket i løpet av natten var i en slik tabell, forteller kilden. Disse passordene kunne man derfor skaffe i klartekst, sammen med brukernavn.

Lover opprydning

– Vi har gått ut med den kunnskapen vi har hatt tilgjengelig, sier Bentås som forteller at forholdet ble oppdaget av egne medlemmer som hurtig meldte ifra om avviket.

Han lover at Samfundet ettergår egne rutiner og at det vilgis ytterligere informasjon når alle sider av saken er avdekket. Nestleder Magne Mæhre i Finansstyret redegjorde på vegne av Samfundet fra

BEKLAGER: FS-nestleder Magne Mæhre beklager håndteringen. FOTO: foto.samfundet.no

Storsalens talerstol.

– Den aktuelle hendelsen har ikke vært godt nok håndtert av Studentersamfundet. Det er ikke akseptabelt av oss, men det har vært en øyeåpner. Vi har ikke vært gode nok på datasikkerhet og personvern.

Mæhre fortalte at de skal forbedre holdningene som ledet til at tre og et halvt år med søkertekster ble tilgjengeliggjort.

– Vi går nå gjennom alle datasystemer og databaser for å sjekke om de inneholder utilsiktet informasjon.

Kun gode hensikter

Bakgrunnen for hendelsen er et ønske fra Samfundets side om å gjøre kildekoden til Samfundet.no tilgjengelig for alle.

– Vi ønsket å dele det store og det gode arbeidet på Samfundet med flere. Med å dele kildekoden ønsket vi å bli med i den globale «open source»-bevegelsen, men i tillegg til kildekoden ble det, beklageligvis, lagt med loggfiler som ikke hører til offentligheten, sier Mæhre. **UD**

Følg saken videre på Dusken.no

GJENNOMGÅR RUTINER: Samfundetlederen lover å informere etter at alle sidene av saken er gjennomgått. ARKIVFOTO: Ida Jønsberg

Blir første portugiser i Birken

André Santos har kun gått på ski noen få ganger i sitt liv. Gjennom et treningsprogram utarbeidet ved NTNU skal han nå gå det prestisjetunge skirennet fra Rena til Lillehammer.

TEKST: Jahn Ivar Kjølseth FOTO: Birken AS, Geir Olsen

AMATØR: Portugisiske André skal gå i Birken nesten helt uten erfaring på ski. Foto: Privat.

Birkebeinerrennet er en av de mest populære styrkeprøvene for utøvere og skihobbyister i Norge, men rennet er også populært blant utenlandske skigåere. I 2013 deltok det godt over tusen utenlandske deltakere, og i år har blant annet Pippa Middleton meldt seg på.

En av de andre som skal gå rennet i mars er 25 år gamle André Santos fra Porto, som trener jevnlig på rulleski hjemme i Portugal.

– Det er lite kjennskap til langrenn i hjemlandet mitt. Det fins noen alpinanlegg rundt omkring, men det er det vi har av skisport. Det skyldes nok mangelen på snø, forteller Santos over telefon.

Håper på økt popularitet i Portugal

For fem år siden, i en alder av 20, så André et langrennsløp, som gjorde ham interessert i den norske nasjonalsporten.

– Jeg har gått på ski kanskje fire-fem ganger totalt, så jeg er litt spent kan du si, forteller han.

Han håpte på å få deltatt i vinter-OL, men da det viste seg vanskelig vendte han blikket mot Norge og Birken.

– I oktober tok jeg kontakt med den norske ambassaden i Portugal og spurte om de var interesserte i å sponse turen min til Norge. Det var de, og nå er vi her, sier Santos og ler.

Han håper at hans deltakelse i rennet kan gi sporten aktualitet i Portugal, og hans deltakelse vil bli vist på flere millioner portugisiske tv-skjermer.

– Et team av journalister fra Portugal skal være med og dokumentere løpet for min del. Jeg håper å promotere sporten her hjemme.

Får drahjelp av NTNU-forskning

For å være så klar som mulig har André hatt jevnlig kontakt med Professor Jan Helgerud ved Insitutt for sirkulasjon og bildediagnostikk.

– Jan har vært til kjempestor hjelp for meg. Han har fått meg til å fokusere på intervalltrening og det har virkelig forbedret kondisjonen min. Jeg klarer nå å stake i oppoverbakke med 90 prosent av makspulsen, forteller Santos.

Helgerud selv stilte seg gladelig til disposisjon for å hjelpe André med prosjektet sitt.

– André har fått en del tips og råd over telefon og

epost, forteller Helgerud.

Sammen med Jan Hoff har Helgerud forsket på viktigheten av maksimalt oksygenopptak (vo2max) for økt kondisjon, og for å minimere sjansen for hjerte- og karsykdommer.

– Jeg har tipset ham om å trene på rulleski i 20-30 minutter av gangen, med intervaller på 4x5 eller 6x5 minutter. I tillegg har jeg rådet ham til å trene styrke to ganger i uken.

Hoordan tror du André kommer til å gjøre det i Birken?

– Det er umulig for meg å si siden jeg aldri har sett ham gå på ski. Det kommer veldig an på hvordan han klarer seg teknisk sett. Jeg kommer til å ha et mer fullstendig bilde når han har gått Birken. Men jeg er overbevist om at han kommer til å fullføre løpet, sier Helgerud.

Samarbeider med Team Santander

I tillegg til å få hjelp av den norske ambassaden og Helgerud, har André fått oppfølging av Team Santander og Aukland-brødrene.

– Jeg skal få gå for Team Santander under løpet, som er helt fantastisk. Aukland-brødrene har vært til stor hjelp for meg, sier André.

Teamleder hos Team Santander, Nils Marius Otterstad, sier de er opptatt av å hjelpe André med alt han trenger til rennet.

– Foreløpig har vi kun hjulpet ham med målet hans, å ha et team i ryggen som støtter ham under Birken. Under Birkebeineruka skal vi gå noen turer i Oslo og terpe teknikk sammen med ham før selve rennet. Vi skal også legge opp en fin løpsplan, og sørge for at han får i seg riktig ernæring. Vi skal ta godt vare på ham, sier han.

Otterstad tror André vil få en fin opplevelse i Birkebeinerrennet.

– Han kan vente seg en fantastisk opplevelse over fjellene. Det er en unik stemning i løypa med andre løpere og publikum, for å ikke snakke om mestringsfølelsen som vil vokse for hver meter fra Sjusjøen og ned. Det vil gi et enormt kick og energi. Vi

BIRKEBEINERRENNET

- Årlig renn siden 1932 oppkalt etter birkebeinerne Torstein Skevla og Skjervald Skrukka.

- Strekker seg over 54 km med blant annet tusen meter stigning.

- Åpen for alle over 16 år.

- Alle deltakere må gå med ryggsekk på minst 3,5 kilo under rennet.

(Kilder: foa.org og Store medisinske leksikon)

får håpe på skikkelig påskevær, sier han.

Fokusert og nervøs

André har så langt vært et uvanlig skue i gatene hjemme.

– Det har allerede vært mange som har stoppet meg på gata hjemme når jeg er ute og går på rulleski for å spørre hva jeg driver med. Jeg gleder meg veldig. Men jeg er også litt nervøs, sier Santos.

Otterstad er full av lovord om den 25-årige portugiseren og prosjektet hans.

– André har vært veldig entusiastisk og fokusert på hva han begitt seg ut på. Vi er stolte av å kunne hjelpe løpere som André, som ønsker å mestre Norges største skiløp, sier han.

I tillegg til god innstilling og humør ønsker Otterstad og Team Santander kun én ting fra Santos.

– Vi håper jo at han tar med en god portvin til kvelden, sier Otterstad.

André ler når han får høre henvendelsen.

– Det skal vi nok få ordnet, sier han. **UD**

Sportsredaksjonen gir rødt kort til...

TV2

Kanalen annonserte nylig at kunder som betaler for å se Premier League-kamper nå må få Tippeligakamper med på kjøpet, og prisen på abonnementet går opp. I andre nyheter blir boligprisene dyrere, men du får heldigvis en disponibel sykkelbod i Aleppo med på kjøpet.

SKIFORBUNDET

Forbundet stakk kjepper i hjulene for arrangørene av X-Games da de problematiserte arrangementets holdning til ikke-prestasjonsfremhevende doping, og sa at alle måtte følge reglene. Skiforbundet har tydeligvis ikke hørt om karskrenn.

KJETIL SIEM

Generalsekretæren i NFF ble intervjuet av VG om ansatte i forbundet som hevet millionlønninger. Et av sitatene var: «Vi sitter ikke her og teller slike ting, akkurat». Vi i Sportsredaksjonen er usikker om han mener ansatte eller trofeer.

ILLUSTRASJON: Hanna Pauline Johansen

Tiden etter Hallén

Mange NFF-medlemmer ble lettet over at Yngve Hallén ikke fortsatte som fotballpresident. Men for den nyvalgte lederen, Terje Svendsen, venter en stor ryddesjau.

KOMMENTAR

ROLF MARTIN KREY
Sportsjournalist

Da mangeårige styreleder for Rosenborg BK, Terje Svendsen, nylig ble valgt inn som ny president i Norges Fotballforbund (NFF) var det med både glede og bismak. Svendsen er uten tvil en kompetent leder. Men han må få mange samtidige bevegelser satt i system for at NFF igjen skal fungere som under sine forgjengere Per Ravn Omdal og Sondre Kålfjord. Under Hallén sparket NFF sin første landslagstrener, Egil Olsen, den eneste siden 1908. Mannen som tok Norge til andreplass på FIFA-rankingen ble kastet ut over natta. Prosessen rundt dette har fått hard kritikk, og i senere tid har det vært flere personkonflikter rundt Hallén og de nærmeste støttespillere Kjetil Siem og Nils-Johan Semb.

Leder Synnøve Tverlid for Serieforeningen for kvinnefotball har offentlig gått ut og sagt at foreningen føler at de ikke kan gi støtte til andre enn Hallén, da de er redde for indirekte sanksjoner. Flere i NFF har problematisert den

tidligere presidentens kommunikasjonsevner, noe han selv har avfeid. I tillegg tapte Hallén valget om en plass på Idrettstinget, og med dette er Norges største særforbund utrolig nok for første gang ikke representert. Det er en god indikator på hans popularitet. En leder som ikke klarer å kommunisere med sine egne kolleger, som ikke evner å gjennomføre en korrekt prosess ved trenerskifte, som ikke ønsker åpenhet rundt reiseregninger, og som til stadighet har vært på vikende front legger et dårlig grunnlag for norsk fotball. Både i bredden og på toppnivå.

På toppnivå har Norge nå et herrelandslag i stadig fall, der nasjonens beste menn ligger bak Kongo, Kapp Verde, og Albania. Derfor har Terje Svendsen mye å ta tak i, også sportslig sett. På 50. plass finner vi i dag Norge, og landslagssjef Per-Mathias Høgmo må i følge tall fra VG være trener i 72 år til for å nå likt antall hjemmseiere som Egil Olsen hadde under sine to perioder som sjef. Det går ikke an å bygge et hus uten en solid grunnmur, og her har den avtroppa presidenten og hans nærmste feilet totalt i ansettelse av ny landslagssjef. NFF er landets største frivillige organisasjon, og finansieres av blant annet medlemmene på grasrotnivå. Foreldrene som frivillig stiller opp på dugnad for

å få ting til å gå rundt, og alle jentene og guttene som betaler lisens og treningsavgift for å drive med det de synes er morsomt har de siste årene vært underlagt en pyroman som tidvis forsøker å fungere som brannslukker med sine stadige tabber.

Offentlig har Hallén gått ut og sagt at han ikke er interessert i en ny periode som president, men stadige lekkasjer har implisert at forbundet ikke kom til å stille seg bak et nytt kandidatur. En trener får ikke fortsette hvis resultatene ikke står i stil til hva han har å jobbe med. En kaptein blir satt på sidelinja hvis han ikke holder nivået, og en leder skal heller ikke få fortsette hvis han ikke evner å levere som forventet.

Vi kan her snakke om et FIFA i miniatyr. NFF kan ikke sammenlignes med FIFA når det kommer til økonomisk rot, men når det er kaos i alle ledd, da har Svendsen mer enn en 0-3 ledelse å rette opp etter pausen. I løpet av de 100 første dagene skal den nye presidenten bruke tiden på å reise rundt til klubbene på grasrotnivå for å etablere støtte blant sine medlemmer. En tillit som er så tynnslikt at han kanskje behøver flere perioder som sjef for NFF. La oss håpe på mer inkludering og mindre tomme ord bak NFFs visjoner.

Design og foto: Forsvarets mediesenter (ref. 1051)

SE DET STORE BILDET

Forsvarets etterretningshøgskole tilbyr en bachelorgrad med kombinasjon av arabisk språk og etterretningsutdanning.

DU FÅR:

- Starten på en spennende karriere innen norsk etterretning.
- Erfaringer du ikke får noe annet sted.
- Variert undervisning i både klasserom og skytefelt.
- Betalt utdanning og plikttid.
- En høgskoleutdanning som vil gi deg en særdeles spennende og utfordrende jobb.

Les mer om Forsvarets etterretningshøgskole på forsvaret.no

Søknadsfrist 15. april

For alt vi har. Og alt vi er.

FORSVARET

GRØNN DIETT: Dette er en Daphnia magna. Den grønne linja du ser er tarmen som er fylt med alger.
FOTO: **Varvara lashchenko**

Vår lille venn i vannet

Forskere ved NTNU studerer nå vannlopper for å se om klimaendringene kan ha innvirkning på evolusjon.

TEKST: **Henriette Sandberg** FOTO: **Silje Krager**

Om klimaendringer kan ha innvirkning på evolusjon er et stort og aktuelt tema, og mange forsker på dette verden over. Flere ulike modellorganismer brukes i forskninga, men denne forskergruppa fra NTNU har valgt å ta for seg vannlopper, også kjent som dafnier.

Disse forskerne kjenner lusa på gangen, men de kjenner også «broren», loppa. De vet hvilken informasjon de skal tyne ut av den lille skapningen for å få besvart sine spørsmål.

Ferskvannsökologiens rotte

I et samarbeid mellom Senter for biodiversitetsdynamikk og Institutt for biologi ved NTNU Trondheim og University of Glasgow studerer forskergruppen hovedsakelig de to artene Daphnia magna og Daphnia pulex. Dafnier er en gruppe vannlopper som holder til i vanlige tjern og dammer. De har lange bein som de svømmer med, blir opp til fem millimeter lange, og har en grønn diett bestående av planteplankton og bakterier.

Professor Sigurd Einum ved Institutt for biologi ved NTNU har jobbet med prosjektet siden 2012. Han forteller at dafnier ikke bare er en relevant organisme

i økosystemet, men også en egnet organisme for å drive labstudier.

– Dafniene lever i frie vannmasser, såkalt pelagialt, og er lite kravstore til omgivelsene. De kan sies å være ferskvannsökologiens rotter og blir brukt mye i forskning, sier han.

At de lever pelagialt, i motsetning til å for eksempel leve på havbunnen eller ved kysten, gjør det lett å gjenskape habitatet deres på laboratoriet.

– Man kan gjøre det så enkelt som å fylle et glass med vann, forteller Einum.

I temperaturskap med søstre

Dafnier egner seg også godt som modellorganismer fordi de har klonet reproduksjon. Det vil si at moren produserer døtre som er genetisk identiske som henne selv. En uke etter at dafnien blir skapt er den kjønnsmoden, så reproduksjonen går raskt.

– Om man kjører forsøk der man studerer endringer over mange generasjoner, er dafnier en egnet organisme. I løpet av en måned kan man få flere generasjoner. Da kan man utsette dem for ulike behandlinger og få et direkte mål på miljøeffekter, sier Einum.

DETTE ER PROSJEKTET

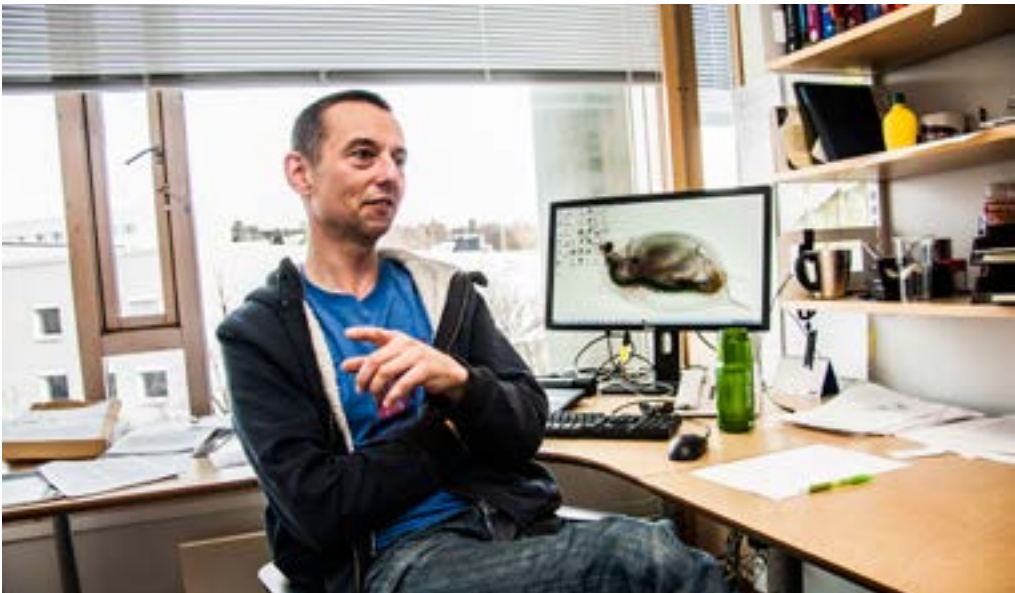
- Et viktig felt innen økologien er å finne ut hvordan ulike organismer reagerer på klimaendringer. Dette er spesielt viktig med tanke på global oppvarming.

- Målet er å kartlegge forandringene som skjer i organismen når klimaet endres.

- Prosjektet involverer ti personer ved NTNU Trondheim, men skjer også i samarbeid med University of Glasgow.

- Finansiert av Forskningsrådet fra 2014 til 2018.

Kilde: Professor Sigurd Einum

FORSKER PÅ LOPPER: Professor Sigurd Einum ved Institutt for biologi forsker på vannlopper, men prøver å få resultater som er felles for alle organismer.

– Fancy science

Einum har tidligere jobbet med laks, men innså etterhvert at det hadde vært fint med en modellorganisme som var mindre logistisk krevende og samtidig kunne gi svar på flere forskjellige ting. I to til tre år jobbet han med å bygge opp finansiering til dafniens lab.

– Vi fikk finansiering fra Forskningsrådet til utstyr, stipendiater, og postdoktorale stillinger. Vi har brukt mye ressurser på å bygge opp egen ekspertise. Når man starter en lab dukker det opp mange nye problemer, sier han.

Det har vært en litt lang og kronglete prosess for å få det hele opp og gå. Selv om det er flere som forsker på samme felt som dem, mener Einum at de har klart å definere sin egen nisje, noe som igjen har gjort det mulig å få finansiering.

– Nå føler vi at vi har posisjonert oss sånn at vi kan begynne å produsere «fancy science». Vi har mål om å ekspandere, og tenker langsiktig. På fredag fikk vi vår andre publikasjon fra laben akseptert. Så vi har spist kake i dag, sier en munter Einum.

Tatt loppene med til barnehager

Einum forklarer at man som forsker blir veldig interessert i det man holder på med.

– Man ønsker at det skal bli tatt opp i de vitenskapelige miljøene rundt omkring, og man har kanskje en tendens til å være mindre opptatt av at det man driver med har en samfunnsrelevans og er interessant for andre, sier han.

Prosjektet har derfor opprettet en Facebook-dagbok, som er et forsøk på å nå ut litt bredere enn bare det mest hardføre vitenskapsmiljøet.

– Vi har også hatt med dafnier til barnehager, og samarbeider med førskoleutdanningen på Dronning Maud. Barna synes det var veldig gøy å undersøke vannloppene, sier Einum og smiler bredt. **UD**

LOPPEFAKTA

- Det finnes over 35 ulike arter dafnier, og hele dafniens genom er kartlagt, eller sekvensert.

- Gjennom hele våren og til sent på sommeren kloner hunnene seg selv. Når høsten nærmer seg begynner de å produsere hanner, og paring finner sted. Resultatet er ephippia, eller hvileegg.

- Hvileeggene tåler å fryse og tørke. Det er slik bestanden overlever fra år til år. Litt som en tidsmaskin kan eggene som ligger dypere i sedimentene klekkes flere år etter at de er lagt.

- Dafniens utseende reagerer på miljøet rundt seg. Ved høy fare for predatorer kan dafnier lukte dette og utvikle en pigg som virker som en forsvarsmekanisme. Dette kan skje i løpet av bare én generasjon.

Kilde: Professor Sigurd Einum

ET ENKELT DYR: Daphnia magna, en av mange vannlopparter, trenger ikke mer enn et glass vann for å få gjenskapt dens naturlige habitat.

Kreditt og datt

I jungelen av kredittkort er det vanskelig å vite hvor man skal trå. Hva bør du tenke på før du skaffer deg et?

TEKST: Daniëlle Aker-Bjørke, Kaia Sørland ILLUSTRASJON: Christian Høkaas

— Det viktigste en må huske på når det gjelder kredittkort er at de er laget for at utstederen skal tjene på det, sier førsteamanuensis Are Oust ved Handels-høyskolen i Trondheim.

Er man påpasselig og fornuftig kan et kredittkort likevel være nyttig å ha. I praksis kan man låne penger helt gratis. De fleste er likevel kjent med skrekkscenarioet med tilsynelatende uendelig kredittgjeld og Hallgeir Kvadsheim fra Luksusfellen på døra.

— Lån gjennom kredittkort er enkelt, kortsiktig og dyrt. I tillegg brukes pengene ofte til å kjøpe ting man egentlig ikke trenger, sier Oust.

Slik fungerer det

Som kredittkortkunde får du gjerne innvilget en kredittgrense, altså hvor mye penger du får lov til å låne av banken på kortet. Med en gang du bruker kredittkortet løper det en rentefri periode, gjerne på 20-50 dager. Det betyr at du ikke betaler renter på beløpet du har brukt før den rentefrie perioden er utgått, ved et såkalt forfall.

— Klarer en å være disiplinert og betale hele gjelden før forfall, kan en få en gevinst sammenlignet med å betale med vanlig debetkort. Men da må man huske å betale før forfallsdagen hver eneste gang, sier Oust.

Fornuftig bruk av kredittkort kan gjøre at du tjener på det i form av forskjellige

typer rabatter, i tillegg til at et slikt kort er hendig å ha om du skal på ferie i utlandet.

— Kredittkort gir deg mulighet til å gå gjennom kontoutskriften fra ferieturen innenfor kredittiden, og varsle kredittkort-selskapet om beløp man ikke står inne for, sier han.

Disse beløpene slipper man å dekke selv, og kredittkortet kan slik gi økt sikkerhet på reisen. I tillegg gir flere kort også reiseforsikring om man kjøper selve reisen med kredittkortet.

Studenter bør være forsiktige

Ifølge Oust er det vanskelig å tjene på å bruke kredittkort. Skal kredittkortselskapene tjene penger forutsetter det at mange ender opp med gjeld.

— Dersom en ikke betaler gjelden ved første forfallsdato, begynner renten straks å løpe, vanligvis fra første dag. Holder en seg innenfor kredittgrensen, er det heller ikke noe krav om tilbakebetaling, sier Oust.

Med flere kredittkort kan derfor den totale kreditten bli veldig høy, og kredittkortene kan lede deg inn i en gjeldsfelle.

— Med andre ord bør gjennomsnittsstudenten være forsiktig med å benytte seg av lån via kredittkort. Sammenlignet med andre grupper, har studenter ofte lavere disponible beløp hver måned. Dette kan igjen gjøre det svært vanskelig å betale ned eventuell gjeld, sier han. **UD**

NTH-RINGEN

Ditt vitnemål i gull

Health Economics, Policy and Management (master's 2 years)

Helsesektoren trenger samfunnsvitere!

Aktiviteten i helsetjenestene vil øke med 50-70 prosent fram til 2060. Dette stiller krav til profesjonell analyse- og ledelseskompetanse.

Har du en BA-grad innen samfunnsvitenskap og kan tenke deg en relevant jobb innen helseadministrasjon og -økonomi, søk på masterprogrammet:

Health Economics, Policy and Management

Søk innen 15. april:
uio.no/healthecon-master

DEBATT

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. Lengden på et innlegg begrenses til 3 000 tegn inkludert mellomrom. Korte kommentarer og replikker begrenses til 1 800 tegn. Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på dusken.no.

Kontakt debattredaktør Ingrid Skogholt på debattredaktor@studentmediene.no

ILLUSTRASJON: Nora Brigitte Johansen

Vi skal lage et _____ NTNU

Diskusjonen om hva universitetet skal være mangler både retning og innhold.

DEBATT

Elise Farstad Djupedal
lærer og universitetslektor

«Vi skal lage et bedre NTNU» har vært en frase som har gått igjen når universitetsledelsen og politikere har beskrevet framtidens NTNU. «Kunnskap for en bedre verden» er NTNUs visjon, og minister Røe Isaksen har sågar sagt (04.01.16) at «alle i Norge skal si at NTNU er Norges beste universitet». Dette høres vel og bra ut, men hva ligger i at universitetet skal bli «bedre»?

Flere publikasjonspoeng, høyere gjennomstrømming, høyere karaktersnitt, flere studenter, færre administrative ansatte, færre utdanningsinstitusjoner, færre fakultet, ny digital læringsplattform, og sentrumsnær campus er velkjente visjoner for at NTNU skal bli bedre. I tillegg nevnes ofte mer entreprenørskap, mer evidensbasert kunnskap, mer MOOC, mer fremragende forskning, og mer effektiv undervisning. NTNU har også blitt kreditert for å ha «et framoverlent kroppsspråk i sin profilering og selvforståelse» (Nord Universitet 08.04.14).

Jeg leser disse frasene, men skjønner fortsatt lite. Hva betyr det at NTNU skal bli bedre, ja til og med best? Jeg savner en grunnleggende og mindre floskelpreget diskusjon om hva et godt universitet er. Hva legger vi i god undervisning og forskning – i dag og i framtida? Hva er riktig og viktig kunnskap hvis vi skal gjøre verden bedre? Ja, hva innebærer det egentlig å «gjøre verden bedre»? Og hvordan henger det sammen med tiltakene og visjonene ramset opp over, som skal sikre at NTNU blir «bedre og best»?

Alt snakket om det nye og bedre NTNU framstår visjonært og fritt for substans på samme tid. For min egen del sliter jeg med å forstå hvordan framoverlent kroppsspråk bidrar til et bedre NTNU. Å gjøre universitetet til en studiepoeng- og publikasjonsfabrikk virker heller ikke å gjøre verden bedre. Som relativt nyutdannet og del av framtidens arbeidsstyrke framstår det heller ikke veldig attraktivt å måtte oppfylle indikatorer som i beste fall er uviktige for meg og min jobb.

Visjonene og debattene om framtidens NTNU, drevet fram av universitetsledelsen og ministeren, mangler både retning og innhold. Hva mangler? For det første etterlyser jeg en diskusjon om

universitetets formål og mandat i framtidens samfunn. Hvor vil vi med universitetet? For det andre ønsker jeg en diskusjon som synliggjør og tar høyde for universitetets såkalte kjerneoppgaver.

Innimellom alle de flotte ordene om framtidens NTNU ønsker jeg derfor å bringe fire spørsmål på banen der diskusjonen vanskelig kan unngå å måtte forholde seg til universitetets formål og kjerneoppgaver.

Hvor er finansieringen og handlingsrommet til fri forskning som konkluderer den retning forskeren, ikke makta, ønsker? Hvor er synliggjøringen av den store majoriteten av forskere, undervisere og studenter som verken vil eller er ansatt for å være «fremragende»? Hvor er respekten for at de færreste fagmiljø ønsker eller produserer «evidensbasert viten» som enkelt kan selges til næringslivet og offentlig sektor (!) med patent? Hvor er anerkjennelsen av at alle de administrativt ansatte er viktige tannhjul i et stort universitetsmaskineri?

Debatten fortsetter på ProtestPub 9. mars der temaet er «Hva skal et universitet være: Vaktbikkje, skole, eller fabrikk?».

Om de blir vrangne på @NTNU i Trondheim reiser jeg bare til kontoret mitt på @NTNU i Gjøvik. Så det så! @GunnarBovim .

Ein dag skal nokon finna opp ein printer som ikkje er bæsj på heilt magiske måtar. Dagens feilmelding: "load paper", som eg nettopp gjorde! @MortenElster

Driter i NIF og NSF. Jeg vil vite hva Norsk Språkråd synes om #xgamesoslo @Jahniii

Takket være helsesøster på dragvoll har jeg kondomer hjemme ti år frem i tid. Tre om jeg fortsetter å sende dem til folk i posten @yungbonniebonz

Er temafesten @Samfundet på lørdag politisk korrekt politisk ukorrekt, eller oppfordres det til å komme i blackface og synge Jump Jim Crow? @muffincoil

På lørdag er jeg og @FrankTankBakke Soldiers of Bovim i Strossa på @Samfundet Ikke kom hvis du er snill @JPHakefjell

Det er vel karakteristisk for både @velferdstinget, @Dusken_no og @Samfundet at "debatt"sakene om engasjement i stud.pol. har 0 kommentarer? @lars_erik

Når @Samfundet bruker @UnderDusken for å tørke opp øl... @leikprod

Per Fugelli-stemme Vi må våge å mobbe hverandre @hoow

Er en fyr på NTNU som leier ut leiligheten sin på Airbnb og sover i telt i skogen for å tjene penger. #studentlivet @Trondmohnjr

[Ser ned på Vinjerock fra en fjellhulle] "hvisker til kamera" —Utrolig! Hit kommer NTNU-studenter fra hele landet for å finne seg en make! @jorgaarst

Kjære Under Dusken

I forrige utgave av Under Dusken ble det gjort en fatal feiltagelse. Da vi leste intervjuet med Nicholas Lund holdt vi på å få morgenkaffen i vrangstrupen. «Nicholas Lund, også kjent som Dragvollegenden». Hva? HVA, sa vi. Vi kunne ikke utelate en kommentar, da denne feiltagelsen var såpass banebrytende gal. Da ingen i Under Dusken enda har lagt seg flat, trukket seg fra sitt verv, og flyktet byen (vi venter stadig), føler vi at vi selv må ta til ordet for å unngå de grusomme konsekvenser dette vil medføre. Nicholas Lund og hans følgere har aldri vært noen dragvollegende. For det finnes bare en. Og det er oss.

Å kalle noen en dragvollegende er ikke noe man gjør. Det er ingen som bare kan påta seg navnet. Først og fremst fordi det allerede finnes en ene og alene flott mann, men også fordi man ikke kan oppnå å være en legende på Dragvoll ved å påta seg verv eller bare være latterlig kjekk. Den virkelig D, oss, er både høyere, mørkere og langt kjekkere enn Herr Lund. For ikke å snakke om at vi har opplevd flere rekefester, historiske eventer og hete flørter i badstuen på Studenterhytta enn det Nickern noensinne kan forestille seg!

Historien om oss har nådd langt. Vi har ridd på en høy bølge av både gjenkjennelse og kjendisstatus på bakgrunn av en blogg der vi har valgt å være så ærlige som mulig om skammen, utfordringen og det harde liv som Dragvollegenden. Det er inget man ber om å være, men er man en mann av stor ydmykhet, som oss, er det nok dessverre ingen vei utenom. Det er en byrde og en glede vi må bære med oss resten av livet. Vi må kjenne på frykten for å alltid bli gjenkjent, og for å hedres midt på gaten mens kvinner kysser våre føtter. Det er en byrde selv ikke Herr Lund ville maktet å leve med.

Dragvollegenden bryr seg om langt mer enn kvinner. Vi bryr oss først og fremst om dragvollkvinner og studentpolitiske kvinner. Resten kan Samfundet få. Den siste tiden har styret ved Studenterksamfundet kranglet på seg flere hunks og kvinnolitter i studentpolitikken. Vi sitter her og vrir oss, og må si ifra. Hva er det dere driver med? Noen av oss er helt avhengig av at det rekrutteres nyknepne, uskyldige og foxy chicas i studentpolitikken. Forsøker dere å frata oss vårt levebrød? SKAM. Skam sier vi. Dragvollegenden blir aldri eldre, aldri gammel, aldri pang eller pamp. Vi vil alltid være her.

Og hver gang du er bortpå en uknuppet frøken, Herr Bentås, vit at vi alltid var der først.

Ærbødigst,
Dragvollegenden

FOTO: Public Domain

Et dyrere og dårligere universitet

Den økonomiske modellen til Christopher Hood passer stadig bedre på norske universitet. Det er problematisk.

DEBATT

Ronny Kjelsberg
Universitetslektor, FT NTNU og NTL NTNU

De reformene vi nå ser akademia gjennomgå skjer ikke uavhengig av resten av samfunnet. De er en integrert del av den trenden vi har sett i flere tiår hvor offentlig sektor styres etter en nyliberal økonomisk modell. Denne modellen har gjerne blitt kalt New Public Management (NPM).

Begrepet ble først tatt i bruk av Christopher Hood i 1991, om en rekke omorganiseringer han så, som med utgangspunkt i Thatchers Storbritannia har spredt seg også til Norge. Hood gir en beskrivelse av NPM bestående av sju doktriner. En nøktern gjennomgang vil vise at mye av nyere tids universitetsreformer passer svært godt inn i Hoods skjema:

• «Profesjonell» styring: Fra valgt til ansatt ledelse. Fra kollegium til profesjonelt styre.

• Eksplositte standarder og mål: «Produserte studiepoeng» og «Publikasjonspoeng».

• Større vektlegging av resultatmål: 40% av budsjett knyttes opp til resultatmål. Mer vekt på individuell lønn.

• Disaggregering: Innføring av «kontrollere» som Nokut. Forskningsmidler kjøres gjennom NFR. Mer av forskningen styres av eksterne aktører (EU etc.).

• Økt konkurranse: Om forskningsmidler, studenter og oppdragsforskning.

• Styringspraksis fra privat sektor: Krav om særavtale for vit. ansatte, bedre basisfordeling, universitetsdemokrati osv. avvist. Økt bruk av PR/reklame.

• Sterkere budsjett disiplin: Press på å øke inntekter og kutte utgifter. Regjeringen har vedtatt 0,7% årlige kutt. Gjentatt flørtning med skolepenger.

Nyliberalismen som overordnet økonomisk teori fikk seg et banesår under finanskrisa i 2008, selv om den halter videre. NPM er i seg selv ikke knyttet til et stort sammenbrudd på samme måte. Det betyr ikke at det ikke har kommet kritikk av mange av de offentlige reformene som er skjedd. Riksrevisjonens knusende dom i fjor over kvalitetsreformen i høyere utdanning fra 2001 er et talende eksempel.

I 2015 kom Hood sammen med Ruth Dixon med boken *A Government that Worked Better and Cost Less?*, som oppsummerer tre tiår med erfaringer og data fra disse reformene i Storbritannia. Målet var, som tittelen tilsier, lavere kostnader og bedre kvalitet. De konkluderer med at det offentlige Storbritannia «exhibited a striking increase in running or administration costs in real terms, while levels of complaint and legal challenge also soared». Gjennom mengder av statistikk viser de at resultatet ble det motsatte — en dyrere offentlig sektor, av dårligere kvalitet.

Kritikken mot endringene i universitetssektoren har også vært mange. Mye handler om at styring på bakgrunn av budsjett og økonomiske indikatorer påvirker forskningen i en negativ retning. Publikasjonspoengene gir flere artikler enn noen har tid til å lese uten at økningen i kunnskap står i forhold. Oppdragsforskning har fått forskningsresultater til å farges av oppdragsgiver. Spissing og elitesatsing gir ikke resultater som står i forhold til ressursbruken.

Når vi sammenholder målstyring med forskning på motivasjon, viser sistnevnte at nettopp frihet og ansvar gjør mennesker mer kreative og gir de beste resultatene på det arbeidet som skal utføres. Dette er også grunnlaget for den akademiske friheten, som nå er under angrep fra stadig mer styringsorienterte ledere internt (si «strategiske satsningsområder» høyt ti ganger etter hverandre), og byråkratiske institusjoner eksternt (NFR, EU-organer) som alle vil styre stadig mer av hva forskerne skal forske på. Blir det bedre forskning av det? Det korte svaret: Nei.

Fusjoner som gir større enheter, viser forskningen også fører til at en større andel av ressursene brukes på administrasjon. Kombinert med NTNUs nylig vedtatte kuttplaner, ligger alt an til at Hood & Dixons tese går i oppfyllelse: «A university that works worse, and costs more!»

Fjellvettreglene ble nylig oppdatert, men «vend i tide, det er ingen skam å snu» er fortsatt med. Husk det.

Så snakk sammen, for faen

Det er på tide å få gjort noe med ukulturen mellom Samfundet og studentpolitikerne.

DEBATT

Kristine Bjartnes
ISFiT-president

Jeg har de siste ukene fulgt «studentengasjement-debatten» og kulene som har blitt utvekslet mellom studentpolitikerne og styret ved Studentersamfundet. Jeg klarer ikke å la være å kommentere det jeg ser. Jeg oppfatter en ukultur, og de eneste som kan gjøre noe med det er oss, studentene selv.

Jeg synes det er synd at sleivspark og gubbeta kvitter er måten en rekke studentpolitikere og styret ved Samfundet uttrykker meningene sine på. Engasjerte studenter som blir sett opp til og har tunge lederverv som representerer studentmassene, bør bruke pennen, mikrofonen og de 140 tegnene de har fått tildelt med respekt for sitt verv og sine medstudenter.

Som medlem på Huset og leder for snart 450 frivillige kan jeg ikke tolerere at Samfundets medlemmer og byens studenter skal tro at å slenge spydigheter til medstudenter er normen på Huset. Jeg vil heller ikke at dette skal være gjeldene blant de frivillige jeg leder i ISFiT, heller ikke noe jeg vil ønske ferske studenter velkommen til i august. Hvis noen har kjent seg mobbet eller utestengt på bakgrunn av

kommentarer på Twitter, bør dette tas alvorlig. Som medlem må jeg si ifra.

Generelt har jeg som ISFiT-president og privatperson overhørt og oppfattet samarbeidet og stemninga mellom Samfundet og studentpolitikerne som dårlig. Jeg kan selv innrømme at som aktiv gjengis og funksjonær i tre år på Samfundet har jeg opparbeidet meg en rekke fordommer mot studentpolitikerne, uten å kunne peke på annet enn at det må ha kommet av drittsslenging i gangene. Jeg vil også poengtere at jeg selv har vært vitne til himling med øynene fra studentpolitikere i retning Samfundet. Dårlige holdninger er altså noe jeg oppfatter at går begge veier. Og jeg synes det er fryktelig synd.

Jeg har gått inn i mitt verv med en tanke om at vi alle jobber for det samme, nemlig at vi på hvert vårt vis ønsker å skape en god studietid for studentene i byen vi bor i, enten vi selger øl, intervjuer Jonas Støre eller jobber for et studentvennlig campus. Jeg vil også i denne anledning påstå at vi alle jobber for å skape en bedre framtid for unge mennesker i verden, hvor enn ISFiT-sleazy det må høres ut i manges ører.

Så snakk sammen for faen — dialog, som vi kaller det i ISFiT.

Jone Tronvåg, leder av Studenttinget, avsluttet

det foreløpig siste innlegget i denne debatten med å poengtere at vi er avhengige av hverandre og at vi må støtte opp under hverandres aktivitet. Debatten der den begynte, om valgordninger og uengasjerte studenter, er legitim og tar opp en viktig problematikk. Men ordvekslingen som har foregått både under denne debatten, men også lenge før Samfundetstyret skjøt første kule etter kongevalget, har ikke alltid vært like heldig. Heller har den vært destruktiv.

Jeg ønsker derfor å ta Tronvågs gode poeng ettsteg videre, og invitere den påtroppende lederen for Samfundet og lederne for Velferdstinget og Studenttinget på en kaffe. På den måten kan vi snakke i annet fora enn på en Twitter-strøm og i debattredaksjonens innboks, og forstå hverandres utfyllende roller for å skape en fin studieby. Deretter kan vi gå sammen for å løse utfordringer knyttet til valgordninger og uengasjerte studenter. Som Samfundet-inventar har jeg i hvert fall en rekke spørsmål til studentpolitikerne. Og jeg vil heller velge å stille spørsmålene, enn å anta og tro at det er jeg som vet best.

Jeg mener dette tilbudet helt seriøst, helt uten frykt for å bli oppfattet som hun i *Mean Girls* som bare ønsker at alle skal være venner. Jeg fatter ikke hvorfor det brukes energi på å rive ned, heller enn å bygge hverandre opp.

i lyset av den nye undersøkelsen: «Europeiske bedrifter er på utkikk etter kandidater med visse personlighetstrekk eller kompetanser som Erasmus-studenter allerede har, og siden får styrket gjennom utenlandsopphold. Det er et argument for at flere norske studenter bør ta en studie- eller praksisopphold utenlands».

Hva er høyere utdanning?

Universitetet skal, etter min mening, være en plattform for fri flyt av ideer. Vi vil ha ideer fra alle verdens hjørner, uansett hvor støvete eller avsidesliggende de er. Og da er det kanskje ikke overraskende at undersøkelsen *Trends 2015* viser at sytti prosent av europeiske universiteter sier at internasjonalisering har vært det aller viktigste utviklingstrekket de siste fem årene. Og med en stadig økende globalisering, har jeg ingen grunn til å tro at det vil bli noe mindre viktig i framtiden.

Det var ikke ut av det blå at APs Marianne Aasen uttalte seg «Å være i Norge hele studiet bør være unntaket, og ikke regelen». Så la oss ønske flyktningene velkomne, og selv komme oss ut av landet.

SAMFUNDETLEDER

Leder Øyvind Arend Hallvig Bentås for Studentersamfundet i Trondhjem

ILLUSTRASJON: Christian Høkaas

NTNU — Apper for en bedre hverdag

Onsdag 2. mars feiret teknologigründerne seg selv i Storsalen i Studentersamfundet, under Technoports «Live crowdfunding experience». Selskapet Voico, som lager en mobiløsning som kan redusere bakgrunnsstøy eller menneskestemmer, stakk av med seieren og 250 000 kroner. Er dette det beste teknologene tilknyttet Norges viktigste teknologiske universitet greier å bidra med?

Slagordet «NTNU — Kunnskap for en bedre verden» framstår som en vits sett i lys av hva som løftes opp og fram. De fleste av bidragene som nådde lengst i Technoports konkurranse er bidrag som knapt kan sies å ha noen egenverdi. Dersom verdien skal være noe mer enn å sikre at de allerede gode og mette menneskene her til lands skal kunne leve enda fetere liv med enda større mulighet for selvrealisering.

I en tid hvor oljealderen nærmer seg slutten, og vi snakker om at vi skal leve videre på kunnskapen vår, er det skummelt å se at det som trekkes fram som det beste av det beste er forbrukervarer rettet mot å gjøre hverdagen marginalt mer komfortabel. Vi er på vei, med hodet først, inn i et samfunn hvor vi i praksis skal leve av å levere tjenester til hverandre.

Selv NTNUs entrepenørskole sliter med å vise til noe videre matnyttig når de skal framheve prosjektene som oppstår i det mildt sagt elitepregede miljøet der. Det går sjelden en uke uten

omtale i Dagens Næringsliv, men et magnetspill kan neppe stå for den langvarige verdiskapninga som trengs når man må fase ut oljeindustrien som hovedinntektskilde. De gode ideene bør heller fremmes. Ideene som har potensial til å skape arbeidsplassene vi trenger, og som løfter kunnskapen vår på områder der det virkelig er behov.

At NTNU har forskere som vinner Nobelpriser er vel og bra, men hvor er de andre fagmiljøene som leverer fremragende forskning på sine felt? Bør det ikke være mer status å jobbe hardt med forskning hele veien? Bør ikke de ekstremt dyktige menneskene som jobber med langsiktig forskning få sin plass i solen, ikke bare raske innoveringer av apper.

Denne utviklingen sender feil signal. Det står millioner av mennesker på døren til Europa. Vi må kunne både ta vare på, og midlertidig brødfø, de som kommer hit. Da kan ikke innovasjonen alltid fokuseres inn på de som pusher på at vestlig livsførsel skal bli enda mer behagelig. Vi skal ikke inspirere til ideer om mer konsum.

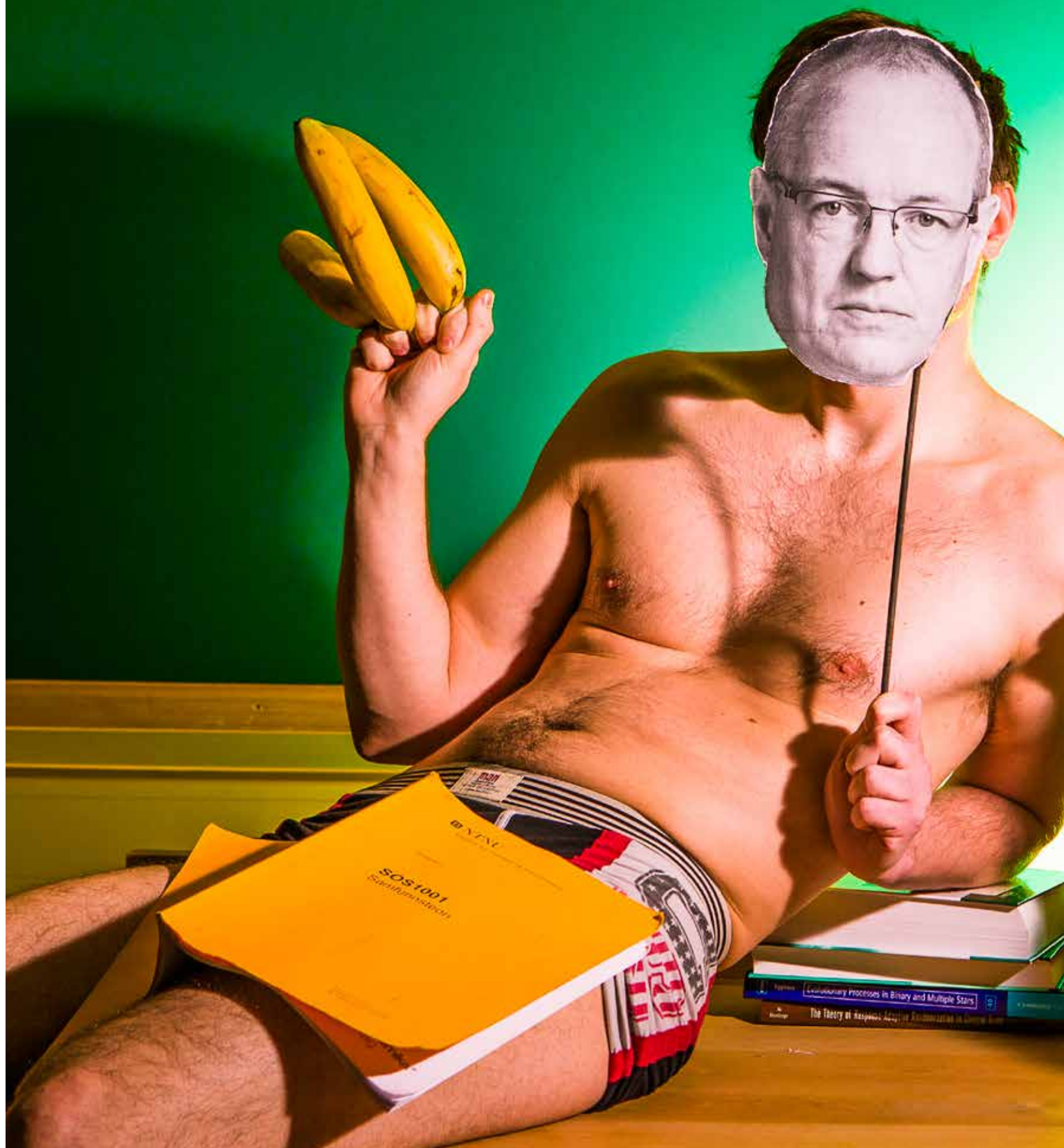
Det skiftet Norge må gjennom for å klare utfordringene framtiden byr på, klarer vi bare dersom vi greier å skape ny industri og arbeidsplasser. Primærbehovene må faktisk dekkes, og da kan vi ikke bare håpe at entrepenørskolen klarer å lage en app for det.

UNDER DUSKEN BEKLAGER

Vi har fått innspill på at Samfundets medlemmer ikke kjenner igjen sin leder i UD#4. Vi innser at lederen er så mangt for så mange, og beklager derfor på det sterkeste. Her er noen rettelser. Velg din favoritt!

ILLUSTRASJON: Nora Birgitte Johansen

I en hektisk og kjedelig studiehverdag finner noen studenter spenning i å bytte ut soverommet med toaletter, saler, og kontorer på campus.

TEKST: Ingrid Domben og Henrik Delsbek

FOTO: Lasse Georg Tønnessen

Vi synes det er litt eks
at det er folk i n

MIRIAM, STUDE

DOGGIE I D10: «Miriam» hadde en fantasi om å ha sex på campus i løpet av studietiden sin. Den levden hun ut i D10.

— Jeg vil nok beskrive meg som en veldig spenningsøkende person. Ellers tror jeg aldri jeg hadde blitt med på dette intervjuet, sier «Miriam» og ler.

Til tross for at det er travelt i Café Sito på Dragvoll, later ikke psykologi-studenten Miriam til å bry seg noe særlig om folk som kan overhøre samtalen.

Hun forteller åpent om hvordan hun hadde planen klar allerede før hun begynte med studiene.

— Jeg har alltid tenkt at dette skal gjennomføres i løpet av de tre årene jeg studerer her. Det skjer bare, forteller Miriam.

I D10, den største forelesningssalen på campus Dragvoll, skulle det hele utarte seg.

— Det var eksamensperiode og jeg satt i 6B for å lese til eksamen sammen med noen venner. En jeg holdt på med på det tidspunktet skulle hjelpe meg med et prosjekt, og vi avtalte å møtes i D10. Det står et piano der, som han begynte å spille på, og jeg kjente et skikkelig sug i magen. Jeg var ganske forelska i ham og hjertet mitt hamret. Så jeg satte meg over han og vi begynte å kline litt. Jeg husker ikke helt

hva vi sa til hverandre, men det ble pusting og pesing, og jeg skjønnte at nå skal vi ha sex.

PIRRENDE RISIKO. «Anniken» og «Martin» er studenter på campus Gløshaugen og omtaler seg selv som «pulekompiser». En gang hadde de hatt sex ni dager på rad, og tenkte de skulle prøve seg på en ti-dagers. Da var det praktisk å kunne låse døra til et handikap-toalett i fjerde etasje på Realfagbygget halv to på dagen. For dem har opplevelsene på campus gitt mersmak.

Ved første øyekast er de kanskje ikke et par man ville mistenkt for å ha seg som kaniner på toalettet i lunsjpausen. Anniken er liten, søt, og snakker ivrig med mild stemme. De sexglade studentene legger ikke skjul på hva som er det neste stedet de skal erobre: Hovedbygget til NTNU.

— Det er fordi det er et ærefullt bygg. Ærverdig, gammelt og storslått, sier Anniken og fniser.

Tidligere har de funnet både toaletter, forelesningssaler og tomme kontorer.

Les historien til Anniken og Martin fra auditorium R7 i tekstboksen.

— Vi synes det er litt ekstra spennende at det er folk i nærheten. Det er ikke det at vi ønsker å bli tatt, men det er noe med den risikoen som er litt spennende, sier Anniken.

De smiler lurt til hverandre.

Begge har tidligere vært aktive i hver sine linjeforeninger og kan bekrefte at det ikke er uvanlig at kåte studenter benytter seg av kontorene deres på NTNU.

— Jeg tror mange opplever en slags seksuell frigjørelse når de kommer på universitetet, spesielt hvis du er med i linjeforeninger eller gjør andre ting. Man er mye på fest sammen, blir godt kjent og mister kanskje litt av de grensene man har hatt tidligere. Man opplever at man får litt mer selvtilitt og opplever nye og spennende ting med å være med. Det gjør meg trygg på å kunne utforske litt mer enn før.

IKKE OVERRASKENDE. Leif Edward Ottesen Kennair, professor i psykologi ved NTNU, har skrevet artikler om menneskets seksuelle adferd.

Kennair er ikke overrasket over at studenter bruker campus som en sexarena.

— Hvis noen skulle finne på å ha sex på et

tra spennende
ærheten

ENT

En snøværsdag i eksamensperioden gikk vi tur, begge gira etter litt småfrekk snakk.

«M og jeg hadde i en lengre periode snakket om plasser hvor vi kunne ha sex, og at det hadde vært spennende å ha sex på campus. En snøværsdag i eksamensperioden gikk vi tur, begge gira etter litt småfrekk snakk. Etter endt tur nærmet vi oss Gløshaugen, og hovedbygget. Litt småyre gikk vi inn, bare for å «kikke». Etter å ha runda 3.etasje uten at det var noen åpne rom, begynte vi å gi opp tanken om å ha sex på campus.

Plutselig oppdaget vi et kontor under oppussing med utsikt over hele Gløshaugen. Mens snøen dalte ute, og medelever begynte å vende snuten hjemover etter en lang dag på lesesalen, hadde jeg fantastisk sex med utsikt over Kjelbygget og Gamle kjemi! Vi var begge ganske fornøyde etterpå, tilfredsstilte og litt røde i kinnene.»

Så der satt vi, på et grupperom i EL-bygget, ganske alene.

«Jeg hadde vært i Trondheim hele sommeren for å lese til kont. Da knulle-buddy'en min, la oss kalle henne «Synne», endelig også kom opp for å konte, hadde jeg ikke ligget med noen siden juni. Jeg var sprengkåt og ville ha henne hele tiden.

En dag avtalte vi å møtes på skolen for å lese sammen. I utgangspunktet skulle vi faktisk jobbe, men jeg klarte ikke å tenke på annet enn at jeg ville ha henne der og da.

Så der satt vi, på et grupperom i EL-bygget, ganske alene. Hun var litt tilbakeholden, men ville bli med om vi låste døren og trakk for gardinene. Det var bare ett problem: prestasjonsangst! Vi holdt på i sikkert en halvtime med intense handjobs, forskjellige posisjoner og doggystyle utover bordene. Til slutt ble vi begge sykt slitne. Sæden ville bare ikke ut av meg og inn i det lille hulrommet hvor jeg så gjerne ville spre den til!

Siste utvei ble at jeg onanerte den siste biten. Da jeg var like ved kanten, ba jeg henne åpne munnen sin og stå klar. Sprut! Åh, nydelig! Nei, ikke nydelig. Sæden min smakte visst søppel, så hun løp til vasken og spyttet det ut like fort som det kom inn. Jeg valgte å ta det med godt humør. Vi kledde på oss og prøvde å jobbe litt mer med konten, men fant ut at vi var sultne, så vi gikk hver til vårt. Det gikk dog ikke lenger enn til samme kveld før vi så hverandre igjen.»

toalett mens de sitter på kvelden og leser til eksamen sammen med noen de liker – jeg tror man vet veldig lite om mennesker dersom man sier at «det kan vel ikke skje», sier Kennair.

Han forteller at det at man ikke hører så mye om sex på campus tyder på at dette i stor grad kan defineres som normal adferd. De som gjør det, skjuler det jo såpass godt at det ikke plager mange.

I artikkelen «Sex and Mating Strategy Impact the 13 Basic Reasons for Having Sex» utdyper han motivasjonen bak seksuell adferd.

– Det er mange forskjellige grunner til at vi har sex. Vi har også forskjellige personligheter når det kommer til sex. Enkelte er mer åpne for sex for sexens skyld. Om du spør studenter er de fleste forholdvis liberale når det gjelder sex, og mener at å ha sex for sexens skyld er helt ok, forteller han.

Forenklet kan man dele inn i to grupper: De som scorer høyt på skalaen for sosioseksuell orientering, og de som scorer lavt. De som scorer høyt er åpne for å ha sex av mer fysiske og spenningsøkende årsaker, og de som scorer lavt vil være mer opptatt av sex på grunn av for eksempel

nærhet og forpliktelse.

– Selv om du er mindre impulsiv av natur vil ikke nødvendigvis omstendighetene være så viktig hvis begge er fryktelig kåte. Noen ganger vil stemningen og øyeblikket gjøre spørsmålet om hvor du er mindre relevant.

ET ANDRE HJEM. Campus regnes som offentlige lokaler. Likevel kan det tenkes at så kjente og kjære omgivelser kan oppleves som noe mer enn bare en arbeidsplass. Lange dager på universitetet, med mye sosialisering, gjør det raskt til et andre hjem for mange studenter.

– Det er spennende med mennesker. Vi lærer oss til forskjellig adferd i forskjellige rom, og vi har forskjellige standarder for forskjellige rom. Enkelte blir så hjemmevante og hjemmevarme at de opplever et rom som egentlig er offentlig som mer deres, så man tenker ikke at dette er et problem, forteller Kennair.

For dem som er aktive i linjeforeningene på NTNU, blir kontorene deres nærmest like tilgjengelig som egen hybel.

– Selv om det kunne regnes som offentlig, så blir nok graden av det som regnes som offentlighet redusert litt. Det er liksom ikke et busskur midt i byen eller i et kirkerom. Linjeforeningsmedlemmene opplever det vel nesten som en slags hybel eller fristed, sier han.

HÅPER IKKE REKTOR BLANDER SEG.

For Anniken og Martin er det å dra til linjeforeningskontorene ikke det mest spennende de kan tenke seg.

– Vi synes ikke det er så gøy å oppsøke steder midt på natta som andre kanskje gjør. Da kan man like så godt bare dra hjem. For mange tror jeg det handler litt om at man glemmer settinga rundt, spesielt hvis man er beruset og det er på nattestid. Men for oss er det litt spenninga rundt det at vi er på et universitet. Man er her egentlig for å lære, og det at det er så stor sannsynlighet for at mennesker går forbi gjør det ekstra pirrende, sier Anniken.

Professor Kennair påpeker at sex på campus ikke bør oppleves som et problem. Han håper at rektor ikke setter i gang tiltak for å redusere andelen som finner tid til å bedrive andre aktiviteter ►

på universitet enn det det er ment for.

– Vi snakker om en gruppe som er blant de mest seksuelt aktive i samfunnet, så jeg antar at sex forekommer i stor grad. Når vi snakker om de mest offentlige rommene på campus, så kan man jo først bli litt sjokkert, men hvis man tenker seg om: hva betyr det egentlig når det ikke er så mange som legger merke til det? spør Kennair.

TATT PÅ KAMERA? Driftsavdelingen ved universitetet vil ikke kommentere temaet, men det er ingen tvil om at de observerer et og annet. En vokter skrev i høst denne meldingen på twitter: «Det å ha sex på taket til Bjørkelangen er visst en ting. Jeg kan opplyse om at overvågningskameraer også er en ting. Hilsen vakta.»

Rett etter hendelsen i D10 på Dragvoll var Miriam raskt ute med å sjekke om det var kameraer som kunne ha foreviget det hete øyeblikket. Hun har likevel ikke tenkt så mye over eventuelle konsekvenser.

– Jeg er en person som tenker «skjer det, så skjer det», og så tar vi det derfra. Blir du tatt, så blir du tatt, og så er det kanskje en mening med det og. Men jeg legger jo ikke opp til å bli tatt, sier hun og ler.

SEXVENNLIGE ROM. Hver gang Anniken er i en ny forelesningssal, pleier hun å sjekke etter kameraer, så hun kan vite til senere om det er et sted der hun trygt kan ha seg. Hun vurderer alle rommene hun er i som potensielle steder for neste samkvem.

– Jeg er stort sett klar når som helst, så Anniken nyter godt av det, sier Martin.

På spørsmål om rettslige konsekvenser av sex på offentlig sted, svarer Anniken kjapt med å nevne straffelovens paragraf 298 med bøter og fengsel i opptil ett år. Å ha sex på offentlig område kan få betydelige konsekvenser. Paragraf 298 sier at den som i ord eller handling utøver seksuelt krenkende atferd på et offentlig område kan straffes med bøter eller opptil et års fengsling.

– Men jeg tror likevel at om en vokter skulle sett oss, ville han nok bare sagt at det er upassende og at vi kanskje bør finne et annet sted. De fleste vokterne som går rundt her er jo ganske unge mennesker, som antakeligvis har litt humor. **UD**

Navnene Miriam, Anniken og Martin er endret i artikkelen.

Jeg har alltid tenkt at dette skal gjennomføres i løpet av de tre årene jeg studerer her

ANNIKEN, STUDENT

Hva er beste sted for å ha sex på campus? Vi spurte, leserne svarte

- «Linjeforeningskontor!»
- «Hvile- og ammerom»
- «Bjørkelangen, seff, fineste klenodiet på campus (linjeforeningslokomotiv på Gløshaugen, journ.anm)»
- «EL23»
- «Det gamle møterommet til linjeforeningene på Realfagsbygget (som idager Spansk rørets kontor). Der kunne man skru på et rødt opptatt-lys, og siden linjeforeningene hadde en del formelle møter der var det strengt forbudt å gå inn mens lyset var på.»
- «Utenfor, i grøntarealene»
- «Lesesal»
- «På dametoiletet på loftet på låven på Dragvoll»
- «Grupperom med undersøkelsesbenker på Lab-senteret»

«Har R7 for meg selv». «Skal vi teste auditorium?».

«Etter en lang dag begynner tankene naturligvis å vandre. Tanken hadde slått meg før, men i dag så det ut som muligheten faktisk kom til å by seg. Jeg satt alene igjen etter forelesning i R7, litt etter syv om kvelden, iført et praktisk skjørt. Jeg tenkte meg om i et minutt før jeg sendte ham to snaps der jeg hadde tatt av strømpebuksen. «Har R7 for meg selv». «Skal vi teste auditorium?». Svaret kom fort: «Er der om 5 min».

Han så litt overrasket ut da han entret rommet. I mingleområdet utenfor var det stands, og masse folk. Masse kjentfolk. Han påpekte at det er vinduer i dørene, så vi flyttet oss nedover radene. Jeg så opp på han, og kjente det kriblet litt i magen. Trusa hadde jeg lagt fra meg i skolesekken for lengst, jeg måtte kjenne etter om jeg virkelig var så våt som jeg trodde. Jeg lente hodet bakover og stilte meg på tå. Det var et etterlengtet kyss med myke, kåte lepper. Jeg heftet armene mine rundt halsen hans. Prøvde å løfte meg selv opp, men han visste godt hva jeg ville, så det var ikke noe problem. Uten anstrengelser løftet han meg opp på pulten bak meg. Vi sto nå inne på en rad, han ved klappstolene, jeg sittende rett foran ham. Hendene hans fant fort veien under skjørtet mitt, og jeg ville så gjerne bli tatt der og da. Jeg prøvde å finne veien ned i buksene hans, men han var litt nervøs, så den dagen var det kun for meg.

Vi følte på hverandre. Strøk hverandre lett over de beste områdene. Kyssene kom tett, og hele tiden var vi oppmerksomt på vakt. Vi holdt pusten for hver minste lyd utenfor dørene og spenningen var nesten uutholdelig. Heldigvis kjenner han meg, vet hva som skal til for å få kroppen min til å tikke. Med hånden hans godt plassert mellom beina mine, kommer jeg sittende på en pult i R7. Lettelsen og følelsen av at dette er en sjeldenhet strømmer gjennom meg, og jeg kan ikke la være å smile. Vi ryddet fort opp etter oss, tørket av pulten og vasket hendene. På veien ut fikk han et pizzastykke av noen vi kjenner på stand. Jeg merket fort at det kom til å bli vanskelig å konsentrere seg i forelesning uken etter.»

Med alt for mye fliring kom vi oss inn på et av toalettene i nærheten.

«Eksamen var rett rundt hjørnet, og dersom vi forsøkte å lese hjemme var det andre ting som fristet mer enn pensum. Da vi kom til lesesalen ble vi ikke veldig overrasket over å se at det ikke var en sjel i sikte, det var tross alt søndag morgen. Vi fant frem pc-er, skriveblokker, penn og pensum, og klarte å være ganske effektive til å lese, iallefall en liten time. Etter en stund kjenner jeg at hun legger hånden sin på låret mitt og begynner å stryke meg forsiktig. Vi er glad i å gi hverandre kos, så dette var ikke uvanlig, men det tok ikke lang tid før hun hadde gått fra låret til skrittet. Et raskt blick på ansiktet hennes, og jeg kunne se hva hun ville ha.

Med alt for mye fliring kom vi oss inn på et av toalettene i nærheten. Å gud, denne jenta vet hvordan hun skal suge! Plutselig reiser hun seg opp, snur seg rundt, skyver rumpen sin mot skrittet mitt og presenterer et rennende underliv. Jeg trenger nesten ikke å gjøre noe; hun er så ivrig at hun tar seg av det meste av bevegelsene. Selv om vi var (nokså) sikre på at det ikke var andre mennesker i nærheten må jeg si at hun var overraskende høylytt. Men lydene hennes er så deilig å høre på at jeg ikke vil stoppe henne. Hvis noen hadde hørt oss nå, kunne jeg ikke ha brydd meg mindre...

Hele seansen tok ikke mer enn en kort halvtime, og resten av dagen var vi begge så energiske og opplagte at lesingen ble bedre og mer effektiv enn vi først skulle ha trodd.»

Hender beveget seg mot territorier som de fleste skulle ønske de hadde tilgang til.

«Det var en tidlig høstdag, solen skinte og fuglene sang. I dag var det linjeforeningsbryllup, og forloveren hadde i god stil allerede begynt på flaska. Tre-fire pils senere begynte sermoneien, alt gikk som smurt, og da etterfesten begynte snek forloveren seg bak Skiboli og dunket ned på en flaske med whiskey. Turen gikk så videre til IPM (Institutt for produktutvikling og materialer, journ.anm), hvor forloveren møtte en av gjestene. Samtalen var på gli, stemningen god, og ute i sofakroken, litt skjult av mørket, satt forloveren og gjesten i full fyr. Hender beveget seg mot territorier som de fleste skulle ønske de hadde tilgang til. En buksesmekk ble åpnet, en truse på knærne, og resten av historien er dessverre sensurert da de neste skildringene blir for grafiske for allmuen.»

Millionbedrift styrt av studenter

Som 19-åring startet Peder Aaby og kompisen nettbutikk.
To år senere satser de på syv millioner i omsetning.

TEKST: Marie Lytomt Norum

FOTO: Hans Fredrik Sunde

— **D**et har frista å ta ut en del av pengene og bruke dem på en fet bil, men da går man fort på en smell, sier Peder og smiler.

Med lagerplass i en liten kjellerbod driver de fire studentene Peder Aaby, Andreas Aarvold, Magnus Aarvold og Olav Ljosland nettbutikkene Center.no og Bilkamerabutikken.no.

— I fjor omsatte vi for 2,7 millioner. I år drømte jeg om å omsette for ti millioner, men Andreas er litt mer realistisk enn meg, og fikk meg til å senke målet.

Vi regner med at vi kommer til å få en omsetning på syv millioner i løpet av året, forteller Peder.

5000 I MÅNEDEN. Peder og Andreas er grunnleggerne bak firmaet Center. De møttes på kybernetikk- og robotikk-studiet på NTNU i 2014. Peder hadde allerede drevet med data og salg av software siden ungdomsskolen, men det var først etter videregående at firmaet ble en realitet.

Jeg har begynt å akseptere at livet mitt er kaotisk. Det ikke er lagt opp for at jeg skal ha det rolig.

PEDER AABY

Det tok ikke lang tid før firmaet begynte å tjene penger, og de to kompisene hadde behov for flere ansatte for å ta seg av support-tjenester. Da ansatte de Magnus, lillebroren til Andreas, og Olav, en kompis fra ingeniørstudiet. Alle de fire guttene tar ut en månedlig lønn på 5000 kroner, mens det aller meste av overskuddet brukes til å videreutvikle bedriften.

— Vi lever fortsatt som vanlige studenter, men på grunn av alt arbeidet jeg legger ned tar jeg meg større friheter enn de fleste. Har jeg lyst på noe, så kjøper jeg det, og jeg bruker kanskje litt mer penger på byen enn andre, sier Peder.

Peder forteller at han blant annet bruker en del penger på mat i kantina i stedet for å smøre med seg matpakke, og at han også tok seg råd til å hoppe i fallskjem. I tillegg har firmaet tenkt å ta ut en liten del av overskuddet til å arrangere et julebord for de fire ansatte.

— Center vokser og er inne i en god periode nå. Likevel trenger vi penger for å tjene penger, og mange av produktene våre blir foreløpig finansiert med lån. Vi har ikke mulighet til å bruke for mye av overskuddet på oss selv.

FULLTIDSJOBB OG FULLTIDSTUDIE.

Ved siden av ingeniørstudiet jobber Peder med bedriften på fulltid. Hans oppgaver i firmaet er å jobbe med utvikling og administrasjon. I tillegg viser han engasjert fram laptopen sin, hvor skjermen er fylt opp av lange lister med tall fra Google Adwords. Ved siden av de andre oppgavene i firmaet, bruker han store deler av arbeidsdagen på å studere

KJELLERBODEN: Peder forteller at det vanligvis er sykt mye mer søppel i kjellerlageret, og at de får inn nye pakker hele tiden. Nå venter de på en leveranse på over 150 produkter.

nettsiden, og gjøre grundige analyser av markedet og kundegruppene.

Arbeidsdagen hans varer fra åtte om morgenen til syv på kvelden hver dag. I løpet av dagen pendler han med buss fram og tilbake mellom Digs og Gløshaugen. Digs er et kontorlandskap som han deler med flere unge gründere, hvor de kan utveksle kunnskap og ideer. Peder er den eneste på Digs som fortsatt er fulltidsstudent.

– Det er til tider vanskelig å kombinere studiene med jobben. Kybernetikk og robotikk er jo ikke akkurat kjent for å være det letteste å studere heller. Plutselig er det en stor prosjektinnlevering samtidig som 100 kunder ringer på grunn av ødelagte produkter. Jeg har begynt å akseptere at livet mitt er kaotisk. Det ikke er meningen at jeg skal ha det rolig, sier han spøkefullt.

Gründeren legger ikke skjul på at det er studiet som oftest blir prioritert sist. Likevel er han fast bestemt på å fullføre innen normert tid.

Plutselig er det en stor prosjektinnlevering samtidig som 100 kunder ringer på grunn av ødelagte produkter.

PEDER AABY

– Jeg har blitt bedre til å takle at det går litt opp og ned nå som firmaet er mer stabilt. I begynnelsen gikk det i bølger og daler fra dag til dag, og det er hverken sunt eller bra for helsen, innrømmer han.

KVALITETSPRODUKTER.

I nettbutikkene selger de blant annet flere typer bilkamera, symaskiner og pulsklokker, i tillegg til at de selger software-pakker og datatilbehør. Peder forteller at deres forretningsstrategi er å være gode på kundebehandling og oppfølging, og at de aktivt jobber for å ikke havne i en priskrig mot

konkurrentene. Nettbutikkene deres konkurrerer blant annet mot Japan Photo, Komplet.no, XXL og Elkjøp.

– Vi selger på en optimalisert måte, og vi kan stå fullt og helt inne for produktene vi selger. Vi er mer tilstedeværende på internett enn de andre. Varene er ikke de billigste på markedet, men skulle vi redusert prisene, ville de andre dumpet prisene deres skikkelig for å slå oss konkurs, forteller den reflekterte studenten.

Bilkamera er det produktet de har spesialisert seg mest på, og de selger blant annet viltkamera, dashbordkamera og ryggekamera. Han synes det er morsomt å kjøre med bilkamera, og gleder seg til å få sin egen bil så han kan bruke det selv.

– En gang så jeg på en biltur jeg hadde kjørt i tjue minutter. Det høres kanskje kjedelig ut, men det er veldig fascinerende. **UD**

Gutten fra Drammen

Saber Samee flyktet fra hjemlandet og familien, men lærte å svelge tørre brødskiver for å takle det sære norske samfunnet.

TEKST: Svein Amund Åstebøl Hansen

FOTO: Jonas Halse Rygh

– Enten ville jeg blitt drept der, eller så hadde jeg blitt noe jeg helst ikke vil bli. Saber Samee ser ut i det folketomme rommet og sukker lavt, mens han mimrer tilbake til tiden i Afghanistan. Det svarte håret er dratt bakover, og under hans kraftige øyenbryn stråler to vennlige øyne.

– Det er komplisert. Regjeringen i Afghanistan er svak. Den reelle makten ligger hos rike menn, som en slags mafia. Familien min solgte gull og smykker for å gi meg et nytt liv og få meg ut.

Han lener seg fram mot bordet, løfter den ene pekefingeren og senker stemmen.

– Noen menn hadde kidnappet sønnen til en fyr og forlangte penger. Fyren trodde det hele bare var kødd. Det var det ikke. Etter en uke sendte de sønnens fingre, etter en uke til kom hodet hans.

HAR FUNNET LYKKEN. I snødekte Trondheim er det maskiningeniørstudenten Sabers imøtekommende blikk og faste håndtrykk som varmer. Den 30. august 2010 ankom han Norge. Datoen er for alltid brent fast i hukommelsen.

– Det var mitt Everest, og jeg kom fram med alle kroppsdelene intakt. Saber smiler lurt.

Var Norge målet?

– Det å komme seg vekk var målet. At det ble Norge var tilfeldig, forteller Saber.

Han ser ut av vinduet. Den lave vintersolen er i ferd med å gå ned.

– På veien er det forhold som tilrettelegger hvilke ruter som er mulige, samtidig som det avhenger av smuglere.

Er du en lykkejeger?

– Hva mener du?

Har du funnet lykken her?

– Jeg vil si det. Jeg er veldig glad her, og det er flere grunner til det. Se på Norge i forhold til mitt hjemland. Det kunne ikke gått bedre. Jeg har mat, penger, et hjem, studielån, og trenger ikke bekymre meg. Jeg er lykkelig fordi i Norge har du mulighet til å bli noe dersom du jobber hardt. Det er trygt her, man kan ytre seg uten at noen andre drar deg ned eller diskriminerer deg.

METALLMENNESKET. I barndommen var Saber ifølge seg selv en rampete og bekymringsløs gutt. Familien bodde i Dubai, der faren også jobbet. Så snudde alt. Sabers far døde, og familien ble kastet ut av emiratet som er kjent for sitt nesten totale fravær av arbeiderrettigheter.

– Alt gikk så fort. Plutselig var vi tilbake i Afghanistan, uten penger, uten skolegang. Det var en helt ny virkelighet, et mareritt.

Som tolvåring måtte Saber brått bli voksen. Nå var han ansvarlig. De måtte passe på søstrene og kunne ikke forvente at moren behandlet Saber som en liten gutt lenger.

– Det finnes ikke noe fungerende statlig organ som tar vare på deg i Afghanistan.

Saber måtte vise styrke overfor søstrene sine.

– For å gjøre metallet sterkere må du varme det opp for så å hamre og hamre. Hamrer du hardt nok, desto mer motstandsdyktig blir metallet. Jeg tror det samme gjelder oss mennesker. Blir du banket hardt og lenge nok, vil du stå fram sterkere når det hele er over.

Er du religiøs?

– Ja, jeg er det. Det gir meg styrke. Alt får en mening. Det er en mening at jeg kom hit, en mening at jeg skal fortsette å studere. Det er som en vei som blir åpnet for meg.

Blikket til Saber vandrer, og fester seg ved stearinlyset som akkurat har blitt tent. Flammen er svak, nesten hvit, før den henter styrke fra omgivelsene og blusser opp.

SABERS SONDERWEG. – De ba meg om å skrive under på et dokument som sa at tvangsekteskap var ulovlig i Norge.

Han smiler bredt.

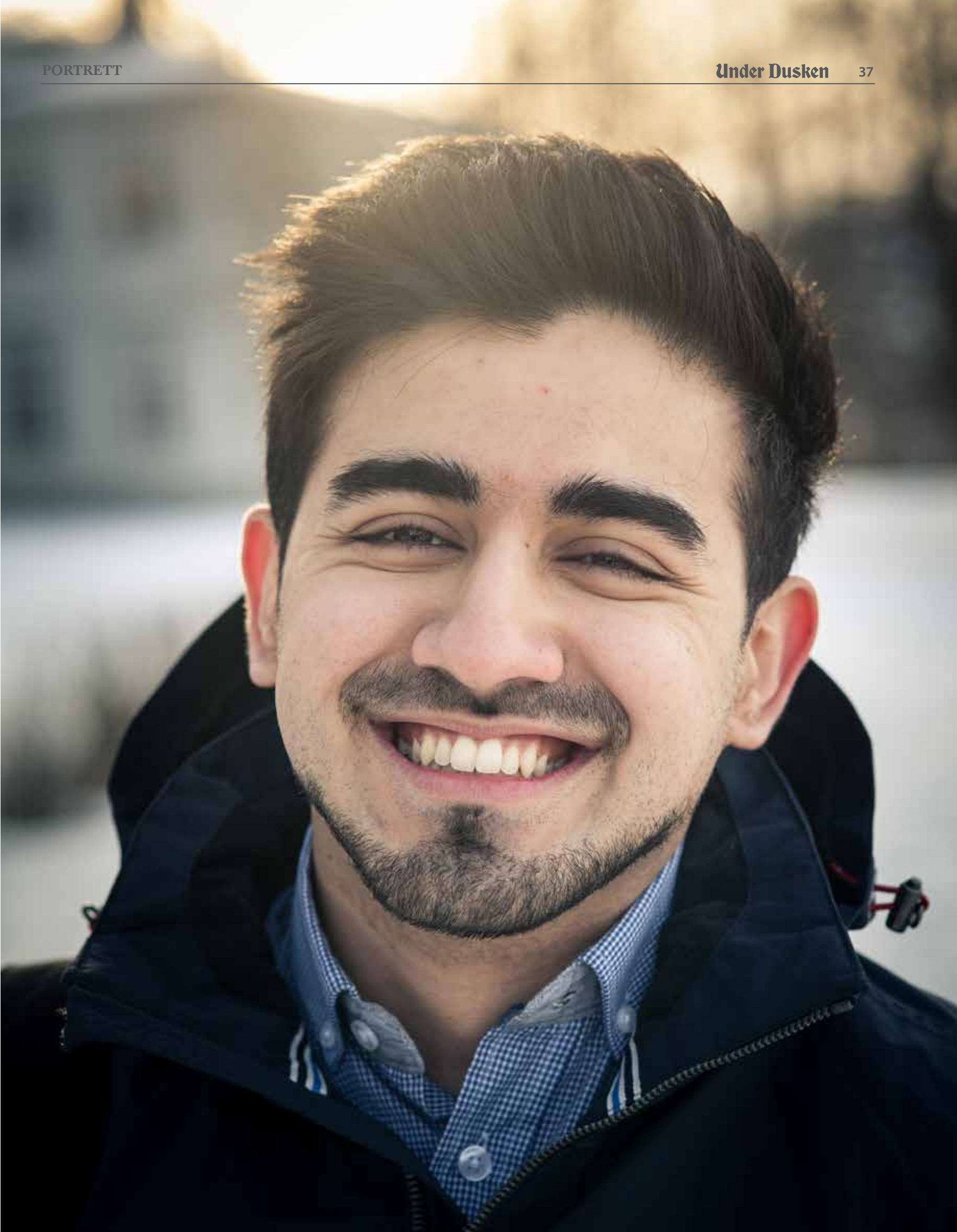
– Det var det første de spurte om, liksom.

Fremme i Oslo fant Saber politistasjonen og søkte asyl. I et fremmed land følte Saber seg som en observatør i sitt eget liv. Hva var riktig, og hva var ikke riktig? Han ante ikke.

Lyset fra vinduet treffer ansiktet og synliggjør en ►

SABER SAMEE

- **Studerer:** Produksjon og produktutvikling (maskiningeniør)
- **Favorittsteder i Trondheim:** Tyholt-tårnet og Gamle Bybro
- **Interesser:** Diskutere, lese om teorier i fysikk og filosofi, og møte nye mennesker.

HJEMSTED: Saber har bodd mange steder og opplevd så mye i løpet av livet pleier å si at han er fra Drammen om noen spør. Det gjør det litt enklere.

alvorlig, men vennlig mine. Han folder hendene sine og virker fokusert.

Saber tilbrakte to måneder på Hvalstad, et mottakssenter for mindreårige asylsøkere.

Dagene gikk med til fotball. Gjerne så lenge som mulig for å drøye tiden, for da slapp Saber å gå inn på rommet igjen. Der fikk nemlig tankene tid til å gro og feste seg. Spørsmålene hopet seg opp i hodet til Saber.

— Hva faen gjør jeg 7 000 km unna hjembyen min? Det sprang i hjernen min.

Utenfor vinduet passerte det tog. Ofte kunne Saber sitte i timesvis og telle dem mens tankene fløy. Han beskriver tilværelsen på mottaket som et venterom med kamera, men etter to måneder kom overføringsbrevet. Dersom det lå en flybillett i brevet var det som å få dødsstøtet. Gutta på mottaket brukte å tøyse med hverandre om den lange turen

til Nord-Norge.

— Oi, du skal helt til Nord-Norge. Eeh, vi sees aldri, sa vi til hverandre.

Saber ler ordentlig og ekte for første gang. De klare, brune øynene hans blir en del av latteren som brer seg over ansiktet.

HAN VALGTE VEKK VOKSENOPPLÆRING. I brevet til Saber lå det en bussbillett. Det betød en tre-fire timers tur til den skogkledd bygda Trysil. Her fikk Saber tildelt en verge, Ove Arvid, som skulle bety mye. Saber beskriver han som en person med en unik evne til å motivere.

— Ove Arvid tok seg tid til å hjelpe meg med språket, han lærte meg om norsk kultur, men pekte også ut realistiske mål.

Etter fire måneder på asylmottaket i Trysil gikk veien videre til Lier i nærheten av Drammen. Her

bodde Saber i et bofellesskap sammen med andre enslige mindreårige.

Både hjemme og på voksenopplæringen omgikk Saber innvandrere. Han var for gammel for ungdomsskole, og ikke kvalifisert for norsk videregående.

— «Hvordan skal jeg lære meg norsk», sa jeg til meg selv. Dette går ikke. Jeg skjønnte at dette ikke var miljøet eller stedet for meg.

Saber ville vekk fra voksenopplæringen, møte norske ungdommer, og lære av dem. Fristen for å søke videregående var gått ut, men rektoren på Lier voksenopplæring sendte brev til fylkeskommunen og la til rette for at Saber kunne ta norsk, engelsk og matteeksamen. Han besto, og i løpet av sommeren kom beskjednen om at han hadde kommet inn på St. Hallvard videregående skole i Lier.

Nå hadde Saber tatt steget inn i et ukjent

— De som velger å flykte, gjør det fordi de ønsker et bra liv. Og et bra liv er ikke å sitte på ræva og motta penger fra NAV.

territorium, og kunne bestemme kursen på sin egen framtid. Videregående ble symbolet på Sabers transformasjon. Der lærte han seg språket godt, og ble bedre kjent med norsk kultur, normer og verdier.

— Jeg lo av vitser jeg ikke skjønte, og lot som om brødiskivene smakte godt ...

Han ler godt igjen, hoster og tar seg en slurk med vann. Praten, som har gått kontinuerlig, har gjort Saber tørr i halsen.

— ... noe de ikke gjør. De er tørre og umulige å spise, fortsetter han.

Det kom til et punkt der Saber var det han selv kaller «avkjølt». Metallet hadde stivnet. Han turte å gjøre feil, si hva han ville, og bli med i samtalene med sine medelever. Dette ble et slags vendepunkt.

Saber så at menneskene rundt ham levde et helt annet liv, og han forsto at han ikke kom langt dersom han hele tiden sammenlignet medelevers verdier

med sin egen bakgrunn.

— Jeg tvang meg inn i miljøet til gjengene på videregående. Etterhvert begynte jeg å tenke annerledes og få et annet perspektiv på livet og framtiden min her.

ET PERSONLIG PERSPEKTIV. Saber tror dagens flyktninger motiveres av det samme som ham.

— De som velger å flykte, gjør det fordi de ønsker et trygt og bra liv. Og et bra liv er ikke å sitte på ræva og motta penger fra NAV.

Hvordan er det for deg å følge med på flyktningssituasjonen?

— For det første er ikke kapasiteten stor nok, men samtidig florerer det argumenter som ikke har noe med saken å gjøre.

Saber påpeker at det er et problem at mange

familier blir plassert på samme sted, og at deres barn leker med hverandre og ikke med etniske nordmenn.

— Da får man ikke den viktige blandingen. Det er jo folk som er født og oppvokst i Norge som sliter med å få seg etnisk norske venner. Et sted bør aldri bli kjent for ha mange utlendinger. Det burde ikke gå så langt, fortsetter Saber.

Saber er engasjert, og nevner debatten som oppstod da noen ville stå vakt utenfor et asylmottak for å beskytte samfunnet mot farlige innvandrere.

— Hva slags bilde skal vi sende til asylsøkere og nye landsmenn? Hvordan skal de klare å gi hjertet sitt til det norske folket med slik oppførsel?

Han stopper opp. Solen har gått ned, men inne fungerer de muntre kafésamtalene, Sabers søkende øyne og hans ro som erstatning for det tapte lyset.

— Jeg vil ikke at de som kommer hit i dag skal oppleve noe annet enn det jeg gjorde. **UD**

RIP virtuell verden, ILU virkelighet

Tinder er død, men virkeligheten lever videre. I anledning kvinnetdagen gir Under Duskens samlivseksperter deg den ultimate guiden til Trondheims kjøttmarked.

TEKST: Inga Skogvold Rygg og Maren Kronlund ILLUSTRASJON: Lars Martin Rossvik

Hei du! Du som fortsatt lever i en innbilt, liten boble og tror apper som Tinder og Happn skal sikre deg ektefelle, barn, hus, og evig lykke. Du som fortsatt sveiper til høyre i håp om å føle et snev av bekræftelse, men alt du får er booty calls og erfaringsutvekslinger fra livets hardesko. Deter ikke bildene dine, profiltjeksten din, eller måten du sier «hei» på som gjør at du ikke finner de riktige matchene. Det er på tide å se det i øynene én gang for alle: Tinder har dødd. Du er nødt til å innse at telefonen ikke lenger er den virtuelle regnbuen som leder veien til lykke. Ikke fortsett å leve i det innbilt håpet om å finne en krukke med gull som bare er et produkt av egen fantasi. Legg fra deg telefonen. Vi vet det virker som en skummel, radikal forandring. En uvant vei å gå for å finne nøkkelen som låser opp ditt ensomme, desperate hjerte. Som håpløs lykkejeger har du ikke noe annet valg enn å ta del i revolusjonen: du må ut og jakte kjøtt i den virkelige verden.

Forandring er vanskelig. Særlig når forandringen går fra å skjule seg bak en skjerm og redigerte profilbilder til å eksponeres for offentlige avvisinger, klyp i rumpa og intens øyekontakt.

Heldigvis er vi inneforstått med denne tøffe overgangsfasen, og vi ønsker å hjelpe deg ved å gjøre overgangen så glidende som mulig. Vi kan ikke love at det blir lett, men vi har i det minste satt sammen en oversikt over de vanligste tindertypene og hvor du kan finne dem nå. Resten av utfordringen må du ta selv. Lykke til!

UTVEKSLINGSELEVEN

Uttevkslingsseleven er i Norge for å ha det gøy, stå på ski og lære framoverlentheth fra NTNU. Har du lyst til å lære om nye kulturer, men er altfor blakk til å reise lenger enn til Storlien med gratisbussen? Da kan det hende du skal henge litt mer på Moholt dette semesteret. Om du er ekstra dedikert kan du selvfølgelig skaffe deg hybel her. 50/50 sjanse for at du har kjæreste internt i kollektivet innen året er omme.

SPREKINGEN

Liker du faktisk lange turer på stranda? Er din definisjon av en avslappende helg en liten toppstur og følelsen av frisk luft mot dine sarte, kjærlighetslengtende lepper? Sammen med denne sprekingen

kan du ta intervalltreningen til nye høyder og dyrke den gode samtalen over en nyristet proteinshake. I Bymarka kryr det av grønne luer, men du kan også tråle Sits treningssentre eller ta en dyp og intens uttøyningsstopp langs en av byens mest populære joggetraseer.

HARRYTASSEN

Roy-Bob, Kent-Roar og Glenn-Jonas elsker å ta profilbilder nedenfra og opp, har en unik kjærlighet for Volvo 240, og har alle fullført sine omfattende år på livets harde skole. Skulle du ønske du var jenta de gjorde gravid da hun var 15? Eller frister det å ta en matchende piercing i øy ebrynet så dere kan leve lykkelig alle deres dager? Flaks for deg, for disse guttene er som regel å finne i rolige omstendigheter, særlig der det finnes gode rånemuligheter. Følg lyden av bilen, og den vil lede deg rett inn i hans hjerte.

PLAYEREN

Lekent smil, mye voks i håret og en six-pack som roper «Ta meg!» – et profilbilde i baris kan sjarmere hvem som helst. Heldigvis for deg er dette de siste som slutter å henge på Tinder, og du kan egentlig

UTVEKSLINGSSTUDENTEN

SPREKINGEN

HARRYTASSEN

PLAYEREN

bare fortsette å sveipe til høyre. Om du likevel skulle begi deg ut i Trondheim på nattestid kan du følge blingen i øret hans til Studio, Downtown, Wildside, eller aller helst VIP-inngangen på The Mint. Kanskje er det akkurat du som får ham til å gå fra player til stayer?

DRØMMEMANNEN

Han har et helt normalt profilbilde, kanskje med en katt i tillegg. Et vinnende smil, 35 felles interesser, godt betalt og stabilt yrke. I dagliglivet kan du finne ham på både butikken, treningssenteret og byen, men dette til helt normale tider og som regel ikke når du selv er der. Med andre ord kan du bare glemme det, han kommer aldri til å svare når du sier hei uansett. Verken på Tinder eller i virkeligheten.

HUMORISTEN

«When she says go deeper but you run out of poems»
«Det er overraskende mange på Tinder som røyker hasj. Det må det være, for alle snakker om hvor høye de er»
«I'm not perfect, but parts of me are excellent»
«Orgasme-garanti :)»

«Kompisen min fikk seg et one night stand på Tinder, så er egentlig derfor jeg sveiper til høyre i blant»

«Smak på meg»

«La oss heller stable dette kjærlighetstoget på hjula og sette kursen mot boliglån, mammaperm og et falmende sexliv»

«Spiser mye ananas»

Denne fyren vil du ikke møte. Hvis du virkelig ønsker et liv med pappahumor og tørre vitser får du finne ham sjæl.

HIPSTEREN

Velfrisert skjegg, jeans fra Livid, og burgunderrød lue som bevisst ikke dekker ørene. Han har ikke mer enn to bilder (med filter selvsagt), og på minst ett av dem drikker han øl fra et mikrobryggeri. Han har ikke lagt ut noen beskrivelse, så det er umulig å komme med en god åpningsreplik. Han var den første som forsvant fra Tinder og hoppet over på Happn, og om du vil treffe ham nå gjør du best i å sette deg et sted de spiller smal vinyl og serverer øl ingen har hørt om. Gjerne på en onsdag, når poserne holder seg hjemme.

KJENDISEN

Det kiler litt ekstra i magen når du matcher med Brovold, Aleksander Rybak eller han der fra Pærra. Du ser for deg backstagearrangementer med fri bar, fly til Vegas og ny veske, men i realiteten er du virkelig én av en million. Alle sveiper til høyre på kjendiser, og de kan velge og vrake blant de som satset mer på sommerkroppen enn sommerpersonligheten 2016. Det er en tøff verden, men om du stikker innom The Mint og spør pent får du sikkert bli med Brovold hjem. Og helt til slutt: det er viktig å understreke at dette ikke er basert på fordommer eller forsøk på å sette noen i en bås. Både vår beskrivelse og guide er basert på ren og skjær vitenskapelig korrekt empiri.

DRØMMEMANNEN

HUMORISTEN

HIPSTEREN

KJENDISEN

170 håndverksbryggerier i Norge

— Vi kan risikere at det blir en overetablering av ølprodusenter, sier direktør Petter Nome i Bryggeri- og drikkevareforeningen.

TEKST OG FOTO: **Stefan Kaliski**

Nome mener at hvis økningen i antallet bryggerier fortsetter slik den gjør i dag vil flere av dem bli nødt til å legge opp.

— Det er en grense for hvor mange øltyper det er plass til i norske butikker, sier han.

Må jobbe deltid på Bama

Et av bryggeriene som må tilpasse seg den stadig hardere konkurransen, er trondheimsbaserte Austmann. Fra lokalene ved Essos depot på Høvringen drives det som i dag er byens største håndverksbryggeri. I 2014 hadde bryggeriet røde tall i regnskapet, men i 2015 snudde trenden. Nylig ble det kjent at Austmann får Norges nest største ølprodusent, Hansa Borg, som medeier.

— Vi er nødt til å vokse, da vi ikke kan leve av den produksjonen vi har i dag, forteller Vinko Sindelar.

35-åringen er ikke bare daglig leder ved Austmann: For å få hjulene til å til å gå rundt har han vært nødt til å arbeide deltid som fruktpakker hos Bama.

— Vi har alltid visst at det ville være vanskelig å tjene penger ved å brygge i den størrelsesordenen vi gjør i dag. Det blir alt for få liter med øl sett i sammenheng med antall arbeidstimer. Derfor er det nok mange mindre bryggerier som etterhvert går lei. Vårt mål er å utvide, slik at vi kan fortsette å gjøre det vi liker aller best.

Tjener ikke penger på butikkøl

I dag har Austmann i alt 35 tappelinjer bare i Trondheim, og ølet deres selges blant annet på barer i Berlin og Rotterdam. Austmann på flaske fås kjøpt hos Meny og på flere lokale Coop- og Rema-butikker.

— Vi trenger å få ølet vårt ut i matvarebutikkene. Bryggeriet tjener så å si ikke penger på salget der, men det er et viktig utstillingsvindu for produktene våre. Pengene vi tjener kommer for det meste fra salg av fatøl på restauranter og i barer. Om vi skulle ha startet opp i dag ville vi ha begynt med en bryggepub, der man brygger øl som selges direkte til kundene, å la Mikrobryggeriet, sier Sindelar. Nome er enig i at en kombinasjon av brygging og

restaurantdrift kan være veien å gå for mange av de mindre aktørene.

— Å drive et mikrobryggeri i tilknytning til en restaurant, en bar, eller et hotell kan være en metode for å holde hodet over vannet, sier han.

Hansa Borg, en essensiell ingrediens

Ifølge en studie gjort av to masterstudenter ved NHH har bryggerienes erfaring, kunnskapsnivå, og størrelse mye å si for deres økonomi. Studentene fant ut at flere av de større bryggeriene fikk lavere råvarepriser og hadde bedre distribusjonsnettverk enn de mindre produsentene. For Austmann var Hansa Borgs inntreden helt avgjørende for bryggeriets framtid.

— Uten dem hadde vi kanskje måttet legge ned produksjonen. Vi får tilgang til hele deres organisasjon. De har blant annet laboratorier og flere personer som jobber med markedsføring. Med Hansa Borg på laget får vi også kunnskap og penger til å bygge et nytt produksjonsanlegg i Trondheim, sier Sindelar.

Austmann fra Sarpsborg

I første omgang vil Austmann trappe opp produksjonen gjennom å flytte bryggingen av butikkølet til Borg i Sarpsborg eller Christianssands Bryggeri i Kristiansand.

— Vi kan ikke bygge et nytt bryggeri uten å være sikre på at vi faktisk greier selge det vi produserer, sier Sindelar.

Men mister dere ikke håndverkspreget og den lokale tilknytningen når dere velger å produsere butikkølet på et industri-bryggeri utenfor Trondheim?

— Håndverksbrygging handler ikke om størrelse, det dreier seg om å bruke gode råvarer, og om å unngå snarveier som går på bekostning av kvaliteten. Dessuten er dette bare en midlertidig løsning. Etter planen flytter vi all vår ølproduksjon til et nytt bryggeri her i Trondheim. Forhåpentligvis ruller den første pallen med øl ut fra det nye anlegget allerede i 2017, avslutter Sindelar. **UD**

Økt oppslutning rundt Samfundsmøtene

Etter lang tid med dårlig oppmøte, strømmer folk til Storsalen og Samfundsmøte.

TEKST: **Idunn Saltnes Skjerdingsstad** FOTO: **foto.samfundet.no**

Samfundsmøtene på Studentersamfundet er ikke lenger et møte forbeholdt «de få». Der man tidligere kunne regne med 100 deltagende, ligger oppmøtetallene nå stabilt på rundt 400. Anne Helene Bakke, representant for Studenttinget og aktivt medlem på Samfundet, tror mye av suksessen handler om de brede temaene som blir tatt opp.

— Før var det nok litt mer spesialiserte emner som ikke alle kunne kjenne seg igjen i. I dag kan man kan skje si at Samfundsmøtene prøver å treffe en litt bredere masse.

Kvalitet framfor kvantitet

Nicholas Christiansen er PR-ansvarlig i Styret, og understreker at det ikke nødvendigvis handler om å fylle opp Storsalen til hvert eneste møte. På et av de foregående møtene om Vest-Sahara, «Afrikas siste koloni», møtte det opp rundt 170 deltakere, noe innleder var svært fornøyd med.

— Erik Hagen, som holdt foredraget, var over seg av lykke. Han hadde omtrent aldri snakket foran en så stor forsamling før, så for ham var det en helt ny opplevelse.

Han forteller videre at man tidligere håpet på 100 deltakere, et tall som i dag ikke anses som spesielt høyt.

Dagsaktualitet og debatt

— Jeg synes Styret har vært ekstremt flinke de siste årene. De har tilrettelagt for veldig mye forskjellig, og det er bra, sier Eivind Rindal.

Rindal er aktivt medlem på Samfundet, og er godt kjent med talerstolen. For hans del er det de litt nerdete politiske agendaene som engasjerer mest, men han ser kontinuiteten på møtene som en viktig faktor for at mange møter opp.

— Møtet burde stå der som en vane, som man går

på uavhengig av tema. Møtene skal være en arena for debatt, men også et sted man har mulighet til å lære noe nytt.

Rindal trekker spesielt fram møtet om ytringsfrihet, som ble holdt bare et par dager etter angrepet mot Charlie Hebdo i Paris. Han forteller at møtet var satt opp lenge før, men at det fikk en helt ny betydning og aktualitet etter angrepet.

— Og det er nettopp det både dette og det foregående Styret har vært flinke til: å sette opp møter som er aktuelle og som kan invitere til debatt.

Møteplassen Samfundet

Samfundet er en møteplass for mange, og etter Samfundsmøtene er det mulig å sette seg ned med en øl på Edgar. Å møte debattantene i en mer intim og avslappet sfære, gir et helt nytt inntrykk. Både Rindal og Christiansen trekker fram at Samfundsmøtet er en helhetspakke.

Det er særlig møter med tilknytning til psykisk helse og miljø som trekker folk, men Christiansen ser også en økende deltakelse på møter med hippe og fengende navn. Han trekker fram møtet «LSD til folket!» som et av de mest populære møtene, men tror mye handler om å finne temaer som både er dagsaktuelle og engasjerende.

— En av Samfundets lover lyder som følger: «Samfundet skal gi et best mulig sosialt og kulturelt tilbud og skape forutsetninger for debatt og samfunnsengasjement». Det synes jeg de temaansvarlige virkelig har fått til, sier han.

For Bakke er det de politiske møtene som engasjerer mest, men hun ser også verdien av møtene der underholdning er kjernen.

— Dette trekker jo folk som kanskje ikke har for vane å være på så mange Samfundsmøter. Er man heldig, synes de det er så bra at de kommer igjen til neste møte også. **UD**

Å lide for skjønnheten

Kroppsmodifikasjon blir mer og mer vanlig. Mens noen nøyer seg med et hull i øreflippen, velger andre å få risset motiver inn i huden med skalpell.

TEKST: Emma Johnsen Rødli

ILLUSTRASJON: Eirin Mari Fossey

Modifikasjon av kroppen kan gjøres på mange måter. Piercinger og tatoveringer er av de mer utbredte, mens begrensede brannskader, mønsterutforming med skalpell, og silikonimplantater kanskje er for de mer hengivne.

Ragna Råkk driver piercingstudioet Ragnaråkk i Trondheim, hvor de tilbyr piercing og microdermal, et halvimplantat som settes under huden. Hun kategoriserer slike modifikasjoner som enkle og uskyldige.

– Nivået i Norge er nokså mildt. «Branding», tungesplitting og «scarification» er litt mer drastisk, men tilbys så vidt jeg vet andre steder i Norge. Stumping eller amputering, hvor du fjerner deler av ledd og lemmer, finner man nok bare utenfor landegrensene, og er ofte knyttet til fetisjer eller body integrity identity disorder (journ. anm: En psykologisk tilstand hvor du føler at ett eller flere lem ikke tilhører deg selv), forklarer Råkk.

Piercingartisten kan fortelle at kundespekteret hennes er bredt, og varierer fra rebelske tenåringer til voksne damer i 40-årene som ønsker en diskret intimpiercing.

– For øyeblikket er ørebrusken og nesens svært populære områder å bli piercet i. Blogger bidrar til å skape trendpiercinger, så flere kunder kommer ofte med det samme bildet og tenker at disse piercingene er originale, fortsetter Råkk.

Vinger av lidenskap

På den mer ekstreme enden av skalaen finner man «suspension», som ligner mer på en aktivitet enn kroppsmodifikasjon. Håvve Fjell driver Wings of Desire i Oslo, en organisasjon hvor medlemmene driver med suspension, som kalles hending på norsk. Han forklarer at det ikke er en permanent endring av kroppens utseende.

– Suspension er en aktivitet som folk i det samme miljøet driver med. Utseendemessig forandrer kroppen seg kun i form av arrene som oppstår, sier Fjell.

Han forklarer at det ved suspension lages ikke-permanente hull i kroppen på sammen måte som ved piercing. Hullene gjennombores av kroker, og fra disse kan kroppen henges opp i nær sagt alle posisjoner.

– Vi som tilrettelegger for suspension ser at flere som opplever det på nært hold blir fristet

til å prøve det selv. Det er smerte forbundet med aktiviteten, men når man henger der kan man oppleve at andre følelser overtar og at opplevelsen blir behagelig, fortsetter Fjell.

– Mens noen ser på suspension som en personlig utfordring, bruker andre det til å bearbeide traumer, forklarer Fjell, som selv har vært en pionér på suspension i Norge.

– Noen synes det ser behagelig og pent ut, mens andre igjen gjør det for en spirituell opplevelse, utfyller han.

Håvve Fjell sier at folk ikke trenger overtalelse til å teste hending.

– De som er interesserte finner oss. Nå møtes en gruppe nesten hver måned og henger i kroker sammen, sier han.

Kroppen som lerret

Håvve Fjell har selv både tatoveringer, piercinger, arr og scarifications.

– Scarification kan være branding, cutting og ink rubbing. Ved branding lager man en begrenset brannskade, ved cutting skjærer man inn et motiv i huden med skalpell og ved ink rubbing gnir man inn cutting med tatoveringsblekk, forklarer han.

Fjell sier at opplevelsen i seg selv ikke er motivasjon når han modifiserer kroppen, men peker ut estetikk som sin viktigste motivasjon. Han har blitt vant til smerte gjennom bransjen sin.

– Jeg ser på meg selv som en slags samler, og det er nok mer sannsynlig at jeg skaffer flere tatoveringer enn at jeg ikke gjør det, sier han.

Også Ragna Råkk har egne tatoveringer og piercinger.

– For meg lå det ingen dypere tanker bak å skaffe tatoveringer enn at jeg liker dem, forteller hun.

Verken Håvve Fjell eller Ragna Råkk føler seg som en del av et større miljø på grunn av kroppsmodifikasjon. Mens Råkk sier at få av hennes nærmeste venner har mange tatoveringer, forklarer Fjell at kroppskunst kan fungere som felles interesse.

– Det finnes mennesker med alle mulige politiske og religiøse overbevisninger som modifiserer kroppene sine. Man blir ikke automatisk del av en gjeng fordi man har tatoveringer. Kroppsmodifikasjon er ikke lenger forbeholdt sjømenn og punkere.

Smerte som motivasjon

Geir Fossåskaret skrev en masteroppgave om tatoveringer i 2009. Han forklarer at tatoveringer har vokst seg til en mye større trend enn det var den gang han skrev oppgaven, og at det ikke lenger er kontroversielt å plassere seg selv i gruppen «de tatoverte».

– Plassering er vel så viktig som motiv når folk lar seg tatovere. Noen tatoverer over arr og lignende, mens andre bruker tatoveringer til å framheve deler av kroppen de er fornøyde med, forteller Fossåskaret.

Ragna Råkk mener piercinger kan virke identitets-underbyggende, spesielt for de yngste kundene.

– Vi har 16 års aldersgrense for piercing, og noen av kundene våre ønsker nok å understreke at de er gamle nok til å bestemme selv. De eldre kundene gjør det nok mer for sin egen del, sier hun.

Som motivasjon utover identitetsbygging og det estetiske, trekker Fossåskaret fram smerte.

– Noen bruker smerten ved tatovering som en kontrollert selvskading. Andre gjør det også for å teste seg selv, eller for å symbolisere overfor andre at man tåler denne smerten, fortsetter han.

Midlertidig permanent

Frode Ødegaard er sykepleier og driver Retusj i Trondheim, en bedrift som fjerner uønskede tatoveringer med laser. Han kan fortelle at ikke alle er like fornøyde med den permanente merkingen sin.

– Å forandre kroppen sin permanent bør være godt gjennomtenkt. Folk fjerner gjerne tatoveringer fordi det har oppstått misforståelser mellom tatovør og kunde, når det har skjedd en feil, eller tatovøren rett og slett ikke har gjort et godt nok arbeid, sier Ødegaard.

Ødegaard har selv tatoveringer, og mener de kan være som kunstverk. Han anbefaler likevel ingen å bli tatovert med to i promille i Tyrkia.

– De som primært kommer til oss har tatovert på seg navn eller fulgt trender. Mange av våre kunder fjerner tribal-tatoveringer som var veldig tøffe for 15 år siden, men som ikke er fullt så kule i dag, sier Ødegaard.

Hos Retusj merker de at tilbudet om laserfjerning har vært savnet.

– De fleste av kundene våre er i 40-årene, men det har nok mye å gjøre med at behandlingen er kostbar. Mange har flere tatoveringer, men er misfornøyde med enkelte av dem og vil derfor ha dem fjernet, avslutter han. **UD**

Fantasiløst, billig, og jævnlig

På Brattøra er det kapitalen som styrer, mens byplanleggerne hviler.

TEKST: **Stefan Kaliski** FOTO: **Hedda Rysstad**

De siste fem årene har smakløsheten blitt et stadig større innslag i det trønderiske bybildet. Platekledd kontorkompleks har poppet opp som paddehatter, men aldri har vel det groteske fått friere spillerom enn på Brattørkaia. Utbygningen av området mellom jernbanestasjonen og Trondheimsfjorden har vært et av de største byggeprosjektene i byen. Planen var å trekke folk til området ved hjelp av restauranter og andre aktiviteter, noe som virker veldig fjernt fra den virkeligheten som møter oss en tirsdag i februar. Noen rektangulære bygninger ligger på rekke langs fjorden. I enden av bygningsmuren troner et overdimensjonert konferansehotell.

Pynter opp med asfalt og grus

Området rundt bygningene er drapert i nattsvarmt asfalt. Husene ligger der som små øyer i et mørkt hav. Asfalten er trukket helt opp til bygningskroppene, slik at brøytebilen lett kan komme til for å fjerne snø og grus. Rundt omkring på asfalten er det plassert ut noen lekeapparater og et stativ fylt opp med spill. Det ligner et klatrestativ, men når du kommer nærmere innser du at det er umulig å klatre her. Det er vel det noen kaller for kunst. Rundt spill-tårnet og lekeapparatene ligger små hauger med mangefarget grus. Kanskje det er ment å være til pynt? Plassen minner om noe du finner rundt et provinsielt kjøpesenter. Hvorfor har det ikke blitt

lagt brostein, og hvor er buskene og trærne? Hele området ligner noe fra den kalde krigens sovjet, eller 80-tallets Oslo.

H-vinduer og lagerporter

Bygningene som omkranser vannet er ikke stort bedre. Selv en gladkristen vekkelsespredikant vil bli deprimeret når hen får øye på NTNUs kontor-kompleks vis-à-vis hurtigbåtterminalen. En lang, lav og uformelig bygningskropp kledd i plater. De blanke platene er noe som stadig dukker opp på nybygg i Trondheim. De er billige, så å si vedlikeholdsfrie, men blir ikke mindre kjedelige av den grunn. Den varmen og stoffligheten som treverk utstråler erstattes her av noe sterilt og kjedelig. Den største svakheten med huset er likevel førsteetasjen. Der det skulle ha vært store, åpne vinduer tilpasset butikker og restauranter finner vi bare små vindusflater. Den lukkede fasaden når sitt estetiske lavmål i en grå lagerport, som blokkeres av en stabel europaller og noen misfargede plastkontainere. Om dette hadde vært bygningens bakside hadde saken vært en annen, men dette er utrolig nok hovedfasaden, som ligger mot vannet og speilkonstruksjonen. Det er heller ingen naturlig overgang mellom bygningen og bakken, ingen grunnmur. Huset blir som en pappeske som bare er plassert her til midlertidig oppbevaring.

Var alle Trondheims byplanleggere på ferie da Brattøra ble bygd ut?

Hvor er sjeiken av Kuwait?

Det store konferansehotellet i enden av gata, Clarion hotell, har heller ingen tydelig grunnmur. Plater i matt glass, mest sannsynlig designet av en femåring i Microsoft Paint, pryder fasaden. Kronen på makkverket er en kuppel, kledd i gullfargede stålplater. Det hele ligner noe fra et arabisk emirat. Du forventer deg at hotellet er fylt opp av hvitkledd sjeiker, men du møtes kun av gråkledd konferanse-deltagere fra Skeidar og Bosch. Hotellet er smakløst, og det er bygd uten tanke på den omkringliggende bebyggelsen. Trondheims gamle tollkammer fra 1911 virker merkelig malplassert der det ligger overfor den bombastiske hotellbygningen.

Ivar Koteng kan ha rett

Det verste med Brattøra er at bydelen framstår som

skremmende lite planlagt. Bygningene harmonerer ikke med hverandre, og de står heller ikke i stil med omgivelsene. Kaia mellom husene og fjorden er altfor bred, den får de nye byggingen til å virke enda lavere enn det de faktisk er. Brattøra er et stykke mislykket byplanlegging, en påstand selv eiendomsbaronen Ivar Koteng har stilt seg bak. Bydelen bærer preg av at utbyggerne har fått gjøre som de vil, noe som har ført til at de billigste løsningene har blitt valgt. Bygningene er ikke annet enn lave kasser, der de står med sine grå fasader og paddeflate tak. Det er tydelig at Trondheims byplanleggere (hvis de har noen) kun har konsentrert seg om de praktiske sidene ved utbyggingen. Antallet lagerporter og parkerings-plasser har overskygget estetikken. Men hva skal vi med parkeringsplasser i et område der ingen normale mennesker vil oppholde seg frivillig?

Et sammensurium av asfalt, grus og spill på Brattørkaia.

Personen som bygde dette hotellet må ha studert på arkitektthøgskolen i Saudi-Arabia.

KVISS #8

KVISSMESTERE:
Eirik Vågeskar og Thorben Dahl
Spørsmål og kommentarer sendes til
eirik.vageskar@studentmediene.no

SPØRSMÅL:

1. Hvilket valg var det studentsamskipnaden Sit promoterte med emneknaggen #kongevalg?
2. Hva er det nye uforkortede navnet til Sit?
3. I påsken arrangeres LAN-partyet The Gathering. Da det startet opp i 1992, ble det holdt i Skedsmohallen i Lillestrøm. Hvor blir The Gathering arrangert nå?
4. Hva er spilltittelen *DOTA* en forkortelse for?
5. Og hva heter den mestselgende spillkonsollen gjennom tidene?
6. Hvilken restaurant ligger i toppen av Tyholtårnet?
7. Hvilken funksjon har egentlig Tyholtårnet, utover å ha en roterende restaurant?
8. I Ålesund har en studentfestival preget byen de siste dagene. Hva heter denne festivalen?
9. Det foregår et verdensmesterskap i Holmenkollen om dagen. Hva er det VM i?
10. Det har nylig blitt arrangert to filmmusikkkonserter på Samfundet. Hva heter orkesteret som har framført dem?
11. Hva heter den svært populære NRK-serien rettet mot ungdom som nå begynner sin andre sesong?
12. Hva heter årets norske bidrag til den internasjonale finalen i Melodi Grand Prix?
13. Agnete Johnsen er den første som har vunnet finalene i både junior- og seniorutgaven av Melodi Grand Prix. I juniorutgaven var hun vokalist på låten «Oro jaska beana». Hva het bandet hun da var vokalist i?
14. Anders Baasmo Christiansen spiller hovedrollen som asylmottak-gründer i en ny norsk kinofilm. Hva heter denne?
15. Hvem ble nylig valgt til ny FIFA-president?
16. Odins soldater har fått mye kritikk. Et mindre viktig ankepunkt er at logoen deres har en historisk ukorrekt detalj. Hva er det som er feil?
17. Hvilken film tok flest Oscar-statuetter på årets oscarutdeling?
18. En av Torbjørn Egners barnebøker kommer på kino som animasjonsfilm i år. Hvilken?
19. Arbeiderpartiet og regjeringspartiene er i klinsj på grunn av utenrikspolitikk, og det gjelder ikke flyktninger. Hva er det de krangler om?
20. Trond-Viggo Torgersen vender tilbake til Storsalen med konseptet *Hvorfor det?* den 15. mars. Hvem er det han har med seg som partner denne gangen?

SVAR:

1. Valg av studentrepresentanter til konsertstyret i Sit. 2. Student-samskipnaden i Gjøvik, Ålesund og Trondheim. 3. Vikingskipet på Hamar. 4. *Defence of the Ancients*. 5. Sony PlayStation 2. 6. Egon. 7. Å sende fjernsyns- og radiosignaler. 8. U. - K.A. (ev. Uka i Ålesund). 9. Skiskyting. 10. Studentersamfundets symfoniorkestre (Symfjorch). 11. Skam. 12. «Icebreakers». 13. The Blacksheeps. 14. *Welcome to Norway*. 15. Gjænni Inlathno. 16. Vikinghjehjelmene i logoen har horn. Horn på vikinghjehjelmene er en myte som oppsto i malerier på 1800-tallet, og det finnes ingen arkeologiske funn som underbygger den. 17. *Mad Max: Fury Road*, med 6 statuetter. 18. *Dyrene i Hakkbakkekkeggen*. 19. Atomvåpen. Åp mener at Norge bør jobbe for et internasjonalt atomvåpenforbud, mens regjeringen er mindre ivrige og mener at Åp ikke burde snakke så høyt om det. 20. Steinar Sagen

DINE POENG OG TILHØRENDE SKJEBNER:
0 - 3 poeng: Du må bo i et land der Donald Drumpf er president.

4 - 7 poeng: Du får Odins soldater på nakken.

8 - 11 poeng: Du får Soldiers of Are & Odin på nakken.

12 - 15 poeng: Du får en rosablogger-mobb etter deg for å ha slått «død baby»-vitser. Mer gøy enn det er farlig.

16 - 19 poeng: Du får tilbringe påsken på akkurat den måten du selv ønsker, enten det er bak en dataskjerm, på fjellet eller hjemme.

20 poeng: Du får representere Norge i den europeiske kvissfinalen i Sverige. Får håpe det ikke blir null poeng der.

ARKIVFOTO: Helene Mariussen

ARKIVFOTO: Kjetil Monsen

FOTO: Moby / Norsk Filmindustriusjon

FOTO: foto.samfundet.no

Kapp ballene av rockesjangeren

Til dere som er av den oppfatningen at våre musikalske preferanser er knytta til hva vi har mellom beina, her er en liten heads-up: det er bullshit.

ILLUSTRASJON: Inger Sidonia Krajci

KOMMENTAR

MARI ENGH
Journalist

I anledning kvinnedagen føler jeg for å hoie ut om et tema jeg har forbanna meg over siden jeg gikk på barneskolen og spilte av Black Sabbath-skiva mi i klasserommet. Det var første gang jeg skulle få høre de fordummende ordene om at jeg ikke kunne noe om rock, ene og alene fordi jeg var jente.

Det er rimelig å hevde at mange, kvinner som menn, er av den oppfatning at musikksmak er knytta til kjønn. Det er et faktum at kjønnsmerkelappen «guttemusikk» sitter forbanna godt fast på rockesjangeren. Det er videre provoserende at mange helt ukritisk stiller spørsmålsteget ved musikkunnskapen til «rockechicksa» – la oss være ærlige – kun fordi de er jenter. Det finnes ingen forskning som kan slå fast at hjernen vår er forhåndsprogrammert til å foretrekke en spesiell type musikk. Hvilken type musikk vi digger, handler i stor grad om hva vi blir presentert og eksponert for.

Men hva er egentlig greia med denne kjønnsdelinga av musikk? Det er rimelig å hevde at den påfallende problematikken knyttet til kjønnsbalanse i musikkbransjen, underbygger de stereotypiske forestillingene om «jente- og guttemusikk». Det er trist å si det, men disse mytene farges blant annet av at kvinner har fått et kollektivt stempel for å være dårligere og mindre troverdige rockemusikere enn menn. Dette grunner i at kvinner er underrepresentert innenfor sjangeren. Videre må det ses i lys av den gamle fæle regla om at kvinner blir forbundet med noe svakt og skjørt. Dette gir kvinner et autisitetetsproblem innenfor rockesjangeren, i og med at rock gjerne blir forbundet med maskulinitet. Det handler om hvordan jenteband heter jenteband, mens gutta har «vanlige» band. Spørsmålet blir så: Hva kan man gjøre for at kvinner skal erobre en sterkere posisjon innenfor denne mannsdominerte sjangeren?

Vi må endre måten vi snakker om kvinner og musikk på. Begreper som dukket opp etter et kjapt googlesøk på jenter + rock er «jenteband», «damer med bein i nesa» for ikke å glemme «damer med baller». Vi må slutte, slutte å uttrykke at vi blir uventet imponert over de rå damene i musikkindustrien. Det ligger en ubevisst erkjennelse bak der om at «til tross for at dere er kvinner, så klarte dere faktisk å levere så det smeller, gratulerer».

Det finnes ufattelig mange kule damer innafor rocken, men vi trenger påfyll for å skape og synliggjøre forbilder. Patti Smith og Janis Joplin er blant de viktigste ikonene innenfor sjangeren, og det dukker stadig opp nye drømmedamer som Australske Courtney Barnett og Ida Dorteia Horpestad fra trondheimsbandet Blomst. Et glitrende eksempel på at det skjer ting i kampen for kvinner i musikkbransjen,

er musikkfestivalen Feminalen, som har som mål å løfte fram dyktige kvinnelige musikere. Jeg har trua på at damer med tiden vil slippe å møte kjønnstitt i døra når det er snakk om rock, og andre mannsdominerte sjangere, som for eksempel rap.

Det er selvfølgelig helt uhørt at kvinner skal lide under et troverdighetsproblem når det kommer til rock, enten det er som musikere eller publikum. Så lenge det er et faktum, er det noe vi må innse, men på ingen måte godta. Musikk handler ikke om kjønn. Musikk handler om kvalitet.

Slutt å sett spørsmålsteget ved kompetansen til rockechicksa. Slutt å ta dem på rumpa, ta dem heller seriøst, og det med verdens største selvfølgelighet. Takk. For faen.

Sharing is caring

Og nesten alt mitt er ditt. Tankar om «coving» og «sampling» i musikken.

TEKST: Karina Solheim ILLUSTRASJON: Christian Høkaas

Du har garantert høyrte mange coverlåter i løpet av livet. I nokre tilfeller var du kanskje ikkje klar over at låta du høyrte var ei coverlåt eingong. Ta for eksempel «All Along the Watchtower». Jimi Hendrix gjorde den meir populær enn opphavsmann Bob Dylan nokon gong klarte, og Hendrix har nok mange gonger fått æra for låta.

Coverlåter er enkelt og greitt innspelningar eller framføringar av allereie eksisterande låter. Artisten bør sette sitt særpreg på den musikalske utforminga for at det skal bli nyskapande og interessant å lytte til – ikkje ein rein og skjær kopi av originalen. Nokon meistarar dette, andre ikkje.

Sampling er ei anna side av same sak. Då tar ein ein bit («sample»), til dømes eit riff eller ein del av teksten, frå eit eksisterande verk og nyttar det i ein ny komposisjon. Det gjer rom for nye, spennande tolkingar av musikken som allereie fins der ute. Me har vore vitne til gode og dårlege coverlåter opp gjennom tidene, og sampling som så til dei grader misbruker originalverket. Positiv som eg likar å forholde meg skal du her få tre gode dømer på coverlåter.

«Memory of a Free Festival» - Edward Sharpe & The Magnetic Zeros (David Bowie)

Denna perla oser av tida den blei født i, og var fyrst å finne på David Bowie sitt sjølvttitulerde debutalbum frå 1969. Låta er skrive som ein hyllest til Free Festival, ein festival som fann stad i utkanten av London dette året. Den er ein ode til psykedeliske stoffer, fri kjærleik og regnbogar.

Sjølvsagt om sjefen sjølv framfører den fantastisk, tar den seg unektelig godt ut i Edward Sharpe & The Magnetic Zeros si drakt. Bandet omfavnar 60- og 70-talet for alt det er verd, og nektar tilsynelatande å ta inn over seg det 21. århundrets eksistens. Dei bidrar til at «Memory of a Free Festival» verkeleg kjem til sin rett. Bowie sitt orgel får selskap av blåsarar av ulike slag og deilig koring heile vegen. Eit skrik me får tre minutt og 13 sekund ut i låta er både forstyrrende og sjarmerande, før det bryt ut i den herlige repetetive setningen «The Sun Machine Is Coming Down And We're Gonna Have A Party».

«Wish You Were Here» - Sparklehorse (Pink Floyd)

Å tukle med noko som helst av Pink Floyd sitt materiale verkar ambisiøst og overmodig. Indierockarane i Sparklehorse velde heller ikkje nokon annan låt enn den aller mest kjente og kjære: «Wish You Were Here» frå 1975. Då er det ein enda større lettelse og fryd når dei får det til å fungere så bra som det gjer. Bandet la opp i 2010, naturleg nok grunna sjølv mordet til frontfigur Mark

Linkous. Dei nådde aldri ut til dei store massene, men dei rakk å turnere med Radiohead. Det resulterte i denne coverversjonen, då det er Radiohead-vokalist Thom Yorke som låner bort stemma si i låta. David Gilmour sin udødelige akustiske gitar er byta ut med piano i Sparklehorse sin versjon, i godt selskap av strykarar og gitar. Det fungerer heilt utmerka.

Låta blei plukka opp i filmen *Lords of Dogtown* frå 2005 som tar for seg korleis skating som sport vaks fram i California på 70-talet, då surfebrettet sine våte bølger blei byta ut med tørr asfalt. Ha gjerne Sparklehorse sin «Wish You Were Here» på øyrene, ta på deg cordløyelsbukser, slitte Vans og aller helst eit rullebrett under føtene. Samstundes som du draumer deg bort til Santa Monica anno 1974 og gjer eit lite nikkk til Mark Linkous.

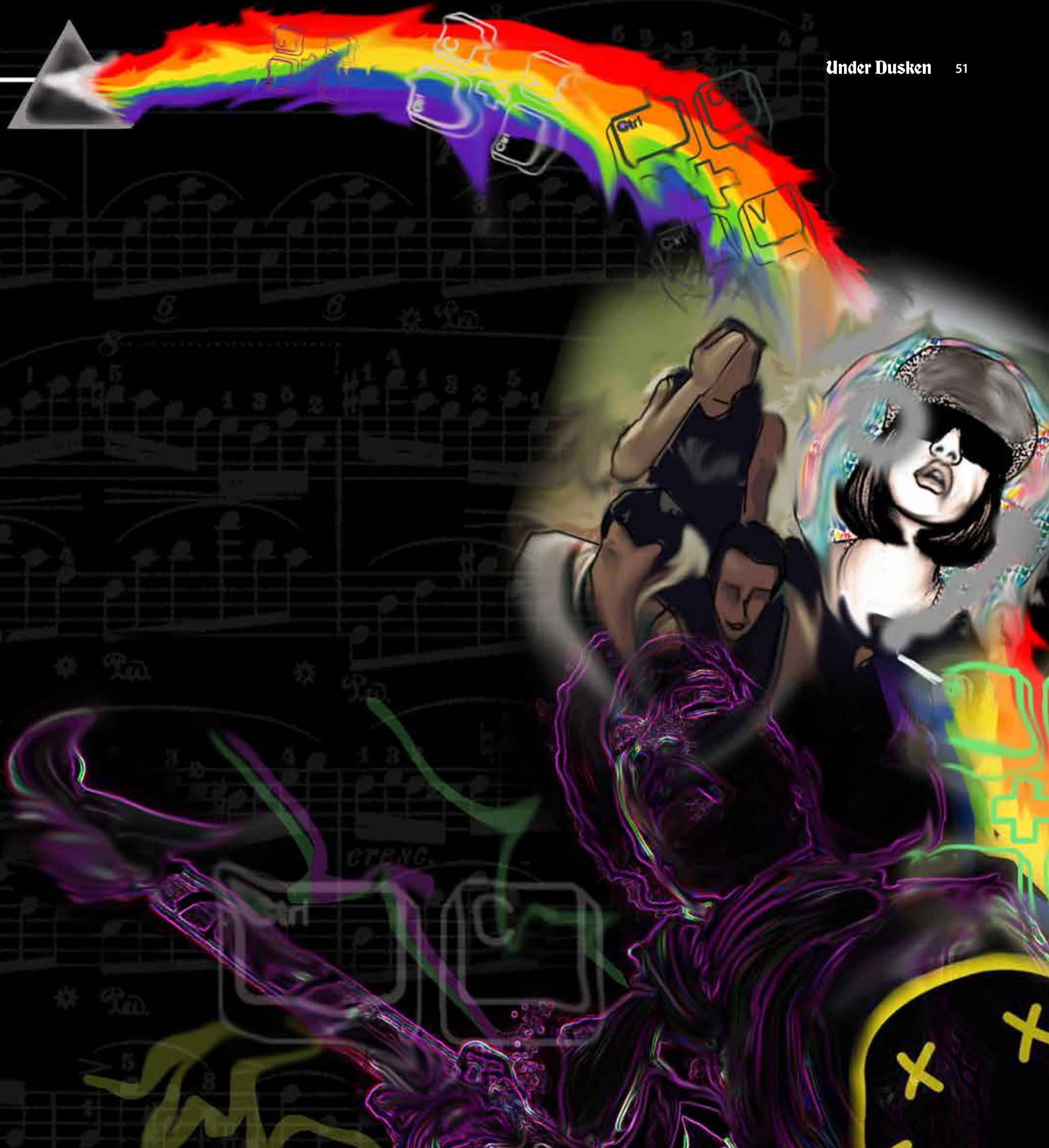
«Smells Like Teen Spirit» - Patti Smith (Nirvana)

Låta og albumet som endra verda. Nirvana sitt Nevermind frå 1991, og denne hymna av ei låt som fekk den tunge bora av å representere ein heil generasjon. Generasjon X som nokon så dystert har skildra det. Men Patti Smith er ikkje nokon lita jente ho heller. Tvert imot, det meste ho tar i blir til gull. Så når ho plukkar opp banjoen – ja, banjoen – og lagar ein coverversjon av «Smells Like Teen Spirit» blir det fabelaktig. Det gjennomsyra rocka lydbiletet blir plutsleg byta ut med country. Låta inkluderer sure feler, bass og ein liten monolog med Smith sin tunge lyrikk, like tung som Kurt Cobain sin. Ingen trommer, det trengs ikkje. Dette er det beste av mange forsøk på å cove denne høydaren i musikkhistorien.

Sample-suksessar

Her er eit tips: Gå rett inn på Spotify, leit fram Gil Scott-Heron si låt «I'll Take Care of You» og kjenn kor den tar deg. Drake og Rihanna gjorde ein nydelig tolkning av denne låta på Drake sitt album *Take Care* frå 2011. Sampling er generelt vanleg innan hiphop. 2Pac lånte refrenget frå Elton John sin «Indian Sunset» i «Ghetto Gospel», og Jay-Z gjorde noko liknande med sin herlige «Hard Knock Life - Ghetto Anthem», då inspirert av musikalen *Annie*.

Men det fins ein regjerande meister av alle sample- og originallåter. Denne har du dansa deg tullete til fleire gonger på byen, og vore dritkul medan du lagde flyrøysler med nevane dine. Eg snakkar sjølvagt om M.I.A sin «Paper Planes». For guds skuld, orienter deg om kvar ho har lånt det megakule opningsriffet frå. Det er nemlig henta fra The Clash og deira «Straight To Hell», frå albumet *Combat Rock* frå 1982. Sann, no kan du jo lage di eiga spelelista med nemnde låter og andre cover- og samplefavorittar. Du kan også følge med på dusken.no for å få link til Radio Revolt speleliste, og la den fargelegge forpasketida. **UD**

Burlesk bordellfarse

SIT satser på lite forvikling og mye karikatur i sin siste oppsetning, *En maler kommer sjelden alene*.

Det er heller skuespillerprestasjonene enn handlingen som driver teaterstykket framover når Studentersamfundets Interne Teater (SIT) setter opp *En maler kommer sjelden alene* på Knaus på Studentersamfundet. Stykket er satt til et bordell i 1920-tallets Trondheim, hvor en enke holder styr på tre prostituerte og deres kunder, samtidig som hun har et oppussingsprosjekt gående.

Forvirringene starter når to malere ankommer bordellet. Mens malerne utgir seg for å være tapetserere avsløres enkens hemmeligheter, samtidig som de prostituerte ved bordellet trer inn som lystige innslag uten å ta stor del i den sentrale konflikten. Til farse å være savner jeg større forviklinger som involverer flere av karakterene. Det er i utgangspunktet bare halvparten av karakterene som deltar aktivt i den sentrale forvirringen, og hemmeligheten som stykket dreier seg rundt framstår til slutt som litt for lite intrikat.

Slapstickhumoren fungerer til en viss grad, selv om den kan bli i det mest banale laget. Best fungerer den når humoren gjenspeiler karaktertrekk ved personene på scenen og dermed bygger sterkere figurer. En episode med en stige blir derimot mest fjas og tull, uten et egentlig poeng. Scener som dette spiller på en litt for enkel humor og byr ikke på de

største overraskelsene eller latterbrølene.

Det er skuespillerene som bærer stykket framover. Enkelte bruker litt tid før rollen overbeviser, og voldsomme fakter virker litt illusjonsbrytende, men et stykke ut i forestillingen ser man ikke lenger skuespillere for karakterer. Portretteringene er overdrevne og karikerte, men det er i stor grad i utføringen av personene på scenen at den gode humoren ligger.

Une Cecilie Oksvold skal berømmes for sin tolkning av enken. Hun mestrer en tilstedeværelse i framstillingen av bordelleieren som gjør karakteren troverdig. Banale fakter og grov stemme blir ikke bare komisk, men bidrar til å styrke karakteren. Også Håkon Vikøren gjør en imponerende rolle. Framstilling av Herr Hatlebakk, en eldre, parkinsonsyk horekunde, er troverdig.

En maler kommer sjelden alene er en vel utført farse, om enn med et litt for simpelt plott. Kostymer og kulisser er enkle og utspiller sine roller uten å bli forstyrrende momenter. SIT viser at de har kompetente skuespillere i troppen, og bruker dem for det de er verdt.

TEKST: Emma Johnsen Rødli

FOTO: foto.samfundet.no

Dårlig nostalgi-trip

Fuller House er et perfekt eksempel på hvorfor fortid bør være fortid.

Som et barn av 90-tallet elsker jeg nostalgi. Det er noe hjertevarmt og rørende ved å kunne se tilbake på den tiden en forbinder med barndommen sin. *Full House* var noe som alltid gikk i bakgrunnen på tv-en, og som jeg husker jeg syntes var gøy å se på. Jeg ønsket meg en storesøster i oppveksten, og Donna Jo «DJ» Tanner ble det nærmeste jeg kom. Derfor hørtes en spin-off ut som noe som kunne sende meg rett tilbake til nostalgis drømmeland. Dessverre er det eneste jeg sitter igjen med et sterkt ønske om å få tilbake de siste seks timene av livet mitt. For der *X-Files* er et gledelig gjensyn med kjente og kjære rollefigurer, er *Fuller House* et mareritt du gjerne vil våkne fra.

Misforstå meg rett, *Fuller House* har sine gode egenskaper. Akkurat som originalen bygger også denne på barneskuespillerne. De få gangene jeg tar meg selv i å le, er det deres fortjeneste. Flere av de originale skuespillerne er med også denne gangen, men noen av gjesteopptrednene hadde serien klart seg uten. Den første episoden er utelukkende fan-service, og jeg skulle ønske jeg kunne spole meg framover.

For 2016-utgaven av Fuller House følger akkurat den samme malen som originalen. Det fungerte på slutten av åtti- og nittitallet, men her virker det kraftig utdatert og på grensen til parodi. Nostalgi-følelsen blir mer klein enn noe annet, og signatur-replikker som før var morsomme fremmer nå trangen til å begrave ansiktet i en pute. Jeg kan forstå at de har brukt dette virkemidlet og det passer til det vi kjenner av serien fra før av. Men det hadde ikke vært savnet, og kunne fint blitt etterlatt i 1995.

Det er allikevel forfriskende å se igjen skuespillere som Jodie Sweetin (Stephanie Tanner), som ikke har hatt mye til karriere siden *Full House*. Av de voksne skuespillerne er det hun og Andrea Barber (Kimmy Gibbler) som utmerker seg mest. Har du sett originalen, har du også sett *Fuller House*. Den største, og kanskje eneste forskjellen, er at alle er tju år eldre.

TEKST: Kristina Bye

FOTO: Netflix

TEKST: Emilie Pedersen FOTO: Ignition Records

The Coral - Distance Inbetween

Nostalgisk og sjarmerende comeback.

Rockebandet The Coral har skapt musikk siden 1996, og da deres selvtitulerte debutalbum slapp i 2002 utmerket de seg som ett av tiårets rockeband i Storbritannia. De var der med på å fornye den gitarbaserte pop- og rockemusikken. De siste årene har medlemmene fokusert på solo-prosjekter, sett bort i fra et arkivert album de slapp i 2014. Etter seks års pause er de nå tilbake, med noen omrokkinger, og slipper med det albumet «Distance Inbetween».

Ved første møte med det 12 spor lange albumet virker det som at fraværet har gitt gjengen nye krefter og et kreativt løft. Med Nick Powers på keyboard og deilige gitarriff byr gruppa på et nostalgisk lydbilde tatt rett ut fra 70-tallets psykedeliske rock. En kan for eksempel trekke linjer mellom låta «Chasing the Tail of A Dream» og band som Pink Floyd – det er gjenkjennelig, men det gjør ikke dette albumet noe mindre imponerende. Gruppa har også et par folk-aktige låter som «Beyond The Sun» og «She Runs the River», som gir plata god variasjon mellom dansbar upbeat og neddimmet lenestolstemning.

Det nye tilskuddet til gruppa, gitarist Paul Molloy, leker seg med gitaren gjennom hele albumet og er spesielt framtreddende i sangen «Fear Machine», som også er et av platas høydepunkter. Låtskriver og vokalist James Skelly har heller ikke vært på latsiden – med lekefulle tekster som i «Miss Fortune» og karakteristisk vokal av typen man ikke hører så ofte disse dager, bidrar han til å gjøre dette comebacket vellykket.

Oppsummert er «Distance Inbetween» et sterkt album som tar oss med tilbake til The Corals storhetstid. Med en god blanding av sjarmerende indiefolk og psykedelisk rock inntar bandet musikkverdenen nok en gang, og med turné i Europa på planen for 2016 blir det forhåpentligvis ikke seks år til neste album.

TEKST: Trym Kjøe

FOTO: Lolipop Records

Adult Books - Running From the Blows

Postpunk fra California.

Adult Books vokalist og gitarist Nick Winfrey forteller at han ikke blir inspirert når han er glad. Musikken hans kommer fra et mørkt sted. Denne depressive tankegangen får vi kjenne på kroppen gjennom hele debutskiva.

Inspirasjonskildene er mange. På bandets EP Self Titled fra 2013 trekker jeg klare linjer til band som Nirvana, Misfits, The Cure og Joy Division. Introen på låta «La Ghost» er veldig lik Nirvanas «Downer». Trommene virker så Dave Grohl-aktige at det føles som en kopi. Det skal dog sies at band i sjangeren i en årrekke har hentet inspirasjon fra nevnte band.

Singelen «Suburban Girlfriend» er en følelsesladd opplevelse. Winfrey synger «I want a suburban girlfriend. I don't want to be in my head». Vi blir tatt med på en emosjonell karusell, og det beste med låta er humoraspektet. Det er innblandet en god dose selvmedlidenhet og humor som koker det hele ned til et sammensurium av følelser hvor man både synes synd på og fryder seg over karakteren samtidig.

Lydbildet er mye det samme som på Self Titled, men litt mer variert. Åpnings-sporet «Casual Wrecks» kunne like godt vært en Dead Kennedys-låt, mens nevnte «Suburban Girlfriend» berører både pop og punk. Albumet låter grovt og kornete. Lyden passer selvfølgelig sjangeren gutta representerer ypperlig.

Winfrey utaler i forkant av albumsippet at han håper å få kontakt med publikum på et emosjonelt nivå. Det klarer han. Enkelte spor er så depressive at selv Joy Divisions Ian Curtis hadde blitt stolt. Historier om håpløse forelskelser, pot-røyking, depresjon og ødelagte forhold låter merkelig nok til tider veldig fint.

Surfpunkerne i Adult Books ser jeg for meg spille i et overfylt studenthus hvor lunken øl kastes gjennom rommet, og det er nettopp på en slik scene jeg ønsker å se bandet!

Spitpösten

SPIT (FRÅ ØSTTRØNSK «SPURV-MÆNISH», BIRD MAN). TRONDHEIMS FRIE STEMME SIDEN 50 ÅR ETTER PROPHETEN (FVMH)

... at Dragvollegenden
... at there can only be one
... at eneste Pirumitt på høyfjellscampuset
... at ikke et kompliment
... at mange morgenkaffefylte vrangstruper i det siste
... at lær å svelg
... at vi har lært av Pirum
... at Feedbackkomiteen har ikke lært
... at faktisk litt imponert
... at trodde ikke de hadde humor der oppe
... at mindre FK i monitor, takk
... at når en Fitteblekkemaker
... at maker Fitteblekkesaker
... at tar han først en klype rykker
... at så en liten dæsj med løgn
... at og til slutt i blekka putter han
... at en liten kilo fitte
... at Fitteblekka skriver faktisk om fitte
... at ringen er sluttet, kan legge ned nå
... at please
... at gjerde i Bodegan
... at burde heller bolta for dørene
... at kostymegjengen var sykt bra i Storsalen
... at har noen kontakinfo til hu ene fotonet?
... at sant det, det har jo alle
... at ikke rart Norge var for datalagringsdirektivet
... at alle papir-pushere er tidligere Samfundsaktive
... at gidder ikke mer
... at tar en Benedickt
... at mangler bare ni pikk
... at sex selger
... at synd fitteblekka er gratis
... at det er slikking på dass også
... at Bovim-maske, beste prevensjon?
... at tredje hvite forside på rad
... at white power
... at hvor er diversiteten?
... at #Fitteblekkasowhite
... at forventer bedre fra kulturmarxistene
... at LØKene bekjemper PK-mafia
... at like edgy som en smørkniv
... at make temafest great again
... at best hår av Qviggy og Trump?
... at begge har små hender
... at ta litt Femina for det
... at hva har du under dusken, Odd Jan?
... at Fitteblekka bommer totalt på Lurkens regalia
... at #skjortegate
... at Lurk og Leik
... at husk å masser perineum
... at pirumneum?
... at invortes skrokkstimulering
... at Redaktør Gundersen, saken mangler nyhetspoeng

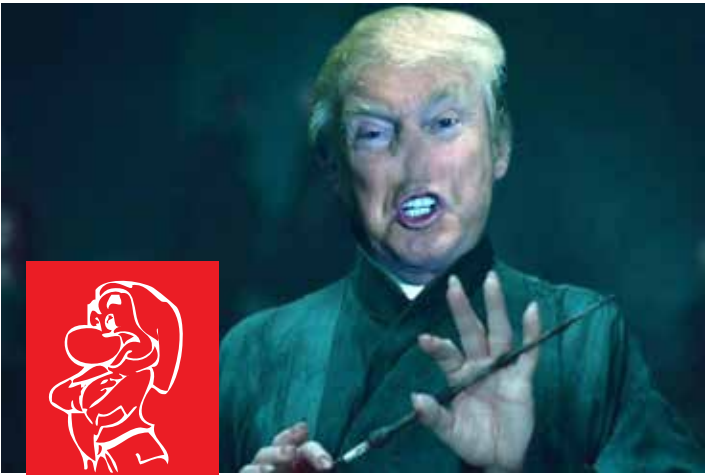
LYST TIL Å SPONSE FITTE-
DIENE I TRONDHEIM AS?
TLF 951 02 153

SPITFRONTEN FOR POLITISK MANGFOLD:

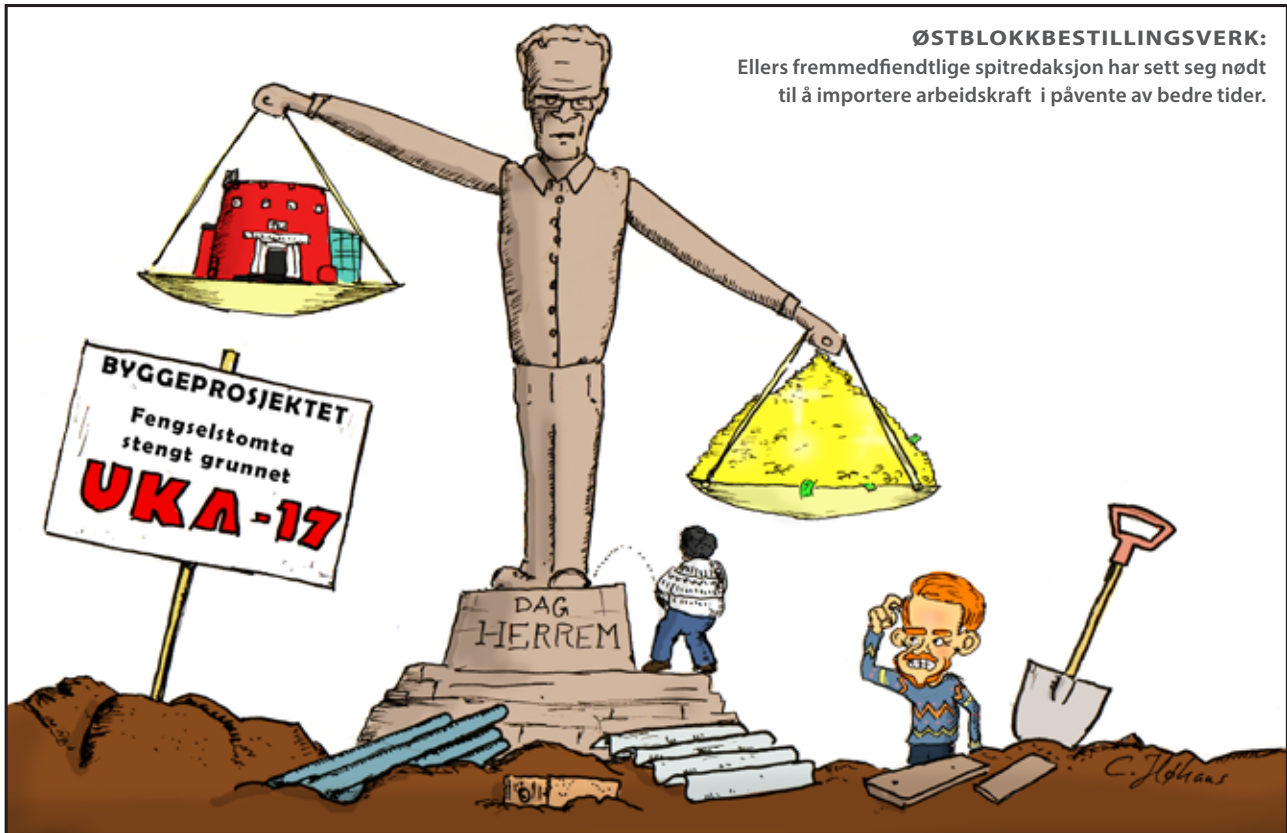
I frykt for at den gode stemningen og de gode relasjonene mellom Fitteblekka og Samfundet har gått for langt beslutter Spitposten herved å starte opp en politisk front. Den politiske fronten skal bygges på grunnmurene til tidligere Rød front fra det glade 60- og 70-tallet. Da det fortsatt var liv i kvadrantene. Formålet med vårt arbeid vil bli, som hos fronter flest, å vitalisere de som trenger støtte og blir mobbet av Bertelsen, Bentås, og resten av mobbe-styret (MS), og lære litt av vår elskede ISFiTte, KriŠtine. Per nå velger vi å legge vår politiske profil på å konsekvent være uenig med Samfundets politiske profil. I tillegg skal fronten videreføre den stolte revolusjonære tradisjon ved å avsløre og bekjempe Samfundets sosial-demokratiske klassesamarbeids- og godhetstyrannihelvete. Dette vil vare fram til Sit oppnår sin fortjente status som de naturlige #kongene av Trondheim, Ålesund, og Molde. Nei ikke Molde, Gjøvik. Snart Molde. Ved MS' fall vil vi også vurdere å legge om vår profil, selv om dette naturlig nok vil føre til en del surfitting fra folk som har gjort lignende før.

-- Jeg ser på det som et hån og et svik at Spitfronten kopierer vår politiske taktikk, sier Martin Adolph Gundersen, tidligere leder av Rogaland Unge Venstre og nåværende sjefsfitte i Fitteblekka.

Spitfronten er selvsagt like selvfinansiert som både Fitteblekka, Samfundet selv, og Donald Trump.

JÆVLIG SELVSTENDIG: Spitposten og Drumpf eies ikke av noen

Samfundets nylige IT-blunder går utover lederen selv. -- Hele internett har sett meg naken, sier han fortvilet.

I forrige uke ble det kjent at Samfundet med et uhell gjorde flere søknader fra studenter som hadde søkt opptak offentlige i 90 minutter. Flere er rammet, blant annet Samfundets egen leder, galleonsfigur, og klubbeoperatør Øyvind Bentås.

-- På nettet har det forekommet en del tekst, bilder, og videosnutter som ikke skulle vært der. Blant annet konfirmasjonsbildene mine og rullebladet mitt, sier en skuffet Bentås.

Det som skaper flest bekymringsrynker hos Samfundet-lederen er nok selve søknadsteksten han sendte inn det semesteret han ble tatt opp i Strindens.

-- Det inneholder en del sensitiv informasjon, og det er trist at det kommer på avveie. Til alle som har lest søknaden vil jeg bare si at jeg var inne i en rar periode emosjonelt. Jeg har forandret meg siden da, sier Lurken mens han klør seg i perineum.

SPITLEAKS: Samfundet-søknaden til Lurken lekket

LØY OM Å SPILLE PÅ SAX

En av de mest oppsiktsvekkende detaljene som har blitt lekket etter publiseringen av søknaden omhandler Lurkens misbruk av instrumenter.

-- Ja, jeg utelot å fortelle at jeg spiller saksofon i søknaden. Jeg hadde ikke noe valg. Strindens hater saksofon og de sexy tonene som den skaper, sier han.

Strindens Promenadeorkester har strenge puritanske verdier som må følges. Instrumenter som de mener oppfordrer til seksuell omgang er ikke velkommen i deres uorganiserte orkester som til og med Bertie Einstein ville satt pris på. Et ORKester som ikke engang en mor kan elske.

-- I tillegg til sax har vi også svartelistet triangel. Det minner oss for mye om menage a trois. Man skal skamme seg over sin seksualitet hos oss. Så lenge man er villig til å gi avkall på perverse tanker så er alle velkommen. Til tross for at halvparten av oss er panseksuelle så har vi mye kult å prate om, forsikrer Gjengsjef Råis i Strindens.

Avsløringene om Lurkens musikalske skygeside har såret Gjengsjefen, men hen er likevel fattet.

-- Vi skal be for ham, sier Råis. Tror på sabotasje Veldig mye tyder på at informasjonen om Lurkens hemmelige instrumenttraktering har blitt lekket fra noen i Samfundet. Bentås tror at den nylige IT-blemmen ikke er tilfeldig, og at de frigitte søknadene sammen var et forsøk på å sabotere for ham.

-- Jeg er overbevist om at noen med sentrale verv på Huset står bak. Hjørnene og rotundene er fulle av fiender, sier Bentås.

LEKKET: Lurk i fri dressur på Bodegaen er blant de mange private bilder fritt tilgjengelig på nettet.

HVEM KAN STÅ BAK?

-- Det er vanskelig å si. Noen jeg jobber med? Tidligere eller påtroppende Samfundet-ledere? Eivind Rindal? Det er mange alternativer, sier han.

Påtroppende leder Gabriel Qvigstad fnyser av anklagene.

-- For en typisk saksofonist-ting å si. Hadde jeg ønsket å sabotere for Lurken hadde jeg brukt større midler enn den smørja han kaller søknad. Jeg vet hvor den klubba har vært for å si det sänn, sier Qvigsy mens han trakterer «lys og varme» på pianoet sitt med en ynde som en sexyfon aldri ville maktet.

SKREMT

Fitteblekkemakulatorfunkepang Alexej Skre har også blitt nevnt som en mulig

gjerningsmann. Vi avbryter ham midt i en offentlig fitteblekkebrenning i Daglighallen når vi konfronterer ham med påstandene.

-- Hvorfor skulle jeg det? Min søknad ble jo også synlig for alle. Spør du meg slapp Lurken greit unna. Min involvering i annekteringen av Krim er ute på nettet for alles åsyn, sier han med sportssidene godt revet opp i hånden.

Skandalen har blitt kraftig blåst opp i media, og Finansstyreleder Dag Herrem er klar på at noe må gjøres.

-- Dette viser hvor risikabelt IKT er, sier Herrem før han kjapper seg og fjerner skyteblinkbildet av Lurken, som han har glemt å fjerne fra pulten.

Kulturkalenderen

8. mars - 22. mars /
kalender en kultur

TIRSDAG 8. MARS

Nova Kinosenter

Klokka 18.00: Kosmorama er i gang! Filmfestivalen starter opp med filmen *Carol*, som har flere nominasjoner og kåringer for å være beste kinofilm i 2015. Filmen handler om to modige kvinners kjærlighet til hverandre, og hva passer vel bedre på kvinnedagen? **Target**

Klokka 17.00: Hurra for alle verdens kvinner! Den internasjonale kvinnedagen skal markeres med folketog, apeller og kulturelle innslag i dag. Kom for å feire kvinnene, uansett hvilket kjønn du er!

ONSDAG 9. MARS

Frimurerlogen

Klokka 18.30: Har du alltid hatt lyst til å prøve deg som statist og oppleve et filmsett? Studenter fra Film og videoproduksjon på NTNU spiller inn storsatsingen *Nocturne* og trenger folk til filmens største scene. Ta på deg et fint antrekk og send mail til statistnocturne@gmail.com om at du kommer. Action!

Studentersamfundet

Klokka 19.00: Studentmållaget i Nidaros har 100-års jubileum og arrangerer derfor et bokbad sammen med Studentersamfundet og Radio Revolt sitt kulturelle program Bokbaren. Kom til Klubben for å høre forfatter Helene Uri fortelle om sitt forfatter-skap og språksyn.

TORSDAG 10. MARS

Ila Brainnstasjon

Klokka 18.00: La torsdagskvelden bli full av latter når byens forskjellige komikere kommer for å teste ut sine nye vitser på deg. Om du ler av dem eller med dem gjenstår å se, og hvis du synes det er helt krise, kan du slå av et par vitser på scenen selv! **Dromedar Kaffebar Moxness**

Klokka 17.00: Det er duket for kaf-femesterskap i regi av Scae Norge og kaffemiljøet i Trondheim. Flere baristaer kommer for å presentere sine bryggemetoder og anbefalte kaffedrikker, og det konkurreres i baristakunst. Et eldorado for studenter her altså.

FREDAG 11. MARS

Kongens gates allmenning

Klokka 19.00: Kosmorama ruller fortsatt og kjører på med gratis utekino denne fredagskvelden. Kom å opplev stemning og stil fra Hollywoods glansperiode, når den folkekjære musikalen *Singin' in the Rain* spilles! La oss bare håpe det ikke regner på ekte.

Trøndelag Teater

Klokka 12.00: Det er vår, og et vårtegn er Trøndelag Teater sitt musikkteater.

Et visuelt slående teater møter det tradisjonelle i den lekne forestillingen *Vår!*. Det blir musikalske høydepunkt fra kjente og kjære musikalperler, som sammen skal feire musikalteater-tradisjonen.

Bakke Bru

Klokka 18.00: Det studentdrevne visningsrommet Punktet åpner vårens første utstilling. Kunstneren Hanna Fauske tar deg med inn i tilværelsen til to brovakter på et av Trondheims mest kjente landemerker. Utstillinga går til 15. Mars.

LØRDAG 12. MARS

Familien

Klokka 22.00: Gjør deg klar for en kveld med disco, boogie, grooves, garage og soulful house! DJ Juri Gagarin spiller opp til Soul Glo, og det ligger an til å bli en rå dansekveld!

Studentersamfundet

Klokka 23.59: Det sies at Reggie Got Beats sto for en av de beste konsertene under Trondheim Calling tidligere i år. I kveld spiller de på Knaus sammen med RGB Units, og de mikses sammen til et sjeldent dansbart klubbkonsept!

SØNDAG 13. MARS

Trondheim Swingklubb

Klokka 16.00: Kan du kun «twerke» og danse relativt usjarmerende på byen? Trondheim Swingklubb holder intensivt nybegynnerkurs i West Coast Swing, så nå kan du endelig se kul ut på dansegulvet og imponere din utkårede på aller beste måte!

MANDAG 14. MARS

Moskus

Klokka 19.00: Det er mandag og tid for mandagsquiz! Er du lei av musikkquizer proppet av fjortismusikk og annet ræl? Mandagsgrillen er Trondheims eldste musikkquiz med pop og rock fra 50-tallet til i dag!

Vår Frues Kirke

Klokka 19.30: Kirkens Nødhjelp og damekoret Viva arrangerer veldedig-hetskonsert der overskuddet går til Kirkens Nødhjelps bistandsarbeid. Ta med en 200-lapp, støtt en god sak og få med deg en fin konsert!

TIRSDAG 15. MARS

Olavshallen

Klokka 18.30: Du har kanskje sett Andreas Wahl, han som leker med livet som innsats på NRK? Nå kommer han til Trondheim for å holde forestillingen *Elektrisk* om vår hverdagslige elektrisitet som både er vakker og farlig. Det er mye som er et resultat av elektrisitet, og det kan du få vite mer om i kveld. Men slapp av, ditt liv er ikke som innsats i kveld.

ONSDAG 16. MARS

Familien

Klokka 21.00: Norge er kjent for blant annet brunost, troll, Northug og metall (musikksjangeren altså). I kveld blir det dobbel dødmetall konsert med Decapitated + Aspherium. Her blir det få Bieber-fans til stede, og det er bare å glede seg!

Marinen

Klokka 07.00: Solen står opp tidligere og tidligere, og kjappisene Stine og Nina springer om kapp med sola. De vil ha med så mange som mulig, så ta med kondisjon, godt humør og en Red Bull som gir deg vinger.

TORSDAG 17. MARS

Olavs Pub

Klokka 20.00: Det er ofte vanskelig å være morsom på et annet språk enn norsk, men for tre engelskspråklige komikere går det nok lettest på engelsk. Nick Revell, Nick Page og Dana Alexander kommer til byen for å få deg til å le, på engelsk.

FREDAG 18. MARS

Antikvariatet

Klokka 20.00: Antikvariatet ønsker en god påske ved å holde en herlig konsert med William Hut, tidligere frontfigur i Poor Rich Ones!

Byscenen

Klokka 12.00: Påskeferien har startet, dermed settes også høysesongen for quizer og kunnskapsspill i gang. Årets første påskesnøtter her blir musikalske fra Luftforsvarets musikkorps, og det blir oppgaver for alle og enhver.

Café Nim

Klokka 20.00: La første påskeferiekveld starte med rolig og herlig musikk fra singer-songwriter Stig Gustu Larsen. Han har blant annet spilt live på NRK, TV2 og P4, og nå vil han gjerne spille live for deg!

LØRDAG 19. MARS

Autronicahallen

Hele dagen: Det er endelig duket for årets hendelse, altså Trønderkattens internasjonale katteutstilling! Kom til Lade for å se to dager med verdens beste dyr som soler seg i glansen om å bli kåret til den peneste katten, selv om alle katter er perfekte uansett.

Byscenen

Klokka 22.00: De svenske psykedeliske rockerne Graveyard har turnert med store band som Iron Maiden, Deep Purple og Mötörhead og de har gjort stor suksess både i og utenfor Skandinavia. Nå har de nettopp sluppet sin fjerde plate *Innocence & Decadence* og er klare for å rocke Trondheim!

Studentersamfundet

Klokka 19.00: Samfundsmøtet i kveld blir i samarbeid med Kosmorama

og handler om radikaliserings. Ulrik Imtiaz Rolfsen er filmskaper og har lenge vært tett på den islamske gruppen Profetens Ummah. Quasim Ali har arrangert en demonstrasjon mot karikaturtegninger og fulgt radikale muslimer i Norge som frilansjournalist. Begge kommer i kveld for å tale i Storsalen!

SØNDAG 20. MARS

Antikvariatet

Klokka 21.00: Synes du helgen gikk så fort at lørdagen bare suste forbi? På Bakklandet er det Lørdag på Søndag. Det blir åpen scene i bokbaren, og fritt fram for dem som ønsker å ta en herlig trall.

MANDAG 21. MARS

Ringve Musikkmuseum

Hele dagen: Det er mer bak dans enn på dansegulvet på byen. *Museene danser* tar deg med på tre interaktive fortellinger om dans, viser fram ulike arenaer, hvor man møter dansen i Norge i dag, og lærer om ulike sosiale dansesjangre.

TIRSDAG 22. MARS

Finn fram appelsiner, Kvikk Lunsj, ski, solbriller, krimbøker og det som skal til for å ha en deilig påskeferie videre!

ARKIVFOTO: Anniken Larsen

